கல்கி
KALKI
. 2 .1961
30

உங்கள் குழந்தையை

பேதி மருந்துக்கு அடிமையாக விடாதீர்

எடுத்தவுடன் பேதி மருந்துகள் வயது மற்றோரின் குடல்களை பலவீனப்படுத்திவிடும்... குழந்தைகளுக்கு அடிக்கடி மலச்சிக்கல் ஏற்படுவதை சற்று நினைத்துப்பாருங்கள்! எடுத்த உடனே பேதி மருந்துகளை உட்கொள்வதால் குழந்தைகளின் குடலை இயற்கையாக இயங்கும் தன்மையை இழக்கின்றன. உங்கள் குழந்தை பேதி மருந்துகளுக்கு அடிமையாக வேண்டாம். இதற்கு இடம் தாரீர்! உடனடியாக மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவைக் கொடுங்கள்

மில்க் ஆப் மக்னீஷியா இதற்காகவே குழந்தைகளுக்கு சிறப்பாக செய்யப்படுகிறது.....ஆயினும், வயது வித்தியாசமின்றி முதல் தடவை உபயோகத்திலேயே பலர் இதைக்கையிலிருந்து தான் நிரந்தரமாக பெறும் வகையில் அது பலன் தரக் கூடியது.

மீண்டும் இந்தியாவில் கிடைக்கிறது.

ரசிக்கத்தான் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா, தாதுக்கள் மற்றும் ஊட்டச்சத்துக்களுக்கும் மிக சிறந்த மூலாதாரம். மிகவும் மென்மையான மருந்து. 1 அவுன்ஸ், 4 அவுன்ஸ், 12 அவுன்ஸ் அளவுகளில் கிடைக்கிறது.

மில்க் ஆப் மக்னீஷியா இவ்வாறே... 1. எடுத்தவுடன் பேதி மருந்துகளைப் போலன்றி மில்க் ஆப் மக்னீஷியா வயிற்றுப் போக்கை அடைத்துக் கெடுக்கும் கழிவுப் பொருள்களை சரப்படுத்தி, அவற்றை உங்கள் உடலிலிருந்து வெளியேற்றி, வலி அல்லது தளர்ச்சி ஏற்படாமல் நல்ல தூக்கத்தை இயல்பாக அளிக்கிறது.

2. பேதிப்பது மட்டுமே செய்யும் பேதி மருந்துகளைப் போலன்றி மில்க் ஆப் மக்னீஷியா உங்கள் வயிற்றைக் கிளறாமலேயே எளிதாக்கி நிரந்தரத் தீர்வை ஏற்படுத்துகிறது. நீண்ட நேரம் நிலைத்திருக்கும் நிவாரணத்தை தருகிறது. வயிற்றுப்போக்கிலும், வயிற்றுக்கோளாறிலும், அதிகரித்த அமிலத்தால் ஏற்படும் அசௌகரியத்தையும் நிவர்த்திக்கிறது.

பி லி ப் ஸ்

உணவுப்பாலான மில்க் ஆப் மக்னீஷியா

தூள் மினரல்ஸ்தார்கள்:

டேஸ் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

கல்கத்தா-பம்பாய்-டெல்லி-சென்னை-பாட்னா-கௌஹாத்தி-கட்டாக்

கல்கி பொருளடக்கம்

சார்வரி, மை 23 ✿ பிப்ரவரி 5, 1961

நல்ல அறிகுறிகள்	(தலையங்கம்)	...	3
புத்தளாச்சி பெற்றது	...	...	6
வாதத்கல்வி	சக்கரவர்த்தி நாஞ்சிலாயர்சாரியார்	...	10
அக்கரைச் சீமையில் ஆறு மாதங்கள்	சோமு	...	13
ஆண்டாளு	வைபி கப்பிரமணியம்	...	18
பக்தி நெறி	சாதுராஜி	...	23
மணிபல்லவம்	நா. பார்த்தசாரதி	...	28
ஒருகேலரின் ரூபம்	ஆ. சிதியாகராஜன்	...	43
மரகதத் தீவு	வீரு-யான்டு மாமா	...	47
ஞானப் பெண்ணும் அவசக்கண்ணும்	தரோபாஜன்	...	50
வித்தோபதேசம்	எம். எஸ். வெங்கடாசி	...	58
கருவூர் பசுபதீஸ்வரர்	பாலகாத் தொண்டைமான்	...	61
சொந்தச் சுமை	ஜெயகாந்தன்	...	65
உரிமை எங்கே ?	சேத்தாரன்	...	74
அவரும் மனிதன்தான் !	சரஸ்வதி	...	82
கொக்கத்தின் திறம்	தேவிபிரியன்	...	87

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே ; எவரையுங்குறிப்பிடவில்லை.

உங்கள்

கேசத்திற்கு

சிறந்தது

வைடெக்ஸ்

உங்கள் கேசத்தைப் பாதுகாக்கிறது

PEARLINE PARIS PRIVATE LIMITED, Pos Box 493, Bombay-1

மிகப் பழமை முதலாவே அமெரிக்கர் பூர்வீகக் குடிகள் புகையிலையைப் பரம் பொருளிடமிருந்து பெற்ற வரப்பிரசாதமாகப் போற்றித் தொழுததுண்டு. விசேஷ சடங்குகளின்போது புகையிலையை யாகத் தீயிலிடுவதும், மகுடமற்ற வட்டமிடும் போது பொடித்த புகையிலையை காற்றில் தூவிவிடுவதும், மீன்கள் கிடைக்காத போது கடலில் புகையிலைத் தூள்களை இறைப்பதும் அவர்களிடமிருந்த சம்பிர தாயம்.

புகையிலையின் வரலாறு... 2

நல்ல அறிகுறிகள்

ருஷ்யா, இரண்டு அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் விந்தியை செய்து விட்டது என்றும், ருஷ்யாவின் வானவெளியிலே அமெரிக்க சோவியர்களை பறக்காது என்றும் செய்கள் பத்திரிகைகளில் வந்துவிட்டன. இதைப் பார்த்தபோது ருஷ்யா அமெரிக்காவுடன் மீண்டும் நேரப்போரை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்புகிறது என்பது தெளிவாகி விட்டது.

அதேபோல் புதிதாக வந்துள்ள அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடி ருஷ்யாவுடன் சமாதான நடவடிக்கைகள் ஆரம்பித்து விட்டார் என்பதும் தெளிவாகி விட்டது.

புதிய அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடி "நடந்து போனவற்றை மறந்து விடுவோம், புதிதாக நேற்றைத வளர்த்துக் கொள்வோம்" என்று சொல்லி ருஷ்ய அமெரிக்க உறவில் புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார். இந்தத் துணிச்சலான நல்லெண்ணச் செய்கையை உலகம் வரவேற்கிறது.

ருஷ்யாவும் அமெரிக்காவும் சேர்ந்து, அணுகுண்டு ஹைட்ரஜன் குண்டுகளை இனி உற்பத்தி செய்வதில்லை, எங்களிடமுள்ளவற்றை ஒழித்து விடுவோம் என்ற முடிவுக்கு வந்தாலே உலகம் எவ்வளவோ நன்றி செலுத்தும். இந்த இரண்டு நாடுகளும் இந்தக் குண்டுகளைச் சுமார் எவத்திருப்பதால், பரீட்சை அளவிலாவது செய்யத் தொடங்கினாலே பரீட்சை செய்யத் தொடங்கியதால் பிரச்சனை செய்யத் தொடங்கியது! மேலே வல்லரசுகளான அமெரிக்காவும் ருஷ்யாவும் பரீட்சிப்பதை, பிரச்சனையை, "செய்யாதே" என்று தடுக்க தார்மீக பலம் அற்றுப்போய் விட்டன. அமெரிக்காவும் ருஷ்யாவும் சோதனை செய்வதை வெறுத்துவிட்டால் பரீட்சை வானமண்டலம் தாங்கக் கூடியதாக இல்லை. அனைத்தழிக்கும் நிலை விளைக்கும் என்பதால் விஞ்ஞானிகள் திருப்தியடைந்தனர். இந்நிலையில் நல்லதொரு நாடும் அணுகுண்டைச் செய்யத் தொடங்கினால் உலகின் கதி என்ன ஆவது?

அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் பல்லாண்டுத் தொழிற்சாலைகளில் சோதனைக் குண்டுகளை வெடிக்கச் செய்தன. ருஷ்யா சைபீரியாவிலே, அதன் நாட்டு தூர மலைகளிடையிலே வெடிக்கச் செய்தது. பிரான்ஸ் சஹாரா பாலைவனத்தில் ஆப்பிரிக்க மக்களின் பெரும் கண்டனத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் வெடிக்கச் செய்தது! இப்படிச் சோதனை குண்டுகளின் நாலாகவே, உலகுக்கும் பெரும் தீங்கு விளைந்துவிடக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க அமெரிக்காவினாலும் ருஷ்யாவினாலுமாகத்தான் முடியும்.

இரு வல்லரசுத் தலைவர்களும், தங்கள் எல்லைகளுள்ள குண்டுகளை ஒழித்து விட்டுத் தார்மீக பலம் பெற்றாலன்றி, மற்ற நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இந்த நல்ல பணி புரிய ருஷ்யாவும் அமெரிக்காவும் தொடங்கியுள்ளன என உறவு வதுவைபட்டும்.

ஒரு விஷயம் இப்போழுது வேட்டுவெளிச்சமாகி விட்டது. இந்தப் போக ஆயுதங்கள், அதாவது ஒரு வேளல் பெரும் பிரதேசத்தை நிர்மூலமாக்கும் ஆயுதங்கள், தற்காப்புக்கு மட்டும் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று வேடிக்கை எண்ணம் வருகிறார்கள். அதன் பொருள் என்னவென்றால் எதிரிக்கட்சி நியாயமாக உபயோகித்து விட்டால் தாமும் உடனே எதிரிகளை உபயோகித்து விடலாம் என்பதுதான். இந்தத் திட்டத்தின் விளைவாக இரு கட்சிகளுள்ள இந்த ஆயுதங்கள் உருவாக்கப்படும். இதற்

காகவே அளவற்ற செலவு இரு கட்சி யிலும் செய்து வருகிறார்கள். இதனிடம் பைத்தியக்காரத்தனம் வேறுஎடையாது.

மற்றெருவிஷயமும் இப்போது வெளிப் படையாகிவிட்டது. அமெரிக்காவிடம் நேசம் செய்து கொண்டிருக்கிற வேறு நாடுகளின் பாதுகாப்புக்காக ஒருநாளும் அமெரிக்கா தேசம், அணுகுண்டு யுத் தத்தை ஆரம்பிக்காது. அமெரிக்கா வின் மீது அணுகுண்டுப் பிரயோகம் நடந்தாலொழிய அமெரிக்காவானது அணுகுண்டைப் பிரயோகிக்காது. அதேபோல் ருஷ்யாவும் பிறநாடுகளின் நன்மையைக் கருதித் தன்னுடைய அணு குண்டுகளை ஒருநாளும் பிரயோகிக்காது. பிரயோகித்து அணுகுண்டு யுத்தத்தை ஆரம்பித்து வைக்காது.

ஆகையால் இரு கட்சி நேசநாடு களும் அணுகுண்டை நம்பிப் பிழைப்பது மடமையாகும். ஆகவே, உலகம் முழுதும் நாசகர அணுகுண்டுகளை முற்றிலும் பகிஷ்கரிப்பதற்கு ஒரு தடையுமில்லை.

நமது ஆலயங்களும் நாமும்

நமது ஆலயங்கள் கலைக்கு கூறை விடம், பக்திக்கு ஒரு நிலையம், பண்பாட் டுக்கு ஒரு களஞ்சியம்.

சமீப காலத்தில் நமது கோவில் கலைப் புனர்நிர்மாணம் செய்யப் படு முயற்சி நடைபெற்று வருவது கண்டு மகிழ்ச்சியும் நிருப்தியும் அடை யாதவர்கள் இருக்க முடியாது. சமீபத் தில் சிதம்பரம் கோயில் புதுப்பிக்கப்பட் டுக் கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. மதுரைக் கோயில் நிருப்பணியும் தொடங்கப்பட் டிருக்கிறது.

இதனிடையில் திருநீர்மலை ஸ்ரீ ரங்க நாத சுவாமி கோயிலின் ஜீர்ணோத்தார னத்துக்கு முயற்சிகள் நடைபெற்று வரு கின்றன. இக்கோயிலுக்குப் பரம்பரை தர்மகர்த்தாவான ஸ்ரீ வரதப்பன் இந்தப் பணியில் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு ஈடுபட் டிருக்கிறார் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

இப்பணியைச் சென்ற வாரம், அற நிலையப் பாதுகாப்பு மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

திருநீர்மலை சென்னையிலிருந்து பதி னேழு மைல் தொலைவில் இருக்கின்றது. ஒரு சென்னிமேல் ஸ்ரீ ரங்கநாதர் பள்ளி கொண்டிருக்கிறார். மிக அழகிய கோயில். இயற்கை வளம் கொழிக்கும் சூழ்நிலையில் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கோயிலின் திருப்பணி ஆன்றோ மக்களின் ஆதரவினால் வெகு விரைவில் பூர்த்தி பெறும் என்று நம்புகிறோம்.

ஆன்றோ அன்பர்களுக்கும், அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவுக்கும், புனித மொருள் இலாகாவினருக்கும் இங்கு நாம் வாழ்த்தை சொல்ல விரும்புகிறோம். புகழ் எய்திய சிதம்பரம், மதுரை போன்ற பெரிய கோயில்களுக்குப் பணம் நிரட்டுவதும் திருப்பணி செய்வதும் சுலபம். ஆனால் திருநீர்மலை போன்ற சிறிய கோயில்களின் ஜீர்ணோத்தாரணத் தில் பொது மக்கள் அவ்வளவு ஈடுபாடு கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். எனவே இதை அக்கறையுள்ளோர் கவனிக்க வேண்டியது மிக முக்கியமாகும்.

பாரத நாட்டில் சரித்திரம் எழுதி வைப்பதில்லை. நமது சரித்திரம், சாஸ் திரம், பண்பாடு வாழ்வு எல்லாம் பிறிய கோயில்களில் தான் கல்வெட்டுக்களாக வும் சித்திரங்களாகவும் சிற்பங்களாக வும் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

சுதந்திர நிதி

கல்கியில் ராஜாஜி அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி இதுவரை பின்வரும் அன்பர்கள் சுதந்திர நிதிக்கு பொருளுதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

(23ந்தேதி முதல் 28 - 1 - 51 முடிய)

பி. சீனிவாசன்	...	1 00	வி. ஞானமூர்த்தி	...	10 00
ப. தாளமுத்து	...	5 00	எஸ். எம். சுலைமான்	...	1 00
கோபால கிருஷ்ணய்யர்	...	20 00	நடராஜன் அண்ட் சன்ஸ்	...	1 00
எஸ். வி. ராமநாதன்	...	5 00	எஸ். சேஷகிரி அய்யர்	...	5 00
ஏ. சுப்புஸ்வாமி	...	10 00	டி. ஆர். கிருஷ்ணன்	...	1 04
சந்தரேச முதலியார்	...	1 00	ஒரு முகம்மதிய அன்பர்	...	300 00
எஸ். பாலகுப்ரமணிய அய்யர்		1 00	திருவாலங்காடு சந்தரேசய்யர்		21 00
வி. எஸ். சுப்ரமணியம்	...	2 00	19-1-51முதல் 21-1-51 முடிய		377 01
ஏ. ஆர். எஸ். ரத்தினம்	...	5 00			
ஏ. சோமாத்திரி	—	2 00	மொத்தம் வரவு		998 05

திருச்சியில் புதிய சங்கராதலையில் கோயிலில் ஸ்ரீரெங்கராஜபுரியைச் சேர்ந்த வரம் கண் பக்தர்களைக் அவர்கள் ஆர்ப்பரித்து வணங்கியபோது எடுத்த படங்கள்.

சென்னையிலிருந்து விழுப்புரம் போகும் வழியில் பண்ருட்டி என்றொரு ரெயில் நிலையம் இருக்கிறது. நேர் சாலையை விட்டுச் சிறிது தள்ளி, வயல்களிடையே மனை மீது ஒரு புது வெள்ளை கோயில் இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கும் பழமைத்த கோயில் என்றுதான் தோன்றும். அந்தக் கோயிலில், அறுந்தர வல்லை ஜனார்த்தருக்கு இணையாக மதிக்கப்பட வேண்டிய பன்னிரண்டாவது வல்லை ஜனியம் இருக்கிறது. ஆறரை இரு கோட்பாரற்றுக் கடக்கிறது.

சில மாதங்களுக்குமுன் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் திரு வி. ஆர். நரசிம்மன் அவர்களும், சில நண்பர்களும் இக் கோயிலைப் பார்த்துவிட்டு வந்தனர். திரு வி. ஆர். நரசிம்மனும், அவருடன் வந்தவர்களும் அதிருந்தும், தக்கபடி பரிவின்றி செய்தால் இன்னும் சில அரிய ஜனியங்கள் கிடைக்கலாம் என்கின்றனர். இதனை முன்னிட்டுப் பாராளுமன்றத்தில் திரு வி. ஆர். நரசிம்மன் தனி அங்கத் தினர் நோட்டீஸ் கொண்டு வந்தனைப் பார்த்திருக்கிறோம். (நோட்டீஸ் நிறை வேறுதது வேறு விஷயம்.)

பண்ருட்டியில் இப்படியோர் அரிய தெய்வம் இருப்பது புதை பொருள் ஆராய்ச்சிக்குத் தெரிந்திருந்தும், ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அந்த ஜனியம் பல நூற்றாண்டுகளாக வெயில் மழை காற்றினால் சிதைந்து சிதைந்து அழிந்து கொண்டே வருகிறது. இதற்குள் யாரும் பெரிய கோயில்களின் ஸ்ரீரெங்கராஜனைத்தை விடச் சிறிய கோயில்களில் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறோம். சென்னை அறநிலைய இலாகாவும் இதைக் கருத்தில் கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

சுதந்திரா பேரணி?

குடியரசுத் திருநாள்

குடியரசுத் திருநாள் என்பது தேசியத் திருநாள். பாரத நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு மிகிழ்ச்சியும் சுதாகலமும் அடைய வேண்டிய திருநாள். காங்கிரஸ் காரர்கள் இந்தக் குடியரசுத் திருநாளை முழு அளவில் காங்கிரஸ் கட்சித் திருநாளாகவும், கட்சிப் பிரசாரத் திரு நாளாகவும் மாற்றி விட்டார்கள். சென்ற நான் முழுதும் எது தேசக் கொடி, எது காங்கிரஸ் கட்சிக் கொடி என்று வித்தியாசமின்றி மூவர்ணக் கொடிகளைக் கட்டித் தொங்க விட்டார்கள். மாட்டுப் பெட்டியை ஊர் ஊராக விட்டுக் கட்சிப் பிரசாரதினை மாக்கி விட்டார்கள். குடிசைகளில் வாழ்வோருக்கு இலவசமாகக் கட்சிக் கொடிகள் வழங்கி, "இருநாள் தேசக் கொடி. இன்று இதை ஏற்ற வேண்டும்" என்று சொல்லி விருக்கிறார்கள். புதிதாக ஜனநாயகம் தோன்றியுள்ள நாட்டில் புதிய சம்பிரதாயங்களையும் தேசிய அடிப்படையில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சி யினருக்கு உண்டு. எல்லாக் கட்சி மக்களும் இணைந்துத் தேசத் திருவிழா

சென்னை ராணே கம்பெனியின் மானேஜிங் டைரக்டர் திரு எஸ். எஸ். நாராயண அவர்களின் புதல்வி செல்ல தேவமாதுவுக்கும் சென்னை பி. ஸி. சுமாருக்கும் சமீபத்தில் வெகு விமரிசையாகத் திருமணம் நடைபெற்றது. மணமகன் பம்பாய் திரு பரமேசுவரனின் புதல்வர். வாழ்க மணமக்கள்!

வாகக் கொண்டாடச் செய்ய வேண்டியது அவர்களின் கடமை. அதற்கு மாறுகத் தங்கள் கட்சிப் பிரசாரத்துக்கே இந்தநாள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டதால் மற்றக் கட்சிகளெல்லாம் கூலிப் பிள் தங்கிவிட்டன. குடியரசுத் திருநாளைக் கொண்டாட மற்றக் கட்சிகளுக்கு எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு முன்வர வேண்டுமோ, அந்த ஆர்வத்தோடு முன்வரவில்லை. எனினும், கதந்திரக் கட்சியினர் ஆங்காங்கு தேசக்கொடியை ஏற்றி வணக்கம் செலுத்தினர் என்பதை நாம் கேட்டு மகிழ்கிறோம். தி. மு. க. வைச் சேர்ந்த சென்னை மேயர் திரு வி. முனுசாமி அவர்கள், சென்னை நகராட்சி மன்றத்தில் தேசக் கொடியை ஏற்றி வைத்து ராஷ்டிரபதியின் குடியரசு தினச் செய்தியையும் வாசித்தார் என்பது மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகும். திரு முரு கேசன் என்ற தி.மு.க.அங்கத்தினர் தமது கட்சியின் சார்பில், முடியாட்சியைக் குடியாட்சியாகமாற்றியவர்களுக்கு வந்தனம் செலுத்துவதாகக் கூறினர் என்பதும் மறவேற்க வேண்டிய செய்தியாகும்.

மந்திரி வேங்கடராமனின் பதில்

"நீட்டங்களுக்காக அந்நிய நாடு களிலிருந்து வாங்கும் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க என்ன நிட்டமிருக்கிறது?" என்று ராஜாஜி கேட்கும் கேள்விக்கு, "கடன் கொடுத்தவர்கள் கவலைப்பட வேண்டியிருக்க, கடன் வாங்கியவர்களை கவலைப்படுவார்கள்?" என்ற தொனியில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார் மந்திரி ஆர். வேங்கடராமன். "கடன் கொடுத்த நாட்டவர் முட்டாள்கள் அல்ல. கொடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க நமக்குச் சக்தி இல்லையானால் அவர்கள் கடன் கொடுக்கப் போவதில்லை" என்று சட்ட சபையில் கூறியிருக்கிறார். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தி நமக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்று யோசிக்காமல் வாங்குபவர் முதல்தரமான அயோக்கியன். உலகில் நிலவும் தர்ம உணர்ச்சியும் பெற்ற ஒவ்வொருவனும் தனக்குக் கடனே அடைக்கச் சக்தி வேண்டாம் என்று ஆலோசித்து அந்தச் சக்திக்கு ஏற்பத்தான் கடன் வாங்குவான். சரித்திரத்திலும் பெயர் பெற்ற நாட்டுக்கு, மோசம் செய்யும் நாடு என்ற பெயரை வாங்கி வைக்க காந்தி மகானின் வாரிசுகள் தயாராக மாட்டார்கள் என்பதுதான் மந்திரி வேங்கடராமனின் வார்த்தைகளிலிருந்து புலனாகிறது. ஆனால் ஒன்று: கடன் கொடுத்த நாட்டவர் முட்டாள்கள் அல்ல. கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லையானால் அதை வசூல் செய்யக் கட்டாயம் வேறு வழி கண்டு பார்ப்பார்கள். கருமத்தில் பயனை அநுபவிக்காமல் தப்பலாம் என்று எண்ணுவது மடமை.

பஞ்சாப் முதல் மந்திரி

பஞ்சாப் பிரதேசங்களில் 'தருவராஜ பண்டித ஸ்ரீராம சர்மா என்பவர் கதந்திரக் கட்சியிலிருந்து விலகி, காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டார் என்ற செய்தி வந்துள்ளது. பண்டித ஸ்ரீராம சர்மா, பஞ்சாப் சட்ட சபையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து வந்தார். பிறகு அவர் கதந்திரக் கட்சியில் சேர்ந்தார். பஞ்சாப் கதந்திரக் கட்சி தாஜுக்கு நான், உத்தம் சிங் நாகோகி தலைமையில் பெரும் பலம் பெற்று வந்தது. பஞ்சாப் ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க் கட்சிகளின் பலத்தை உடைக்க எல்லாவித மட்டமான செயல்களும் இறங்கக்கூடியவர்கள் என்ற 'புகழ்' பெற்றவர்கள். அதன் விளைவு சர்மா இன்று காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டார். அவர் மந்திரியாக்கப்படுவார் என்ற வதந்தியும் உலவுகிறது. இது தான் ஆளும் கட்சியின் போக்கு! மாற்றுக் கட்சியிலிருப்பவர்களை ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் வலையிட்டுப் பிடிக்கப் பார்க்கின்றனர். அந்த வலையில் சிக்கியவுடன், அவர்களை ஆளும் கட்சியினர் தூர எறிந்து விடுவார்கள். ஆந்திர நாட்டில் நடு சென்ற தேர்தல் எவ்வாருக்கு ஏற்பட்ட நிலையை எச்சரிக்கையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

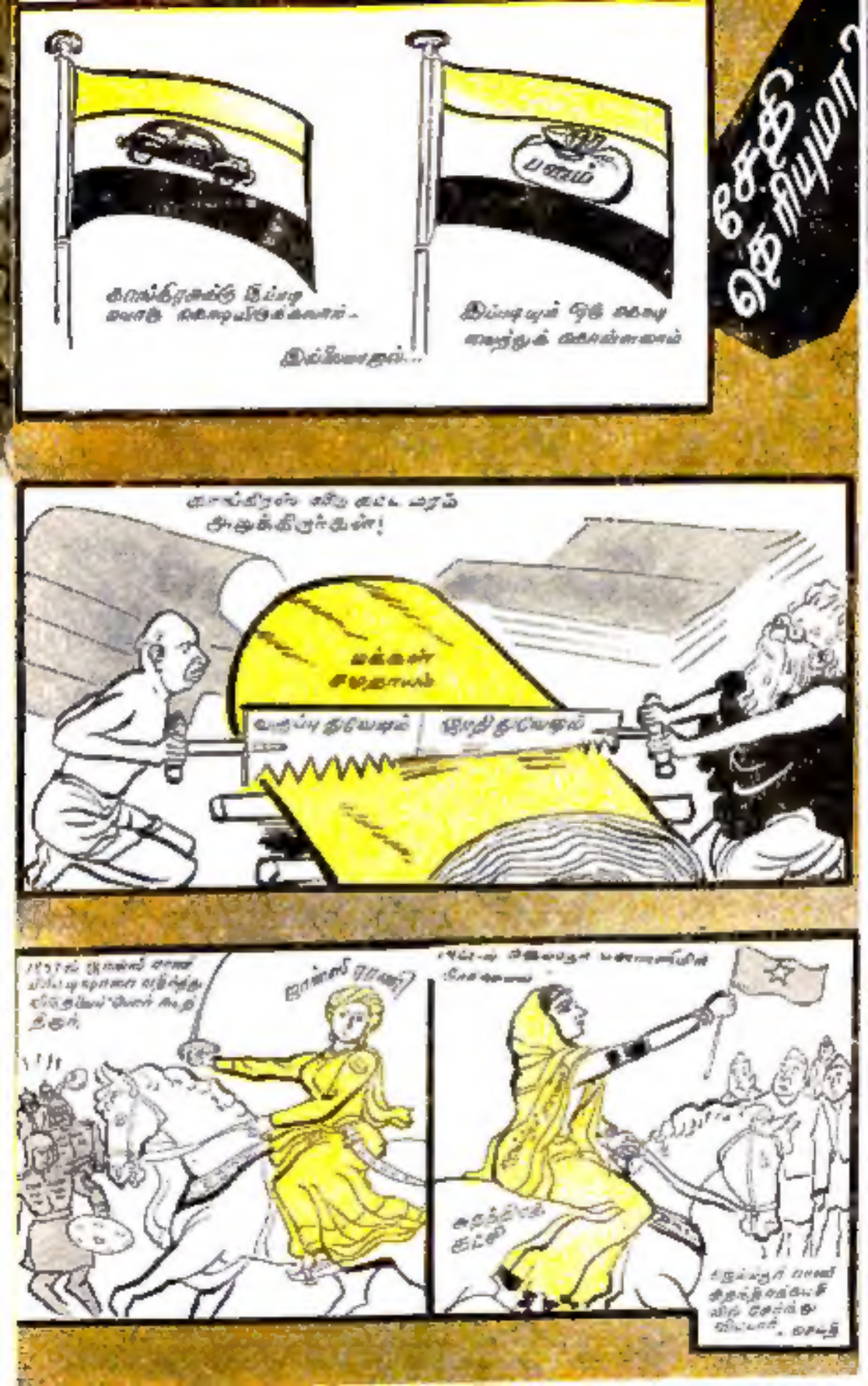
கச்சத் தீவு
காங்கிரஸுக்கு இப்படி வலுத்த கொடுத்தீங்களாம்..
இப்படியும் ஒரு கதை சொல்றாங்களாம்
இப்படியாதும்...
காங்கிரஸ் மீது ஒட்டு மொத்த கோபம்
மக்கள் சமுதாயம்
வருப்பு தலைவர்
ஜெயலலிதா தலைவர்
ஜெயலலிதா வரவேற்பு
தொண்டர் ஒருவர்
அம்மா வாழ்க!
அம்மா வாழ்க!

புத்துணர்ச்சி பெற்றது

தஞ்சை தீர்ப்பாவில் திருக்காட்டுப் பள்ளியை அடுத்துக் கிழக்கே ஐந்து மைல் தூரத்தில், காவிரிக்கரையில் அமைந்துள்ள மருதூர் கிராமம் 23-1-51 திங்கட்கிழமையன்று புனிதமடைந்து விட்டது. ஆம்! காந்தி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் தம்முடைய பாதயாத்திரையில் இந்த யாத்ரா ஸ்தலத்துக்கே மருதூரைத் தேர்ந்தெடுத்து 23ந் தேதி மாலை இங்கு தங்கிய கிராமவாசிகளுக்கு அனுக்ரஹம் செய்தார்கள்.

1924ம் வருஷம் இயற்கையின் சீற்றத்தால் கொள்ளிடம் உடைப்பெடுத்து வயல்வெளிகளை வெள்ளக் காடாக்கி விட்டது. இந்தக் கிராமத்தில் வசிக்கும் ஜனங்களின் எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவு. இங்கு வீடு, வாசல் இருக்கும் எல்லாம் பிழைப்புக்காக வெளியூர் களுக்குச் சென்றுவிட்டவர்கள். இருந்தும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு அவர்கள் மருதூரைத் தேர்ந்தெடுத்து, 20ந் தேதியன்று மருதூர் கிராம முன்சீப் ஸ்ரீ ராஜகோபால ஐயர் அவர்களுக்கு ஸ்ரீமுகம் அனுப்பி விட்டார்கள். அத்தகவலை மருதூருக்கு க்ஷேமகாலம் பிறந்து விட்டது என்ற எண்ணம் இருந்த எல்லாருக்கும் மனத்தில் பட்டுவிட்டது. பெரியவர்கள் விஜயம் வெகு விமரிசையாக நடந்தது, அவர்களது அனுக்ரஹத்தாலேயே தான். தகுந்தக் கடவான ஸ்ரீ ஜகத்குரு அவர்கள் வசிப்புள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் சென்று இருக்கும் குடும்பத்தாருக்கு அனுக்ரஹம் செய்து, சரளமாக உரையாடி, ஆசீர்வதித்தார்கள். கடைசியில் நித்யாக்னிஹோத்ரம் செய்துகொண்டு பரம ஆஸ்திகர்களாய் விளங்கும் பிரும்மஸ்ரீ ராகவ தீக்ஷிதர் அவர்களின் வீட்டிலுள்ள அக்னிஹோத்ராக்னிக்கு விஜயம் செய்து, கிராம மக்கள் அனைவருக்கும் அருகே மௌனிகளாயும், ஆசீர்வார்த்தைகளாயும் அமைந்து வாழ்ந்தார்கள். பிரும்மஸ்ரீ ராகவ தீக்ஷிதர் அவர்களுக்குப் புத்திரபாக்கியம் இல்லை என்பதை அறிந்த பெரியவர்கள், "ஸ்ரீ ஸோமேஸ்வரனுக்குத்தான் நினைவு பாதூட்டி வளர்த்து வருகிறோம், ஸ்ரீஸோமேஸ்வரனே தான் உலகுக்குப் புத்திரன்; அந்த ஸ்ரீஸோமேஸ்வரனையே உலக க்ஷேமார்த்தம் மிகுந்த அக்கறையுடன் வளர்த்துக் கொண்டிரு!" என்ற அபய அக்னி ஹோத்ரம் செய்வதைப் பார்த்துவிட்டார்கள். மருதூரை அவர் விஜயத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் அந்த வீட்டில் நித்யாக்னிஹோத்ரம் நடந்து வருவதுதான் என்ற உண்மையைக் கிராமத்தார்கள் அப்பொழுது உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பரமாசார்யர்களின் விஜயமும் "மருதூரும், அதன் ஜனங்களும் க்ஷேமங்களை அடையட்டும்" என்ற அருளுடைய ஆசி மொழியும் கிராமத்தார்களைப் புத்துணர்வு அடையச் செய்துவிட்டன.

ஓர் எடுத்துக்காட்டு

நாற்பதைந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் தமக்கு ஓர் அவசரத்தில் நான் இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து உதவினேன் என்று சொல்லி திரு. கோபால கிருஷ்ணய்யர் என்பவர் இன்று பம்பாயிலிருந்து தம் கார் பங்களாடு செல்லும் வழியில் என்னைப் பார்த்து அந்தப் பழைய உதவியை 'வட்டி' சேர்த்து இருபது ரூபாயாகத் 'திருப்பி'க் கொடுத்தார். நான் மகிழ்ந்தேன். எதிர்பாராததும் போற்றத் தக்கதுமான இந்தச் சம்பவம் மக்களுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். சுதந்திர நிதிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டதற்கு இஷ்டப்படி செய்யுங்கள் என்று ஒப்புக் கொண்டார்.

சுதந்திரப் சட்சிக்காகப் பண உதவி செய்ய விரும்புபவர்கள் தங்களின் நன்கொடையை என் பெயருக்கு C/O **கல்கி** காரியாலயம், **இராயப்பேட்டை, சென்னை-14** என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பக் கோருகிறேன். பெயரிட்டோ, பெயர் சொல்லாமலோ அனுதாபிகள் விரும்பத்தின்படி கல்கியில் நன்கொடைகளின் வரவு பிரசுரிக்கப்படும்.

23-1-51 சி. ராஜகோபாலாச்சாரி

பிப்ரவரி 3 முதல்

வைதேகி பிக்சர்ஸ் சார்பாக N.K.T.வழங்கும்

சீதாராம கல்யாணம்

ELEGANT

காதற்கண்ணி

புலி ராமலிங்கர் அதிர்ந்துசாமி. அருளுடைய மகன் கம்பராகவன் படிப்பில் அதிகம் சாதிக்கவில்லை. ஆயினும் தன்ன இடத்தில் ஒரு டெண்டர் கொட்டகை வைத்து மனைவி மகனும் மருமகளும் பேரனும் எல்லாரும் சந்தோஷமாக வாழ்க்கை நடத்திவருகிறார்கள்.

ராமலிங்கருக்கு ஒரு கவலையிருக்கிறது. கம்பத்தில் பணக்காரர். காமாட்சிக்கு வேண்டிய எல்லாம் பிறந்தகத்திலிருந்து கிடைக்கும் வசதி கொண்டவர்தான். வழக்கம் போல் எல்லாரும் சந்தோஷமாக இருக்கிறோம் என்ற ஒரே குறைதான் இல்லாமல் இருக்கிறது.

காமாட்சி கம்பராகவனுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் சீதனம் கொடுத்து ஒரு பெண்ணைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஒரு ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தன் கணவரைப் பார்த்துச் சொன்னாள்: "இது என்ன காமாட்சி! உன் பெயர் கூட யாழினி என்று மிருக்கிறதே. இதைத் தமிழாக்கிக் கொண்டு விடுவது தானே!" என்றார்.

இது அவருக்குச் சரியாகப் புரியவில்லை. ஆனாலும், "அப்படியே செய்வோம்!" என்றாள்.

காமாட்சி கொஞ்சம் சாது குணம். புருஷன் சொன்ன எதற்கும் தப்புச் சொல்லாதது அவளுடைய பண்பாடு. இது நம்முடைய பெண்களின் பொதுவான இயல்பு. அதுவே நம்முடைய குடும்பங்களின் சுக வாழ்வுக்கு முக்கிய காரணம்.

இரு குடும்பத்தினரும் பரஸ்பர அன்பொடு நடந்துகொண்டு வந்தனர்.

இப்படி ஆறு வருடங்கள் நடந்தன. கம்பராகவனுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. தம்பிராணனுக்கு (இதுவே ராமலிங்கரின் இருக்குமாறனுடைய பெயர்) ஒரு யோசனை உண்டாகிறது. கம்பராகவன்.

பள்ளியில் அதிகம் படித்துப் பட்டம் பெறவில்லை யாயினும், தமிழ்ப் படிப்பு விடாமல் நடத்தி மீக பாண்டித்யம் பெற்றான். பலரும் நூல்கள் என்னாம் படித்துப் பாடமும் செய்து வந்தான். காமாட்சி என்ற பெயரைத் தமிழாக்கி விட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான்.

இது தன்னுடைய தமிழ்ப் பற்றுக்கு ஒரு கோபுரமாகும் என்று குப்பண்ணன் கருதினான்.

அவனுக்குச் சில தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் நேசமும் சினேகமும். அவர்களை விடத் தான் அதிகம் தமிழ்ப் பற்றுள்ளவனாகக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஓர் ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மீசையைப் பார்த்துச் சொன்னான்: "இது என்ன காமாட்சி! உன் பெயர் கூட மோழிபெயர்த்து மிருக்கிறதே. இதைத் தமிழாக்கிக் கொண்டு விடுவது தான்!" என்றான்.

இது அவருக்குச் சரியாகப் புரியவில்லை. ஆனாலும், "அப்படியே செய்வோம்!" என்றாள்.

காமாட்சி கொஞ்சம் சாது குணம். புருஷன் சொன்ன எதற்கும் தப்புச் சொல்லாதது அவளுடைய பண்பாடு. இது நம்முடைய பெண்களின் பொதுவான இயல்பு. அதுவே நம்முடைய குடும்பங்களின் சுக வாழ்வுக்கு முக்கிய காரணம்.

"இனி உன்னுடைய பெயர் காதற் கண்ணி! என்ன சொல்லுகிறாய்?" என்றான் குப்பண்ணன்.

"காதற்கண்ணியென்றால்?" என்று கேட்டாள் காமாட்சி.

"உனக்கு ஒன்றும் விளங்காது. நீ தமிழ் படிக்கவில்லை. உன் தகப்பனார் உன்னை ஆங்கிலப் பள்ளியில் சேர்த்துக் கெடுத்து விட்டார்!" என்றான் குப்பண்ணன்.

"இல்லை, இல்லை. என் தகப்பனார் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை. என்னுடைய குற்றந்தான். காதல் என்றால் என்ன, கண்ணி என்றால் என்ன?" என்று கேட்டாள்.

குப்பண்ணன் விளக்கினான்.

"சரி. இனிமேல் என்னை அப்படியே கூப்பிடுங்கள்!" என்று அவனும் நம்புக் கொண்டான்.

ராமலிங்கருக்கு இப்போது காரியம் ஆகாத வயது. பெரிய வீட்டில் சம்பந்தம் ஆன தம்முடைய மகன் சென்ற வழிக்கு நன்றும் தடை சொல்ல மாட்டார். அவர் தம்முடைய ஜவுளிக் கடையில் முழு கவனமும் செலுத்தி வந்தார். ஆனபடியால் பையன் தன்னுடைய மனைவிக்கு வைத்த புதுப் பெயர் அவர் வரையில் எட்டவில்லை. ஆனால் காமாட்சியின் மாமியார், அதாவது குப்பண்ணனின் தாயார் கொஞ்சம் தடுத்தாள்.

"இதுவென்ன வித்தியாசமான பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? 'காமாட்சி' என்பது எவ்வளவு நல்ல பெயர். அம்மாள் பெயர். ஏன், புதிதாக என்றும் கேட்காத ஒரு பெயர்?" என்றாள்.

"இல்லை, அம்மா. அவர் என் உண்மைப் பெயரைச் சொல்லியழைப்பதற்கு வெட்கப்படுகிறார். ஆகையால் இந்தப் புதுப் பெயர் இட்டிருக்கிறார்" என்றாள் காமாட்சி.

நல்ல காரியத்துக்கு ஒரு சிறு பொய் சொல்லலாம் என்று அவள் சாத்திரம் கேள்விப்பட்டிருந்ததினால் இவ்வாறு சொல்லி மாமியாரைச் சமாதானப் படுத்தினாள்.

"இந்த ஆறு மாதமும் கூச்சப்படாமல் இப்போது என்ன வெட்கம் நடுவிலே வந்தது?" என்று மாமியார் மறுபடியும் ஆட்சேபித்தாள்.

"அது ஏதோ எனக்குத் தெரியாது. அம்மா! இப்படித்தான் பெயர் மாற்றி விட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். நான் எப்படித் தடுப்பது?" என்றாள் மருமகள்.

"சரி! இது கலியாயப் போகிறது! எப்படியோ செய்து கொண்டு போங்கள்!" என்று விட்டு விட்டாள் மாமியார்.

• • •

மறுநாள் தன் தாயாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினாள் காமாட்சி. வேறு ஒன்றுமில்லை, சாதாரண சேமச் சமாசாரம். அதில் வழக்கம் போல 'காமாட்சி' என்று இட்டாள்.

அது ஒரு நாள் காலை. தூங்கி எழுந்த புருஷனைக் கண்டதும் தபாலில் போட்டுப்போகும் கடிதத்தைப் பார்த்தாள். திருப்பித் தொண்டு வந்து "என் இப்படிப் பழைய பெயரையே வைத்துக் கொண்டு எழுதுகிறாய்? இதை அடித்து விட்டுக் கதிர்காமி என்று எழுதித் தா" என்று சொல்லிக் கடிதத்தை மனைவியிடம் திருப்பிக் கொடுத்தான்.

"நான் எழுதிய கடிதம் என்று அம்மா எப்படித் தெரிய வேண்டுமாம்? யார் எழுதியது என்று கேட்பார்கள், நீங்கள் சொன்னபடி செய்தால். அதற்குத்தான் இப்படி மாற்றி எழுதினேன்" என்று விரைவாகவே காமாட்சி வாதித்தாள். புருஷனோ கேட்கவில்லை. பிடிவாதம் செய்தான்.

கடைசியில் காமாட்சியும் பிடிவாதம் செய்தாள். புருஷனைப் பிடிவாதம் முன்னே விட அதிகமாயிற்று. இரு பக்கமும் கோபம் மூண்டது.

சாப்பாட்டு வேளை. இருவருக்கும் பயின் காரணம் தலைவலித்திருந்தது.

காமாட்சி கடிதத்தை வாங்கிக் கொண்டு கிழித்துப் போட்டாள். புருஷனைப் 'நான் சாப்பிடமாட்டேன்' என்று ஆகாரம் செய்யாமல் கடைக்குப் போய்விட்டாள்.

• • •

"என்ன என்னடா இது? புருஷன் ஏன் சாப்பிட மாட்டேன் என்று போய்விட்டான்?" என்றாள் மாமியார்.

"ஒன்று தெரியவில்லை" என்று சொல்லிக் காமாட்சி அழுது கொண்டு தன் அறையில் படுக்கப் போனாள்.

• • •

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இரண்டு நாட்கள் வீட்டில் சந்தோஷமில்லை. என்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் புருஷன்

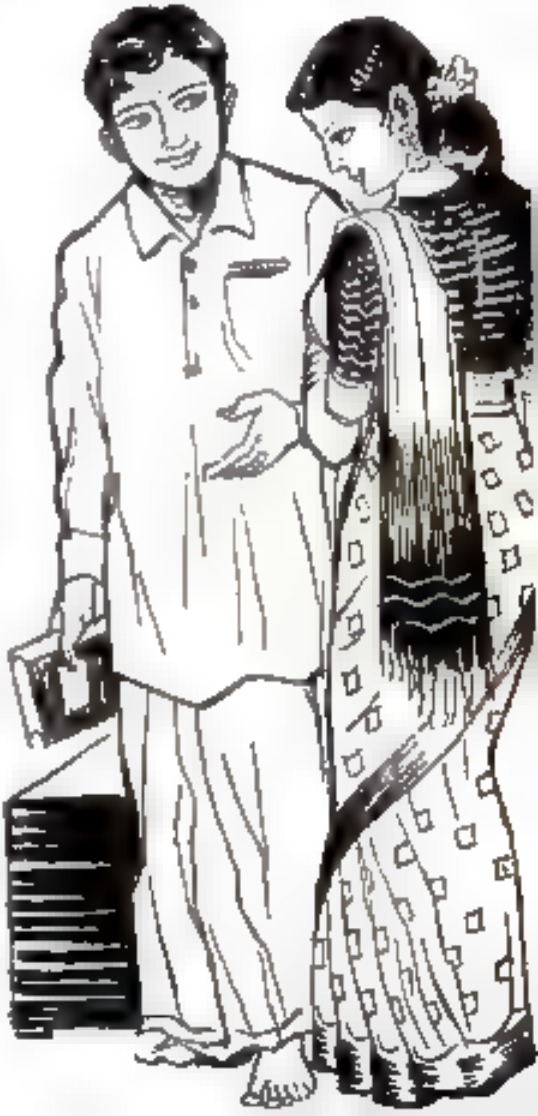

னன் கோபிப்பதும் காமாட்சி பிரசாதம் செய்வதுமாக இருந்து வந்தது.

"நான் இருப்பது உங்கள் மனதுக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் கருவுக்குப் போகிறேன்" என்றாள் காமாட்சி.

"வயிற்றில் அம்மாவுக்கு உடம்பு சீரியசாக இருக்கிறது. அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசையாகவும் இருக்கிறது. நான் கொஞ்சம் நாள் விலகி இருந்தால் உங்கள் குமாருக்கு என்மேலுள்ள கோபம் நீங்கும்" என்ற நோக்கத்தையும் சேர்த்துச் சொன்னாள்.

"உன் இஷ்டப்படி செய்" என்று ராமய்யரும் முடிவுக் கொண்டார். காமாட்சி கருவுக்குச் சென்று விட்டாள்.

• • •

தினமும் காமாட்சி கருவுக்குப் போனபோது கர்ப்பிணியாகச் சென்றாள். நிறை மாதங்கள் கழித்து ஆண் குழந்தை பிரசவமாயி, குழந்தையும் தாயாரும் சௌக்கியமாக இருப்பதாகக் கடிதம் வந்தது.

"எ தனாருக்குச் சாதகக்கண்ணியின் அன்பும் வணக்கமும் கலந்த கடிதம்.

குழந்தைக்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம்? கந்தன் என்று வைக்கலாமா? அதுதானே உங்கள் பாட்டனாரின் பெயர்? கந்தசாமி அய்யர் அய்யா. அவர்கள் திருநாமம். கந்தன் என்பது வடமொழியா தமிழா? எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகமாக இருக்கிறது. வேலப்பன் என்று வைத்துவிட்டாலும்? சாதகக்கண்ணி!"

கடிதத்தைப் பார்த்துவிட்டுக் குப்பண்ணன் சிரித்தான். அவனுடைய கோபம் ஆறிவிட்டது. மனைவி தன்னுடைய பெச்சை மதிக்கிறாள் என்று மகிழ்ச்சி வடைந்தான். ஆண் குழந்தை பிறந்தது வேறே இருப்பி.

"சாதகக்கண்ணியே!

நீ குறுப்புக்காரி. வேலப்பன் என்ற பெயர் வேண்டாம். கந்தன் என்றே வைத்துவிடு. அது தமிழ்தான். 'ஸ்கந்தன்' என்பது வேறுமொன்று வடமொழிப் பண்டிதர்கள் தமிழ்ச் சொல் 'கந்தன்' என்பதை மாற்றி வடமொழி உருவம் தந்து அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் தவறான பெயர். உடம்பைக் கவனித்துக் கொள். நான் அடுத்த மாதம் முதல் தேதி வருவேன். சுபம்!"

காமாட்சியின் பதில் கடிதமும் வந்தது:

"உங்கள் கடிதம் பார்த்து அளவற்ற ஆனந்தமடைந்தேன். கந்தன் என்ற பெயர் வைத்தாயிற்று. மறுபடியும் அதாதி பார்த்துவிட்டு உங்களை விரைவில் இருக்கச் சொல்லுங்கள். உங்கள் வரவைக் கந்தன் எதிர்பார்க்கிறான்.

சாதகக்கண்ணி."

5,00,000 கடிதங்கள்

பருத்தி நூல்கள்

Rs. 100 வரை நூல்கள்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்., மதுரை

போன்: 260 (3 லைன்) தந்தி: "நூல்மி"

மில்கள்: மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

•

கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கான சலவைசெய்த நூல்கள்

•

விசேஷ நூல்கள்:

கயிறுகள் - விழுதுகள் - மாடாக்கள் முதலியவைகளுக்கான விசேஷ நூல்கள் - தையல் நூல் முதலியன

•

தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான பொருள்கள்:

பஞ்சு-காடு வாய் விதைகள், பித்தளைகள், வேப்புபாளம், எண்ணெய்யை இழுக்கும் நூல், முழுவதேற்றப்பட்ட பல இரகங்கள் கொண்ட நூல்கள்

•

மானேஜிங் ஏஜண்ட்ஸ்:

ஏ. & எம். ஜமால் லிமிடெட்

பாண்டியன் பில்டிங்

போன்: 420 (4 லைன்) மதுரை தந்தி: "ஜமால்"

அக்கரைச் சீமையில் ஆறு மாதங்கள்

சோழ

10. இங்கொரு குற்றவாளி!

பிளைமவுத் கடல் அழகான தெற்கு சாலிஸ்பரி எல்லையை மோட்டார் வண்டி வேகமாகச் சென்றது. இரண்டு பக்கங்களும் பசும் வயல், பள்ளத்தாக்குகள், கண்கள் நிரம்பக்கூடிய எழிலான பிரதேசங்கள்! சாலிஸ்பரி நகரை நெருங்கும்போது, "கோச்" ஆல்பர்ட் தொண்டை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தழுதழுத்தது!

முன்பு முடிசூடி, முடிவை இருவர் இன்றி தனி தெரிய ஒரே வளர்த்த 'கம் கட்' மரங்கள்; தம்முடைய ஆயுட்காலம் போல்டிக் பிரிய மிகவிரிந்து முன்னும் பின்னும் மாபெரும் வளர்ந்து நின்ற 'ஓக்' மரங்கள்; இவற்றுக்கு மத்தியில் அவர்கள் அழகான மாளிகை! அதைச் சுற்றிலும் புராதனங்களே வருடி அரசியல்வாதிகளை நினைவு கிளறும் பேட்டு மரங்களைத் தவிர வேறு தொண்டு தொண்டு கொண்டு நிற்கும் "விம்பிள் மிலோ" Weeping Willow என்ற தொகுதி மரங்கள்!

அதிலிருந்தே நிற்கும் அம்மரங்களைப் பற்றிய அரை காட்டி தந்தன!

சாலிஸ்பரி இரு புராதனங்களுக்கும் மத்தியில் சரித்திரங்களே நிலைபெறும், வரலாறு சொல்லும் நிற்றொடர்களும் நிலவிக் கொண்டிருக்கும் தன்னிலும் பார்த்தபோது எனக்குத் திருக்குற்றாலத்தின் நினைவே வந்தது! நின்று குளிக்கும் அருவி இல்லை; நல் தென்றலைக் கொண்டு கொண்டு பொதிகைத் தமிழும் இல்லை. மற்றப்படி அது குற்றாலமேதான்!

வளமான நிலத்தைக் கட்டிக் காப்பதிலே இவர்கள் உலகிலேயே தனிப் பெயர்பெற்றிருக்கிறார்கள் பிரிட்டிஷ் மக்கள். ஒரே புல்வெளியும் பண்ணைகளுமாகவே எங்கு பார்த்தாலும் பரவி நிறைந்து, பார்த்தவர்களை, தாமும் பண்ணைகள், தோழிப் பண்ணைகள் இவற்றுக்கு மத்தியிலே கூரை வீடுகள் — புல் வேய்ந்த கூரை வீடுகள் வைத்துக்கொண்டு எவரும் விவசாயம் செய்யலாம் போலும். தந்தி தொலைபேசி மின்சாரம் இவைகள் இல்லாத இடங்களே கிடையாது!

கோச் வண்டியிலே சென்றதால் வழி நீடிய உள்ள சிறு சிறு வண்டிகளுக்குள்ளே வேண்டிய புகுந்து சென்றோம். சுற்றிலும் புல்வெளியும் பசுமை வளர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் மரங்களுமாகவே! காற்றோடு, காலை வெயிலும், கருங்கிழங்கும், தங்களில் ஆர்த்தியாக ஒரு தொழு வெளிறு நின்றன! மற்றபடி எவரும் கொண்டு கொண்டோரு பருத்தி தந்தைப் பொல் தன்னித் திருந்து கொண்டிருந்தன.

சாலிஸ்பரி கதீட்ரல் கோபுரம், மைதானம், மேற்குப் பக்கத் தோற்றம்

தங்கள் கொண்டு நிறுத்தி நிறுத்தி நிறுத்தி

விரைவுக்கும் ஓட்டத்துக்கும் வேறு வித்தியாசம் தெரியாத அளவுக்கு விரைவு வேகத்தை விட்டுக் கொண்டு வாழ்க்கை வேகமாக அமைந்துவிட்டது. அந்த வேகத்தில் நாம் வாழ்க்கை இடையில் குறுக்கிடுவதை யாரிடமும் சொல்லிவிட்டு வரமுடியாது. ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையை "முடிவு" பொருளாகவும் ஆக்கிவிடுகிறது. இதனால் "தான் விட்டுவிட்டுச் சென்ற 'வாழ்வை' என்ற பெயர்: இவற்றைப் போலவே, நீங்கள் பார்க்க விரும்பாத வேறு சில விஷயங்களும் அங்கே நம்மைப் போட்டுத் தாக்குகிறது. எப்போது, முன்னும் பின்னுமாக நாட்களையும் எண்ணி நீட்டித்தோ இந்த ஆஸ்பெஸ்டாஸ் அடைக்கிறான் என்று யாரால் சொல்ல முடியும்?

கண்ணுக்கும் மனத்துக்கும் பலம் தரும் இந்த அழகான காட்சிகளும், எதிர்பாராத நேரங்களிலும் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது!

அந்தப் பைன் மரக் காட்டை நோக்கும் போதே என்னை அறியாமல் விரைவாக ஏறத்தாழ அப்படி தொழிற்சாலை இருக்கக் கூடிய மேல் நாடுகளைப் பற்றி நினைத்தேன். ஆனால் பைன் மரமும் கண்டிப்பாக இருக்கிற மரமாகவோ தான் இருக்க முடியாது!

ஆம்; நான் கற்பனை செய்திருந்த ஆஸ்பெஸ்டாஸ் வேறு. கண்முன்னால் கண்ட ஆஸ்பெஸ்டாஸ் வேறு. இரண்டும் இரு வேறு உலகங்கள்!

இவை முழுமையாக ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பைன் மரம் தான் தனது தாயகமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்தபோது, அதன் பிறப்பிடத்தைப் பற்றி மேலும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. ஆனால் நான் அங்கே பார்த்ததோ ஒரு விதமான ஏமாற்றம், ஒரு கசப்பான!

பிறகென்ன, மனசை தளர விடுவதா? நான் வந்தது 'வாழ்வை' என்ற சொல்லை அர்த்தமுள்ளதாக்கிக் கொள்ள தானே! இந்த சாந்த மயமான ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பைன்மரத்தையும் தன்னுடைய வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டவர்களை சந்திக்க முடிவு செய்தேன்.

"தாங்குமா ஆத" என்றார். "முன்பு தனது குளிர்ச்சியை" என்றும் கம்பீரமாக நிற்கும் அவை! இவைகளுக்கு அருகில் முன்பு பலரையும் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறேன். அந்த வார்த்தைகள் என் மனதை முழுவதும் நிறைத்திருந்தன.

நிறுத்தாத சோனியும் பள்ளிக்கூடமும் முன்பு நிறுத்தி முன்பு முன்பு அறுவை சிகிச்சையாளர் தான்! கடவுளும் கண்ணையும் முன்பும் இந்தப் பள்ளிக் கூடத்தை அமைத்திருக்கிறான். நான் விரும்பி அதிலிருந்து அந்தப் பள்ளியை மட்டும்.

இ நாளும் மாணவர்களுக்கு மேல் இந்த ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பள்ளிக் கூடத்திலே பயிலுகின்றனர். அவர்களுடைய கல்லூரி கனவுகளை நினைப்பதும் பேசுவதும், தினமும் மிகவும் மகிழ்ச்சியான சமயமாகவும் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய எதிர்காலம் குறித்த ஆசைகளையும் நினைவுகளையும் பார்த்தால் நமக்கே அவர்களை "ஆஸ்பெஸ்டாஸ்" என்றே சொல்லத் தோன்றும். இது ஒரு 'பத்தாம் பசலி பள்ளிக்கூடம்' என்றுகூட பட்டம் சூட்டி விடுவோம்! ஆனால் உண்மை என்னவோ நம்மை அதிர்ச்சியடைய வைத்து, விரும்பாத முன்னேற்றத்தினையடைய, பட்டங்களின் கனவில் மாட்டும். இந்தப் பள்ளிக் கூடத்துக்கு அடிக்கடி வருகிறவர்களுக்கு ஒரு தனிமை பெருமை மற்றும் மகிழ்ச்சியும் இருக்கத் தான் செய்கிறது.

இந்தப் பைன் மரத்தின் விதைகள் இலையுதிர் காலத்தில், தம் தலைமை தாங்கி நிலைக்க நாள்களிலும் கற்றுப் பறிப்பதும் வழக்கமாகும். இதற்கு முன் உதவியாக இருக்க வேண்டிய பிற்கால மரங்களை பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறோம், அதை இங்கே தலைமுறையில் காண்பதும் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆதாரங்கள், அதாவது வழக்கம், ஆனால் நாடுகளில் இப்படி முடிவு உண்மை. இதற்கு இந்த பொறுப்புகளை வழங்கினர்.

வழக்கமாக மற்றும், தம்முடைய பள்ளிக் கூடங்களில் இருப்பது போல் வருடங்கள் நடந்து அதனை என்று எண்ணிவிட்டு விடாது. வழக்கம் என்றும் அது மாணவர்களின் மீது; மாணவர்களின் இவை – நாட்டங்களும் போல! ஒவ்வொரு நிறுவனமும் நாம் நாம் நாட்டிலிருந்து முற்றும் வரை மாணவர்கள் உண்டு, ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் ஒரு பெயர். அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்கள் என்றும் அதில் வரலாம்! வாழ்நாளும் ஒவ்வொரு மாணவரும் தன் பெயர் சீடம் தன் பதவி சம்பந்தமான ஒரு குறிப்பை எழுதிக் காட்ட வேண்டும். இவர் பதித்து விட்டு அந்த ஆசிரியர் நிற்கும் வினாக்களும் செல்வார். இவருடைய மேற்பார்வையிலே இப்படி ஏன்று ஆண்டுகள் தொடர்ந்து மாதம் செல்லும் முன்பு பள்ளிக் கழகத்தின் பாட்டை கேட்கும் போல வேண்டும்.

பள்ளியை எதைத் தொடர்ந்து

முத்துக்கள் மூன்றை மீளுல

*காஞ்சி காமகோடி பீடம் முத்து மூன்று முழு சந்திரன்களை வெளியிட்டதும், முழு நிலவுத்தின வழமையில் வெளியிடும் பிரசுரங்களைத் 5-ந் தேதி மூன்றாம்பிறை முதல் கொண்டாடுவது வழமை. ஆனால் அம்மாதத்தில் வைகாசித்தில் இரண்டாம் பௌர்ணமி வந்ததால் முத்துக்களின் வெளியீட்டினைத்தொடர்ந்து ஏற்பட்டுவிட்டிருந்தன. எனவே அம்மாதத்தின் வைகாசித்தில் இரண்டாம் முழுநிலவுத்தினமான மே 5-ந் தேதி மூன்றாம்பிறை முதல் முழுநிலவுத்தினம் வரை முத்துக்களின் வெளியீட்டினை ஒத்திவைத்தி

அண்டாவும்

அக்பர்-தெனாலிராமனும்

தூங்கி அலுத்துக் கண்விழித்த புதிதாய்க் கட்டிய வீட்டைச் சுற்றிப் பார்த்தான் தெனாலிராமன். அவன் மனைவி தங்கம் அவனுக்குக் காபி கொண்டு வந்து கொடுத்தாள்.

"என்னங்க, நேத்து ராத்திரி நீங்க தூங்கினதுக்கப்புறம் நான் ஒரு விஷயம் யோசிச்சேன்" என்றாள் தங்கம்.

"என்ன விஷயம்?" என்றான் தெனாலிராமன்.

"நாம இந்த வீட்டைக் கட்டி முடிச்சாச்சு. ஆனா, இன்னும் ஒரு பெரிய அண்டா வாங்கி வைக்கலை. அண்டா இல்லாத வீடு அழகா இருக்காது. அதனால நாளைக்கே ஒரு அண்டா வாங்கிடுங்க" என்றாள் தங்கம்.

"அண்டாவா? அதுக்கு நான் எங்கே போவேன்?" என்றான் தெனாலிராமன்.

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. நாளைக்கு ஒரு அண்டா வாங்கி வைக்கணும்" என்றாள் தங்கம்.

"சரி, சரி, வாங்கி வைக்கிறேன்" என்றான் தெனாலிராமன்.

அன்று இரவு தெனாலிராமன் வீட்டுக்கு வந்தபோது, தங்கம் அவனிடம் "அண்டா வாங்கினீங்களா?" என்று கேட்டாள்.

"இல்லை தங்கம், நாளைக்கு வாங்கி வைக்கிறேன்" என்றான் தெனாலிராமன்.

அடுத்த நாளும் அண்டா வாங்கி வைக்கவில்லை தெனாலிராமன். தங்கம் அவனிடம் அண்டா பற்றிக் கேட்டாள். தெனாலிராமன் அண்டா வாங்கி வைக்கவில்லை. இப்படியே பல நாட்கள் கழிந்தன. தங்கம் அண்டா பற்றிக் கேட்பதும், தெனாலிராமன் அண்டா வாங்கி வைக்கவில்லை என்பதும் தொடர்ந்தது.

ஒரு நாள் தெனாலிராமன் அரண்மனைக்குச் சென்றான். அவனைப் பார்த்ததும் அக்பர் பீர்பாலைப் பார்த்து "பீர்பால், தெனாலிராமனுக்கு ஒரு அண்டா வாங்கிக் கொடுத்து அனுப்பி வைக்கச் சொல்" என்றார்.

பீர்பால் தெனாலிராமனை அழைத்துக் கொண்டு அண்டா வாங்கச் சென்றார். அண்டா வாங்கி முடித்ததும் பீர்பால் தெனாலிராமனிடம் "தெனாலிராமன், அண்டாவை நீயே தூக்கிக் கொண்டு போ" என்றார்.

"அண்டாவை நானே தூக்கிக் கொண்டு போகவா?" என்றான் தெனாலிராமன்.

"ஆமாம், நீயே தூக்கிக் கொண்டு போ" என்றார் பீர்பால்.

"அண்டாவை நானே தூக்கிக் கொண்டு போனால் எனக்கு என்ன கிடைக்கும்?" என்றான் தெனாலிராமன

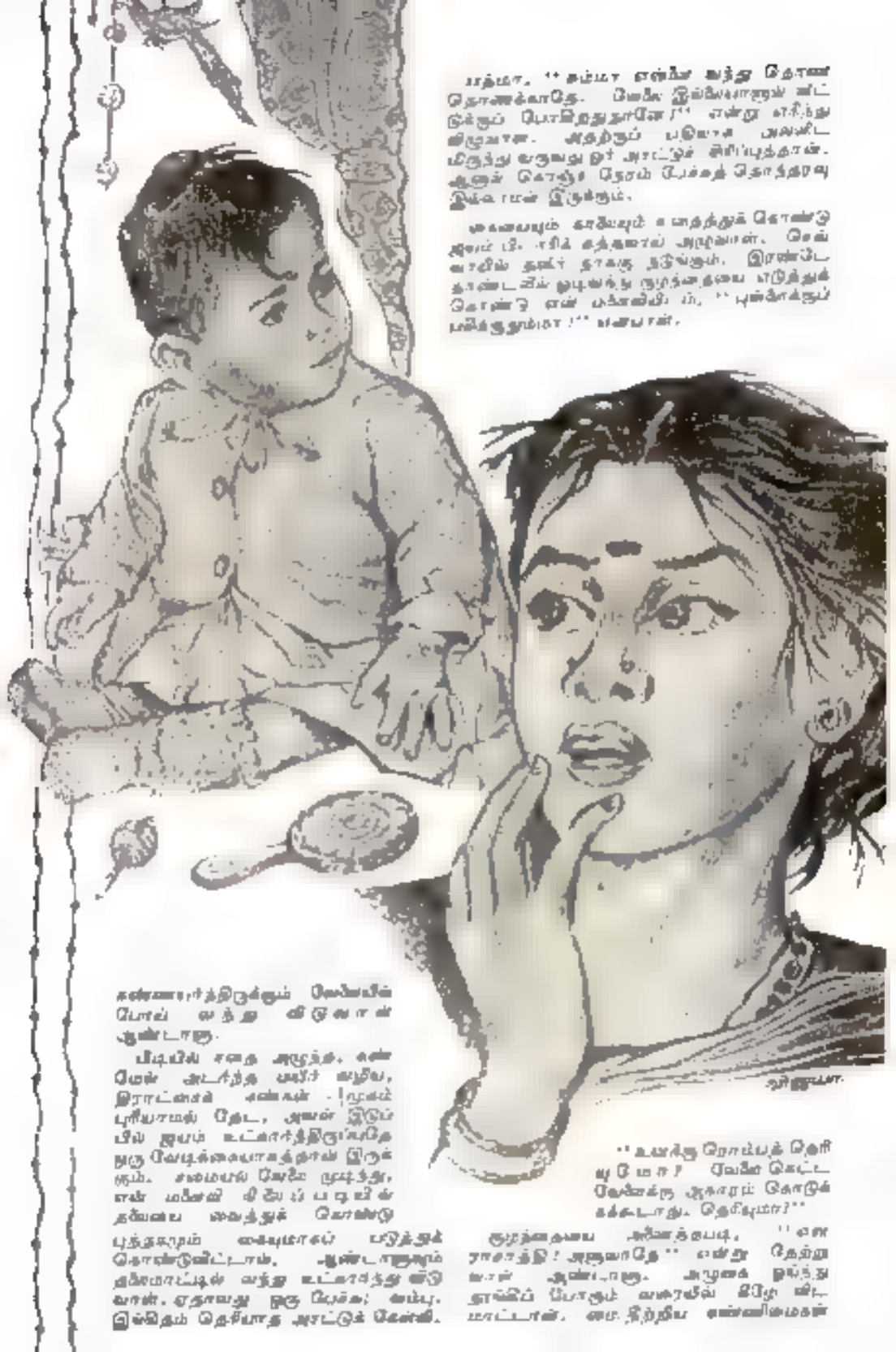

மாமா, "தம்பி எனக்கு வந்து தொல்லை கொடுக்காதே. வேண்டுமானால் வீட்டுக்கும் போய்விடுகிறேன்!" என்று எரிந்து விழுவாள். அதற்கும் பயப்படாமல் மிரட்டி வருவது தான் அட்டூழியக்காரன். ஆனால் கொஞ்ச நேரம் பேச்சுத் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கும்.

கையும் காலும் ஓடாதது போல் ஆகி விடுகிறது அந்தப் பெண்ணுக்கு. கண்ணில் நீர் தாரை தாரையாய் வழியும். இரண்டு தாடைகளையும் முடிந்து குறுக்காகக் கட்டிக் கொண்டு என் மகளிடம், "புண்ணாக்கும் மிஞ்சாதம்மா!" என்பாள்.

கண்ணாடியிலும் வேலையில் போல் வந்து விடுவாள் அவள்.

பிடியில் சதை அழுந்த, என் மேல் அடர்ந்த மயிர் வழிய, நாட்களாக எனக்குள் புழுங்கிய தேட, அவள் இடுப்பில் துவண்டு உட்கார்ந்திருப்பதை நான் வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கும். சமயம் பார்த்து, என் மகளை மீண்டும் பழையபடி தன்னை வைத்துக் கொண்டு புத்தகமும் கையுமாய் மாற்றிக் கொண்டுவிட்டாள். அவளுடைய தினசரிப்பில் வந்து உட்கார்ந்து விடுவாள். ஏதாவது ஒரு பேச்சு வைப்பு. இல்லாத தெரியாத அட்டூழியம்.

"உனக்கு நோய்ப் தெரியுமா? வேண்டுமானால் கொடுக்கட்டுமா?"

குறுக்கையை அசைத்தபடி, "என்னாலத்தி! அதுவாதே" என்று தேற்றுவாள் அவளை. அழுகை நின்று தான்பி போகும் வரையில் பிறை விடமாட்டாள். மை தீற்றிய கண்ணிமைகள்

நிற்கின்ற உறிஞ்கும்போதே ஆஸ்துமா சனிகரைகிறது

நள்ளிரவு. இரவல். நேஷனல் நகர விடுதி, உலகம் தலைப்பிரிந்து ஆழ்ந்தாள், பிரான்ஸைல். ஜூலிதாவும் குளிர் தரும் முதலிய உபாதைகளால் அலறிப்புடைத்து பயணிகளைக்காள் போன் இப்போதது மெண்டோனோ (Mendoco) காப்பிட்டு நோயாளி அவை யளாம். இந்தனிய விருந்தாள அழைக்க மருத்து. இதற்கிடையில் முதலாக வைரஸ் ஜலதோஷ குறைவும் மற்றும் நகரத்தை சென்று அங்கு கோடிலை அடைந்துள்ள எனினை தொகுத்து கொண்டு. பின்னர் நீங்கள் இரவல் மற்றும் நோயாளி நகர விடுதல் இல்லாமல் கவனமாக வளர்ந்துக் குழந்தையைப் தூங்கலாம். பூரண இருப்பி உங்களுக்கு மது நிச்சயமாக அளிக்கும்.

கால் அரிப்பு சரும அரிப்பு

அரிப்பு என்ன முதல் காரணத்தை கண்டு தெரிந்துகொள்ளாமல் வைத்தியம் செய்து விடுவோமானால் [illegible] பெரிதாகி விடும். [illegible] அரிப்பு [illegible] அரிப்பு [illegible] [illegible] [illegible]

நினைவிலாடுதது.

''ஆட்டோகாரனுக்கு ஒரு புடவை வாங்கிக் கொடுக்கிறதுதானே?'' என்று தான் என் மனைவியிடம் கேட்டேன்.

''இந்த ரூபாய் பணம் கொடுத்தால் போதாதா?'' என்று என் மனைவிக்குக் கோபம். கடைசியில் புடவையே வாங்கிக் கொடுத்தாள். ஆறு நினைவிலும் மிதமும் அவள் உதடுகளில் கொடியுந்தது அந்தப் பழைய சந்தோஷம்.

''இன்னும் கேட்டாளா? புடவையைக் கொண்டு போய் இவள் தங்கையிடம் காட்டி யிருக்கிறாள். 'உனக்கு எதுக்கு இதெல்லாம்?' என்று அந்த பாங்கிகாரி பிடுங்கி கொண்டு விட்டாளாம். 'அவளுக்கு கட்டிக்கொள் வட்டுமே அம்மா!' என்றாளாம் இந்த அடி. ஆட்டோவுக்கு இந்த ரூபாய் பணமாகவே கொடுத்திருக்கலாம்'' என்று ஒரு தான் பெண்களின் கொள்ளை பற்றி.

இந்த ரூபாய் பணம் கொடுத்திருந்தாலும் அவள் அதை அந்தச் சூழ்நிலைக்குள்ளாகவே கொண்டிருப்பாளென்று எனக்குத் தோன்றியது. வாழ்க்கையின் கொடுமைகளிலிருந்தாவது அவளை ஏதோ ஒரு புதுப் புடவை மயக்கத்திற்கு!

அன்று ஆட்டோ தனியாக முதன்முதலாக பிரிந்து கொண்டிருந்தான்.

''நாளைக்கு மாற்றல் உத்தரவு வந்துவிட்டது. அதற்குள் நாளை நாலைந்து இடங்களுக்குப் போய்வர வேண்டும்'' என்றான் பத்மா ஆட்டோகாரனிடம்.

ஆட்டோகாரனின் முகம் சட்டென்று வாடியது.

இரண்டு நாட்களுக்கு அவன் வீட்டுக்கே போகவில்லை. சாவகாசமாக் கட்டி வைத்தான். நிதம் நினைவிலாடுவதைத் தான் எழுதி வைத்துக் கொள்வான். அவன் கண் கலங்கி விடும்.

''ஆட்டோகாரனுக்கு ஒரு பத்து ரூபாய் கொடேன். வெள்ளையாக வாங்கிக் கொண்டாடும்'' என்றேன். அவள் தயங்கினாள்.

''இந்த ரூபாய் எப்படிகளையும் இந்த மாதம் அட்வான்ஸாக முன்னாடியே வாங்கிக் கொண்டு விட்டான். பதினாறு நாட்கள் கூட ஆகவில்லை மாதத்தின். அதுவே இன்னும் பாக்கி நிற்கிறது.''

''பரவாயில்லை. கொடு. அப்புறம் வேறு வேலைகளுக்கு அவனால் உங்களைக் கூப்பிட முடியுமா? நீதான் கொடுக்கப் போகிறாய்''

அவளுக்கு என்ன தோன்றியதோ, பணத்தைக் கொடுத்து அனுப்பி விட்டாள். நான்கள் புறப்பட்டோம். திருப்பூரில் ரயில் ஏறினோம். பல்லில் எங்களோடு ஆட்டோகாரனும் வந்தான். நமக் அவன் படியேறியே இருந்தான்.

வண்டியில் ஏறி நிற்கும் வரை அவன் கண்களில் ஈரம் அவ்வப்போது எட்டிப்பார்த்தது. ஆட்டோ குழந்தை மாதிரி என் மகளைக் கொஞ்சினான். என் மனைவியைப் பார்த்து சில குழந்தைகளைப் போல விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்துவிட்டான்.

''எதற்காக இப்படி அழுகிறாய்? மறுபடியும் பார்க்கலாம் போய் விடுகிறோமா? என்ன போலிடோம் அம்மா?'' என்றேன்.

ரயில் நகரத்தை ஆரம்பித்தது. அப்போதும் அவன் அழுகை நிற்கவில்லை. ஆட்டோவை மறுபடியும் பார்க்க வரப் போகிறோமா? தூரத்துக்காகச் சொல்லி வைத்தேன். கண்ணில் விழுந்த விழுந்த தண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டே போனான்.

''இதைப் பார்த்தீர்களா? புறப்படுகிற சமயத்தில் ஆட்டோ சொல்லி வந்து கொடுத்தது. 'எதற்காகவும்?' என்று திரும்பிப் பார்த்தால் வேறுமென்ன ஒரே பிடிவாதம்.''

கோட்டைத்தைப் பிரித்தேன். நமக்கு அவன் ஒரு பாடும் எடை, கூந்த ரை கேலி, மிக நிறைய இருக்கலாம். கழுத்துப் பட்டையில் தொங்கிய சிடைத் திரும் பினேன். பல்லிளித்தது ரூபாய்!

என் மனம் கொடுத்த இதம்; அவசரத் முள் சமயம் பணம்! ஆட்டோவுக்கு துறையில் என்ன பாக் கொள்ளை? அவள் மனத்தில் எப்போதுமே நிறைய! தமக மிலாத தாளை மனப்பான்மை!

ஜன்னலுக்கு வெளியே தலையை நீட்டிக் கொண்டேன். அவன் ஏதோ கேட்டான், பதில் இல்லை. எதிர் நின்ற வரிசை தலையை நீட்டி என் முகத்தைப் பார்த்தான். அலறுகிறேன்.

''என்னவாம் உங்களுக்கு?''

''ஒன்றுமில்லை... ஏதோ ஞாபகம்.''

அலறுகிறேன் விட்டது.

''வைத்திருக்கிறாள்!''

''யார்? நான்? ஆட்டோவா?

ஆனாலும் மற்றதெல்லாம் விட்டு விட முடியாமல் பிடித்துக் கொண்டு தவிக்கும் ஒரு கொடுமை வைத்திருக்கிறாள்; ஒரு கொடு மனைவி. இல்லையா?

அட்டைப்பட விளக்கம்

தென்றலென வருகின்றாள்!

கவ்வோறும் விரிபிறழக் கள்ளெழில் ஒளிசொரக்
கனைகடலைக் கலைத்து கடந்திடிப்
புவ்வோறும் குலவிழுப மேறகத்து விலகெழிக்கப்
புன்னிலை மலர்ந்திடு முடையவே
பவ்வேறும் பிரிகொள்ள பாலைவனம் அழுவரச்
செல்லைகொரு புலம்பிடித் தெய்வமகள்
புவ்வோறும் வளப்பமிகத் தென்றலென வருகின்றாள்
புதுமின்னல் இடைதரை வருகின்றாள்!

இதோ...

விக்கோவின்

"பக்திரசங்களும் பிஸ்திரோனும்"

...தமிழில்

- சிறுகதைகளும் சோகமும் கலந்தும் இடமும்
- தமிழ்நாவலுக்குத் திருப்பம் தந்தவை
- விக்கோவின் சுவாரஸ்யமான பேட்டிகளும் ஆசிரியர் முன்னுரை களும்
- கட்டாய சிறுகதைகளும் மேலும் சில சிறுகதைகளும்
- உயிர் அச்சுறுத்தும் சம்பவம்
- பதினைந்து நிருபங்கள்
- இந்தியன் ஸ்டைல் ஆக்ட்
- இந்தியன் சிறுகதைகள் எப்படி, எப்போது (முக்கிய ஆசிரியர்கள்)
- மாதிரிப் பத்திரங்கள் (71)
- சிறுகதைகளை ஆரம்பிக்கும் முறைகளும் சப் ஹெட்டிங்குகளும்
- சொல்லகராதி

272 பக்கங்கள்

ரூ. 4; தபால் செலவு ரூ. 5

முதல் பதிப்பு : இரண்டாம் பதிப்பு ரூ. 5; தபால் செலவு ரூ. 4

தசா புக்திகளும்

ஸ்ரீமத் ரமணாஸ்ரம பாராயணமும்

[சுதேசத்திர மாலையுடன்]

9 தலைமுறைக்கான 9 புத்தகங்கள்

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 2

ஸகல காரிய ஸித்தியும்

ஸ்ரீமத் ரமணாஸ்ரம பாராயணமும்

[சுதேசத்திர மாலையுடன்]

விலை ரூ. 3

(சுதேசத்திரமாலை மட்டும்: ரூ. 1.50)

உபயோக சக்ரவர்த்தி

சேங்காலிபுரம் பிரம்மஸ்ரீ

அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்கள்

அன்புடனும் மகிழ்ச்சியுடனும்

வழங்கிய ஆசியுரை :

"...நேரு ஆசாரமுறைகளில் சற்றுகூடக் குறைவுபடாமல், குறிப்பாக, Culturalகளையும் நிறைவாகவும் பேணிவருவதால்...இவை ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் பயனாக இருக்கும்..."

விபோ, சென்னை-17; M. தங்கராஜ் & கம்பெனி, அம்பா பில்டிங், சென்னை-1; ராஜ் கமல் நிலையம், 8, தெற்கு மாட வீதி, மதுரை-1; ஸ்ரீலக்ஷ்மி புக் டிப்போ, சென்னை-2; ராமகிருஷ்ண மடங்கள்; S. சந்தானகிருஷ்ணன் & கம்பெனி, தஞ்சாவூர், தஞ்சை-2; C. P. நடராஜன், கோயம்புத்தூர்-1, விஜய் பதிப்பகம், 21-ஏ, வீதி, கோயம்புத்தூர்-1; K. சந்தானம் பிரதர்ஸ், சென்னை, சென்னை-1; S. நடராஜன், புதுமலர் பிரஸ் ஏஜென்சி, காவேரி ரோடு, தலைவாசல் மற்றும் சிறந்த புத்தகக் கடைகள்.

★ சென்னை இலவச வாசகர்களுக்கான தொடர்புக்கு : விபோ ஸ்டால் (ஸ்டால் K-7)

இலங்கை விற்பனையாளர்கள்:

Anuri Book Depot, 106, Armour St., Colombo-12; Saraswathee Book Depot, 175, Sea St., Colombo-11; M.D. Gunasena & Co Ltd., 217, Norris Rd., Colombo-11; Lanka Book Depot, 221, K. K. S. Rd., Jaffna; Jubilee Books Store Ltd., 97, Batu Rd., Kuala Lumpur.

NALIN

மின்சாரக் கிட்டத்தில் மேலுமொரு கட்டம்

இலங்கை மத்தியில் கென்ன மாநகர மின்சார வேகத்தில் முன்னேறி வருகிறது. நாட்டுக்கே சீரான மாற்றத்தை அளிக்கும் நவீன மின்சாரம். இந்த மின்சார சக்திதான் எனை வெல்லாம் சென்று சேர்கிறது?

கென்ற ஜனவரி 18ந் தேதியன்று நள்ளிரவு நேரத்தில் ஒரு பிரம்மாண்டமான வெடிமருந்து அறைந்தது. காலடியில் பூமி அதிர்ந்தது. நிலையம் முழுவதையே கம்பிகளில், கட்டிடங்களில் மின்சாரம் தாக்கி செய்த தொழிலாளர்கள் : ஒரு கணத்தில் பல கம்பிகள் துண்டிக்கப்பட்டன. மனிதன் முழுமையில் ; மாலைப்பொழுது இருள் சூழ, பாலைவன பிரதேசம் ; வெளிச்சமே மறைந்து விட்டது. நோயாளிகள் மற்றும் அந்த இடத்திலிருந்து பத்து மைல் தொலைவு நள்ள மின்சார உற்பத்தி நிலையம் முழுவதும் இருள் அடைந்தது.

இந்த மின்சார நிலையத்தைத் திறந்து வைக்கத் தான் காலடி வந்திரி அவர்கள் தொலைவிலிருந்து இயக்கும் ஒரே பொத்தானை அழுத்தி மின்சாரத்தை இயக்கி வைத்தார். ஆனால் இப்போது இந்த நிலையத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பழுதை நீக்கி மின்சாரத்தை மீண்டும் தொடர்ந்து வழங்க ஒரு மாதமாவது ஆகும்.

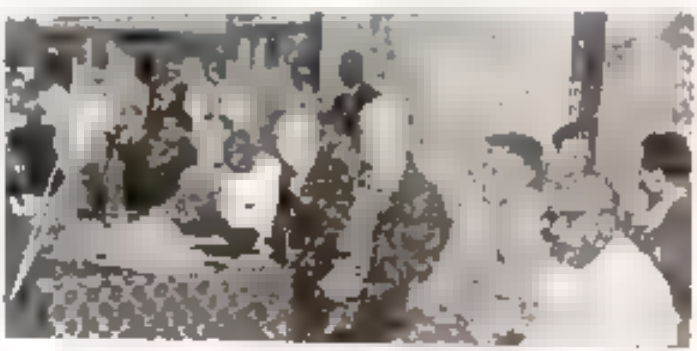

எதனால் கென்ன சக்தியிலுள்ள ஒரே ஒரு நவீன நிலையம் இப்படி முற்றிலுமாக செயலிழந்து போனது? அதற்கு பிரதான காரணம், இந்த நவீன மின் நிலையம் காலடி மின்சாரத்தை பெறுவதுதான். இந்த நிலையம் இந்தியாவின் மின் உற்பத்தியை இரண்டு மடங்கு. இவ்வளவு பெரிய மின்சார நிலையம் காலடி மின்சாரத்தை மட்டுமே நம்பி இருப்பது ஆபத்தானது என்று பல தடவை எச்சரிக்கை செய்தும் அதை யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை.

இந்த நிலையத்தின் மின்சாரத்தை பெறுவதற்காக காலடியிலிருந்து கென்ன வரை 220 கே.வி. திறன் கொண்ட மின்சார வழித்தடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வழித்தடத்தில் 11 கோபுரங்கள் காலடி மின்சாரத்தை கென்னவுக்கு எடுத்துச் செல்கின்றன. அதாவது இவை தடையில்லாமல் மின் விநியோகத்தை பெறும் 33.5 கோடி ரூபாய் மதிப்பு கொண்ட முக்கியமான கோபுரங்கள்.

இந்த கோபுரங்களில் ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதாவது காலடி மின்நிலையத்தை சார்ந்து அமைந்துள்ள பொறியியல் தொழில் நுட்ப அறிவையும், நல்ல தொழிலாளர்கள் தொழில் சார்ந்த அந்த கோபுரங்களில் பணி புரிந்ததையும், மின் வயர்களை முன் மின்னோட்டத்தில் அந்தரத்தில் தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் போதே மின் கம்பிகளை மாற்றியமைத்ததையும் கென்ன முழுவதும் நன்கு தெரியும். காலடி நிலையம் நற்பெயரைத் தட்டிக் கொண்டார்கள். அதன் விளைவாக, தன் மாநிலத்தை தன் பொறுப்புக்கு தாரைவார்த்து விட்டதாக காலடி மீது கண்டனக் கணைகளை தொடுத்தனர். பலமாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் காலடி அளித்த உதவியை ஒரு பொருட்டாகவே மாநிலத்தை ஆண்ட இரண்டு மந்திரிகள் நினைக்கவில்லை. இதிலிருந்து தொடங்கும் 70,000 மின்சார வீட்டு இணைப்புகளுக்கான தொழில்களில் அமிர்தத்தையும், கோபங்களின் அமிர்தத்தையும் உதவும். இதோடு, கென்ன முதலில்

பிரதமர் இந்த வருடத்தில் 40,000 இலட்சம் ரூபாவுக்கு அதிகமான சம்பளத்தை முதல் மாத நிலையம் அறிவித்தும், இன்னும் இந்த நிர்வாகத்தின் கீழ் வாழும் 6,20,000 இலட்சம் ரூபாவுக்கு குறைவான மாதச் சம்பளம் பெறுவோரும் பல மில்லியன் மக்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதும் கவலைக்குரியது.

இதற்காகவெல்லாம் நான் இந்த மிகவும் உற்சாகமிக்கவர் நிறைந்த விழாவில் வாழ்த்து தெரிவிக்கவில்லை. தற்போது நாட்டில் நிலவும் பிரச்சினைகளை நான் நன்கு அறிவேன். அவற்றை தீர்ப்பதற்கு நாம் பெருமளவு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதோடு இதற்கிடையில் இல்லாத நிலைமைகளை உருவாக்கி விடாமலும் இருக்க வேண்டும். இந்த முயற்சியில் ஈடுபடுவோர் மிகவும் நுட்பமான அணுகுமுறையை பெரும் பொறுப்புடனும் கையாளவேண்டும்.

நம் நாட்டில் நடைபெற்று வரும் மிகவும் அபிவிருத்திக்கேற்றவாறு இவர் நான் காரணமாகவும் பங்குகொள்ளவும். வெளிநாட்டு அரசுகளும் உதவி வழங்கும் தனியார் நிறுவனங்களும் இவர் பெற்றிருக்கும் 'பிரண்ட்ஸ் ஆஃப் தாய்லாந்து' என்ற அமைப்புக்களும் இவர் மேலும் உதவியைப் பெருக்க வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தி தருகிறது. வாஸ்தவமாகவே இவர் நாட்டை மேம்படுத்தும் நோக்கில் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்று மக்களுடன் கலந்துரையாடி, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை நேரடியாகவே கேட்டறிந்து, அவற்றை தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இதனால் நாமும் மேலும் அவர்களுக்கு ஒரு சவால்!

மேலே அண்ட் புஜ்ஜி ராஜாவின் மனைவி மாதங்கி தேவி அவர்கள், மகள்கள், இளவரசி சிரிவன்னவரி, இளவரசி சிரிபா ஆகியோர் இரு மகன்கள், இளவரசர் சக்கிரி, இளவரசர் வஜிரலோங்கோர்ன் ஆகியோருடன் அவர்களது சகோதரர் இளவரசர் சுகுமாலவன்னவுடன் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது சகோதரி இளவரசி சிரிவன்னவரி அவர்கள் தாய்லாந்தின் இராணுவத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றும் முதல் பெண் இளவரசி என்ற பெருமையை பெற்றுள்ளார்.

உளரும் இல்லை அல்லரால்,
உளராய் இல்லை ஆகிலே.
உளர்—எம்முளர்: அவர் வந்துன்
உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.
வளரும் பிறையும் தேய்பிறையும்
போல, அசைவும் ஆக்கமும்,
வளரும் உடலும் இருளும்போல்,
தெருளும் மருளும் மாய்த்தேனே.

உளரும் இல்லை அல்லரால்
உளராய் இல்லை ஆகிலே.

இதை இரண்டாம் அத்தியாயம்

नासतो विद्यते भावो
नाभावो विद्यते सतः।

ந அஸதோ வித்யதே பாவ:
ந அபாவோ வித்யதே ஸத:

என்ற பகவான் சொன்னதை ஆழ்வார் இந்த அடியில் சுத்தத் தமிழில் சொல்லுகிறார்:

ஆன்மாவுக்குப் பிறப்பானது இறப்பானது இல்லை.

என்றும் உளனுயே புருஷோத்தமன் என் உள்ளத்தில் உறைகிறான்.

உளர் எம்முளர்: அவர்வந்து
என் உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்

எம்முளர் - எமக்கு ஆன்மாவாக இருப்பதாக சர்வேசுவரன்.

சர்வேசுவரன் ஒருவனே மேல்பொருள். அவன் என் உள்ளத்தில் உள்ளான் என்று முதலாழ்வார் சொன்னதை இந்த அடியில் நம்மாழ்வார் சொல்லுகிறார்.

"உன்னுள் எண்டாய் என்னெஞ்சே
உத்தமன் என்றும்
உன்னுள் என்றால் உன்னுயிர்உள்ளத்து
உன்னுள் என்டாய்."

வளரும் பிறையும் தேய் பிறையும்
போல அசைவும் ஆக்கமும்
வளரும் உடலும் இருளும் போல்
தெருளும் மருளும் மாய்த் தேனே;

அசைவு—முடிவு.

இதை எட்டாவது அத்தியாயம் 17 முதல் 20 வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் இந்த இடத்தில் படித்து நிரப்பு கொள்ளுதல் தகும்.

இருப்பும் பிரளயமும் படைப்பும் இரவும் பகலுமே யாகும். அறிவாதல் பொருள் தோன்றியும் மறைந்தும், இருப்பும் பிரளயமாகக் காட்டிக் கொள்கிறது. கல்பம் பொறுத்த அளவில் இரவில் அனைத்தும் ஒடுங்கு கின்றன. பகல் ஆயதும் அனைத்தும் நமக்கு உண்டாகின்றன. இவ்வாறு திரும்பத் திரும்ப முறையும் தொற்றமும் கடைபெற்றாலும் இவற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட மேல்பொருள் என்றும் நிலையாக உண்டு. இது தான் சனியர் வாக்கு. அதையே இந்தப் பகுதியில் ஆழ்வார் சொல்லுகிறார்.

படமும் இருளும்போல் தோன்றும் அத்தனையும் மாறி மாறி வரும். அதைக் கண்டு குறைப்பட அவசியமில்லை. அந்தக் குறைபாட்டை பகவானுக்கர்ப்பணத்தால் மாய்த்தேன் என்கிறார். அதனது தோஷம் பெற்றேன் என்கிறார். பகவத் கீதை 14வது அத்தியாயம் 10, 11 சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டதைப் பார்க்க வேண்டும்:

பரத புத்திரனே! சத்வ குணமானது ரஜோ குணத்தையும் தமோ குணத்தையும் அடக்கி நிலை பெறும். அதேபோல் ரஜோ குணமானது சத்வத்தையும் தமஸையும் மீறும். தமோ குணமானது சத்வத்தையும் ரஜஸையும் அடக்கி மனிதனை ஆட்சிசெய்து கொள்ளும். பொறிவாயில் அனைத்திலும் அறிவின் ஒளி உண்டாகின் அப்போது தெரிந்து கொள்ளலாம் சத்வ குணம் மேலோங்கிற்று என்று.

22-வது 23-வது சுலோகங்களில் பகவான் சொல்லுகிறான்:

பாண்டவனே! குணங்களைக் கடந்த ஞானி சத்வ குணத்தின் தொழிலாகிய மயக்கம் போன்றவை (ஆழ்வாரின் சொல்,

'தெருள்'), சிறைக்குணத்தின் தொழி லாகிய வினை காட்டும், நாமஸ குணத் தின் தெளிவாகிய மதிமயக்கம் ('தூய் வாயில் சொல், 'மருள்') இவற்றைக் கண்டபோது வெறுப்புக் கொள்ளா மலும் இல்லாதபோது அவற்றை காட்டாமலும் இருப்பான், குணங்களின் செய்கைகளைக் கண்டு கலங்காமல் உதாசீனமாக இருப்பான், அதாவது நிஷ்குணியாயல் இருப்பான்.

* * *

தெருமாற்று அடிமைசெய்வேன்போல்
அவனைக் கருதி, வந்தித்து,
தருமாற்று அற்ற நிக்கதிகள் முற்றும்
தவிர்த்த, எந்தை தினைத்தால்,
கொடுமா வினையேன் அகம் அடிமைக்
கடியே கூடும்; இது அல்லால்,
விடுமாறு என்பதுளதே, அதோ!
வியன் மூவுலகு பெறினுமே?

பகவானுக்கு அடிமை செய்கிற வனைப் போல் பொய்வேஷம் என் அம்மை வினைத்த அளவில் என் வினைகள் தீர்ந்து போயின என்கிறார். அவன் அருள் அப்படிப்பட்டது என்பதை இவ்விடத்தில் காட்டியது. நான் அறியாமலே வந்தது. நினைவேயறியா என் அறிவுடையை அடிமைத்தனமுடைய திரு வடிகளையே சேர்வேன். மூன்று உல கங்களைப் பெற்றாலும் என் அந்தப் பாவனைத்தனிடம் எனை புகுதவிட மாட்டேன்.

இக்கதிகள் முற்றும் வந்தித்துத் தவிர்த்த எந்தை—உபகாரம்.

வழிபட்டு உடன் அருள் பெற்று,
மாயன் கோலமலர் அடிக்கீழ்
கழிபட்டு ஓடும் கடல்சோறி
வெள்ளத்து இன்புற்று
இருந்தாலும்,
இழிபட்டு ஓடும் உடலினில்
பிறந்து, தன்சீர் வாசகற்று,
மொழிபட்டு ஓடும் கவிஅமுதம்
நுகர்ச்சி உறுமோ—முழுதுமே?

வழிபட்டு உடன் அருள்பெற்று—கைங் கரியத்திலே ஈடுபட்டுச் செய்யும்படி அவனுடைய அருள் பெற்று;

மாயன் கோல் மலரடிக்கீழ் கழி பட்டு ஓடும் கடல்சோறி வெள்ளத்து —பகவான்திருவடிகளின் கீழ் ஆற்றுப் பெருக்குப் போலே கழிகள் பட்டுச் செல்லுகிற தேஜஸ் வெள்ளத்திலே அதாவது பரமபதத்திலே.

அந்தப் பரமபத இன்பத்தையிட இந்த உடலில் கல் பிறந்து பகவா னுடைய கல்யாணகுணங்களை அறிந்து பரமபதத்தில் அமைந்து சொல்லும் ஆனந்தம் பெரிது என்கிறார்.

மொழிபட்டு ஓடும் கவி அமுதம்— உலர்ந்த உலர்வானது கவி வடிவம் எடுத்து வெள்ளமாக ஓடுகிற இன்பம்.

பகவானைப் பாடி அடையும் இந்த நுகர்ச்சி இன்பத்துக்கு மேலே சொல் லிய பரமபதத்தில் அடையக் கூடிய இன்பங்கள் முழுதும் கூடினாலும் ஒக்குமோ? என்று ஆனந்தம் தாங்க மாட்டாமல் சொல்லுகிறார்.

இந்தப் பாசுரத்தின் அழகை அழகு.

ஆஸ்திக சமாஜம் (ராமகிருஷ்ண மாதங்கா, பம்பாய்

கும்பாபிஷேக தின விழாவும் ஸ்ரீ ராமாவதி உத்சவமும்

7-2-1951 முதல் 25-3-61 வரையில்
தினசரி இரவு 6-30 மணிக்கு

செங்கல்பட்டு பிரும்மஸ்ரீ
அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்களால்

மஹாபாரத உபன்யாசம்

நடத்தப்படும்

5-3-61 முதல் 15-3-61 வரை வைதிக நடைபெறுவதற்கு அதிதி ஸத்காரத்தின் தாட்டுதலை ஆன்றி அன்பர்கள் விளம்பரம் தந்துதவுமாறு அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

வீட்டுமேலை

அறுவடை நாள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்

[illegible] ஆகஸ்டிலுள்ள தமிழ்ச் சங்கம் வாராந்தர் மாலை வேளைகளில் பிரசங்கம் செய்து வருகின்றது.

★

[illegible] மார்ச் முன்பகுதியில் ஆஸ்திரேலியா [illegible] ஆகஸ்ட் 14, 15 தேதிகளில் "இலக்கியத் திருவிழா" வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப் படுகிறது. அவ்விழாவில் சென்னை பாடலாசிரியர் பொன்னடியான் கலந்துகொள்கிறார்.

★

[illegible] தமிழ்நாடு புத்தகாலயத்தின் மூலம் [illegible] கடந்த ஏப்ரல் 30-ந் தேதிவரை 31-க் கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப் பெற்றுள்ளதாகத் தெரிகிறது. [illegible] ஒரு மாதிரி உள்ளிடம் பள்ளிகளில் இலவச நூல்களை வழங்கும் திட்டமும் [illegible] ஆகஸ்ட் 15-ந் தேதி [illegible] நடைபெறுவதாக [illegible]

அமெரிக்க வேளாண் வல்லுநர் குழுவின் தலைவர் இந்தியாவின் நடப்பு அரசியல் நிலைமை குறித்து [illegible] நடத்தினார்.

★

[illegible] தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில் கடந்த ஆறு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சங்கத்தின் பெரிய அரங்கத்தில் நடத்தும் நாடகம் வழக்கம் போல் இவ்வாண்டும் நடத்தப்பட்டது. "காதில் கல்யாணம்" என்ற நாடகத்தை அனைவர் இரசிக்கும் வண்ணம் நடத்தினர்.

★

[illegible] ஆண்டு ஜூலை 3-ந் தேதி வரையில் சாதனையாளர் கல்வி மற்றும் [illegible] மாணவ மாணவியர் அனைவரும் [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] பாராட்டுச் சான்றிதழ்களை அளித்தார்கள். ஆனால் [illegible] தலைவரால் இதே முறையை [illegible] தொடர அரசாணை வெளியிட்டுள்ளது.

★

[illegible] [illegible] [illegible] [

பிப்ரவரி வெளியீடு

ஸ்ரீ பிக்சர்ஸ்
வழங்கும்

புயலுக்குப் பின்

(கதை)

கே.சோமசுந்தரம்

வண்ணத்தில் விரைவில்

நிர்மாணம் - பாரத் பூஷண்
டைரக்ஷன் - அனிதா குஹா

சங்கீதம் : குமரேஷ் - வசனம் : எம். ஏ. கண்ணன்

ஸ்ரீ பிக்சர்ஸ்

7, டாக்டர் தாமஸ் ரோடு, தியாகராயநகர், சென்னை-17

மணிபல்லவம்

7 வீரசோழிய வளநாட்டையார்

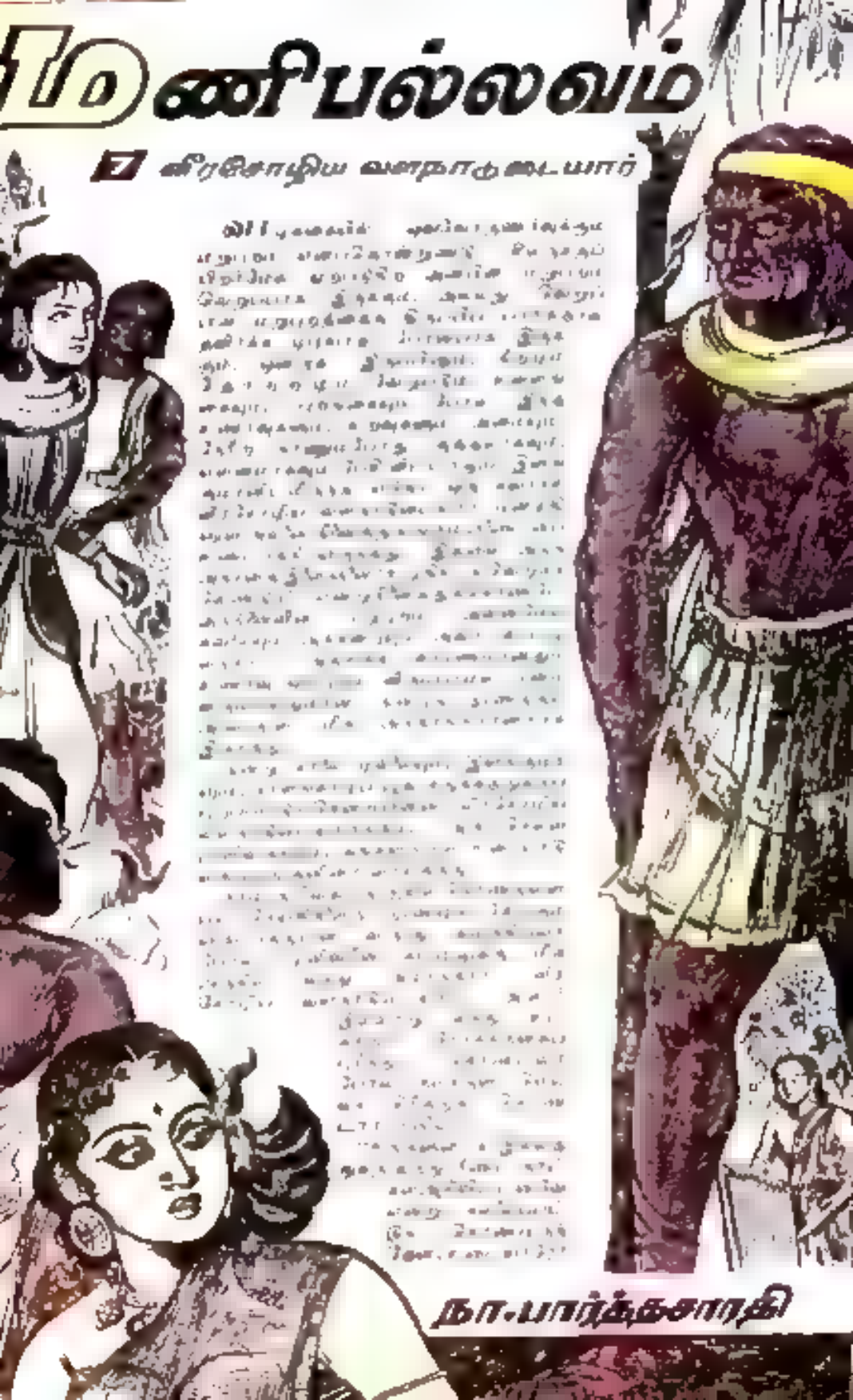

நா.பார்த்தசாரதி

என்பதோடு நிற்காமல் தேற்றரசு இங்கே வந்து தங்குமாறு செய்துவிட்டது. அதனால் இப்போது மதுரை மக்களுக்கு இரண்டு வருடங்களாகத் தினந்தோறும் தான் ஏமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.''

''வல்லாளரே! நான் முன்னமே சொன்னதுதான் நினைவிருக்கிறதா? ஆலய உட்பிரகாரத்தில் ஒரே ஒரு அன்னதான மடம் மட்டும் தான் முன்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது ஆலயத்தைச் சுற்றி ஏழு அன்னதான மடங்கள் இருக்கின்றன. ஏழையெளியவர்கள் அனைவரும் அங்கே சென்று வயிறார உண்டு பசியாறி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அன்னமிடுவதற்காக ஆலயத்தின் முன்பு பல ஏக்கர் நிலங்களை தேற்றரசு அவர்கள் தானமாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களில் விளைவிக்கப்படும் தானியங்களைக் கொண்டுதான் அன்னதானம் நடைபெறுகிறது. அதனால் ஆலயத்தின் வருமானம் பெருமளவு குறைந்துவிட்டது. ஆனால் இதனால் ஏற்படும் புண்ணியத்தை நினைத்தால் அந்த நஷ்டம் ஒன்றுமே இல்லை.''

''ஆனால்! நீங்கள் ஆலயப்பணிக்காகத் தான் சென்னபத்தன மருங்க இருக்கிறீர்கள்? ஆலய உட்பிரகாரத்தில் ஒரே ஒரு அன்னதான மடம் மட்டும் தான் முன்பு இருந்தது என்கிறீர்கள். ஆனால் இப்போது ஏழு அன்னதான மடங்கள் இருக்கின்றன என்கிறீர்கள். இதில் ஏதோ ஒன்று தவறாக இருக்கிறதே! ஒருவேளை நான் தான் தவறாகப் புரிந்து கொண்டேனோ? ஒருவேளை நீங்கள் தான் தவறாகச் சொல்கிறீர்களோ? ஒருவேளை நான் தான் தவறாகக் கேட்டுவிட்டேனோ? ஒருவேளை நீங்கள் தான் தவறாகக் கேட்டுவிட்டீர்களோ? ஒருவேளை நான் தான் தவறாகச் சொல்கிறேனோ? ஒருவேளை நீங்கள் தான் தவறாகப் புரிந்து கொண்டீர்களோ? ஒருவேளை நான் தான் தவறாகக் கேட்டுவிட்டேனோ? ஒருவேளை நீங்கள் தான் தவறாகச் சொல்கிறீர்களோ? ஒருவேளை நான் தான் தவறாகப் புரிந்து கொண

"ஆமாம், முனிவரே! உங்களுக்குத் தான் எல்லாம் புரிந்து மறைந்தும் போய்விட்டதே. எனதுடைய அந்தப் கஷ்டம் நீங்க இப்போதே தெரிந்து கொள்ளலாமே. எனக்கு மறுப்பில்லை. எனதுடைய பெண் முன்னேற்ற இதற்கு பிரிவினையாளர்கள் பொருத்தமான எனதுக்கு இருப்பதனென்று ஒரு நாட்கள் எனக்கு ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. அதுதான் அந்த நிபந்தனை மட்டுமே தான்தோன்றிக் கொண்டு அதை நான் கொடுத்து விடுவதில்லை. இளஞ்சமா துணையை பிறப்பிலிருந்து எதிர்காலம் வரை ஒன்றை நிர்வாகமாகத் தெரிந்து கொண்டு பிறருக்கான முன்னேற்ற அவன் வாழ்வில் தான்தோன்றி நான்தான் முன்னேற்ற. இப்படித்தான் இப்போது

தொடர்ந்து நிலைப்பதற்கே தான் விட்டுவிட வேண்டியதுதான். செய்ய வாசல் கூடாது என்று இந்த எனவே எனக்கு மனத்தில் பொய்க் நாடிப்பிடித்து கொண்டிருப்பதனால்தான் உங்களிடம் இளஞ்சமாரை மற்றும் அதைவிட இன்னொரு நிபந்தனை" - என்று இந்தச் செய்தியை முனிவரிடம் சொல்லி முடிக்க போது மனத்திலிருந்து பாரத்தை இறக்கி வைக்கப்போல் இருந்தது அவர் கேட்டதை வரலாறுடனானது. அவர் அதற்கு விளக்கமாக பதில் எதிர் பார்த்து முனிவருடைய முகத்தை நோக்கினார். சிறிது நேரம் முனிவரிடமிருந்து பதில் வரவில்லை. அவர் எதற்கோ மிக நிதானமாக தலையை போலிருந்தது.

"மகளே! உங்கள் கோரிக்கை மறுபடியும் பிறரை பதிலைத்தான் கூற வேண்டி இருக்கிறது. நீ செய்திருக்கிற இதைத்தான்போல் இரண்டாவதாக ஒரு நிபந்தனையை பார்ப்பதற்கும் பயமாக இருக்கிறது. ஒரு மனிதன் உலகத்தை முழுமையாக புரிந்து கொள்ளுவது சுலபம். ஒரு மனிதனை உலகம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வது அரிதிலும் அரிது. இவ்வளவு ஒரு காலத்தில் இவ்விரண்டு சாத்தியங்களையும் ஒரே ஆசையில் இரண்டையும் இணைத்து கலந்து ஒரு முழுமையான மனிதனை உருவாக்கி விடலாம் என்று நினைத்தாய். இது வரையில் அவன் தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் உன்னுடைய அவனுக்கு இப்போதுதான் சிறிது காலமாக அவன் தன்னைப்பற்றி மனிதர்களைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறான். இன்னும் அவன் தன்னைப்பற்றி முழுமையாக தெரிந்து கொள்ளவில்லை. இளஞ்சமாரை பற்றி அவன் தெரிந்து கொள்ள இன்னும் நிறைய காலம் தேவைப்படும். இந்த நிலையில் இளஞ்சமாருக்கு ஒருவேளை நான் கிரகத்தில்லை.

"எல்லை எல்லாவற்றிலும் மாற்றங்கள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. பிறருக்கு நீ செய்யும் உபகாரம் உனக்கு பிறரால் செய்யப்படும் உபகாரமும் வெவ்வேறு இளஞ்சமாரை பற்றிய நினைவுகளை நான் மறந்து விடுவதற்கு வரை அந்த உனைவுகள் வேலை செய்யும்போது அவற்றில்

* எல்லோராலும் புகழப்படுவது

TRAYONS

"டிரையான்ஸ்" ரேயான் துணிகளிலும் செய்த ஆடைகள் எல்லோராலும் புகழப்படுகிறது.

இந்தியாவில் முதன் முதலாக மிகுந்த சோதனை முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட உன்னத தரம் "டிரையான்ஸ்" ரேயான் துணிகள். மில் வாஷ்-கேர் வகை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உடைகளுக்கு ஏற்றது.

"டிரையான்ஸ்" ரேயான் துணிகள் 100, 120, 150, 300 டினியர்களில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

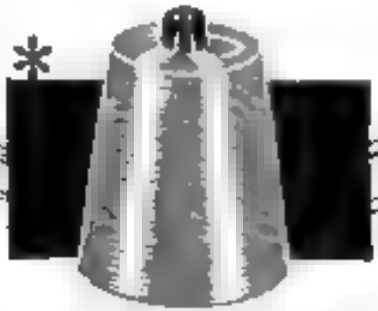

தயாரிப்பாளர்கள்

ரேயான் டிரேடர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

Gram: 21841. 61, கென்னட்ஸ் தெரு, சென்னை-1. தந்தி: "CELYARN" மில்கள்:

Gram: 253. தந்தி: "CELYARN" 68/416, வெளிர் சோடி, செங்கற்பேட்டை, சேலம்.

Gram: 398. தந்தி: "CELYARN" 114/A, தெற்கு மாசி வீதி, மதுரை.

Gram: 3441. தந்தி: "RAYONS" டிரைடெக்ட் இந்திய மில்கள் அனைத்தும் சோடி, கோவை.

இல்லை. வேலைக்கு ஒழுங்காக போய்க் குடும்பத்தை நன்கு காப்பாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். அடுத்த வருஷம் மாப்பிள்ளை வீட்டில் ஒரு பெரிய சீர் விசேஷம் புரட்டிப் பார்த்து எல்லாம் நிறைவேற்றி வைத்தார்கள்.

"அப்படி என்ன அவசரம் குடிமுழுகிப் போயிருந்தது?" என்று குமரன் மறுபடி முணுங்கினாலும் மாமியின் இறுதிச் சடங்கை அவனுக்கு செய்யும் பிரசவத்தில் வெளிநாடு சென்றிருந்த அவர்.

8 சுரமஞ்சரியின் செருக்கு

85 ன் முடிந்து நிறைந்தும் நேற்றிரவு அந்தக் கிழட்டி நாற்று விட்டது. ஒன்பது மாதமாக மனைவியை மடியில் வைத்து கொஞ்சி மகிழ்ந்த நினைவு. முன்பே இருக்கிற ஒரு அசௌகரியம் மறுபடியும் இரண்டாவதாக ஒன்றும் இணைந்து நிற்க கொண்டு தாங்குவதற்குக் கொடுமையாகி விட்டிருந்தார்கள்.

"பெரும் மாசி மகத்தன்னைக்கு வெளிச்சம் சாமாத்திலாவது இங்கிருந்து கிளம்பி போயிடுங்க, தம்பி!" - என்று கூறி எல்லி நகையாடிக் கொண்டே இளங்குமரனை நோக்கி மாலைக்கண்ணை அசைத்தாள். இளங்குமரன் கண்களிலும் அவளுக்குப் பதில் கூறுவது அந்த மாலைத் தான்.

"சரி, சரி! இவ்வளவு வாய் கொழுப்பாகாது. பத்திரமாகிருக்கணும். அப்பனே! எல்லியிடம் இருக்கிற சாமர்த்தியத்தை எனக்கும் கொஞ்சம் பகிர்ந்து கொடுப்பாயாக; கல்லுமாடை அம்மன், பாட்டனுக்கும் பதில் சொல்லுவாயாக. எந்தன் திருத்தாய். தலைச் சுமை எல்லோரும் மலை ஏறுகையில் வந்து பாருங்கள். இதோ எதிர்த்த கோவில் கொண்டிருக்கும் சுமக்கப் பூத்தில்ல மேல் ஆகாயமிட்டு தொழுது நிற்கிறேன். உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எத்தனை கடமைப் பற்கள் என்று எண்ணி கணித்துக் காட்டுவேன். ஆனால் நான் தாறு பேராகச் சேர்ந்து கட்டி கட்டிக் கொண்டு வந்து இப்படி முதுகுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டு வைகைத் தட்டி விடுகிற கொங்குத் தமிழர்கள் வீர மென்று ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். கொழுக்கலம் எப்படி விட்டு கொலையான வார்த்தை வேறொன்று இருந்தால் அதைத்தான் உங்கள் கை அம்பு உபயோகம் கொள்ள வேண்டும்."

"கொல! கொல! நீ எவரு பெண்டு மாரையும் கொல்லிக் கொள்ளாதே. உன் கை, காலுகளை முறித்துப் போடாமல் இவ்விருந்து காவல் விலக்கப் போவ தில்லை...."

இப்படி அவரவர் அனுகூலமாக பதில் கூறி இளங்குமரன் அனைவரையும் இருபுறமும் பேச்சுத் தடுத்துக் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு கொல்லிருந்தபோது அவர்களை மறித்துக் கட்டமுடன் கூச் தொடங்கி விட்டது. இடையே வலைப்பு விழுந்த நாளன்றைய பருதி, வாலிபனை இந்தி விழாக் காலம், கூட்டம் கூடு வதற்கு என்ன குறை? இருவியில் வலிய மடி வைத்து வந்த பொருள்களை எல்லாம் பாதிரித்துடனே இருந்த முல்லை மலர்களோடு எல்லை செல்வதென அறிவாளி இளைத்துப் பேசாமல் நின்றாள். தாங்குவதற்கு வருவார்கள் கொஞ்சம் பேர் வருவார்கள். அவர்களுக்கு முடிவாக ஆதிரத்தாலும் வந்திருப்பார்களே தெரிந்தது. அவர்களுடைய முகமலர்ச்சியே பெண்களுக்கு சிரிப்பும் தணித்து கொடுக்காமல் இளங்குமரனும் எழுத்தறிந்து பேசுவதைக் கண்டபோது முல்லைக்கு இன்னும் பயமாக இருந்தது.

"புறப்படும்போது கற்றைபோல் எச்சரிக்கை செய்தது எல்லையை பொருத்தமாக முடிந்து விட்டது. இவரைக் கட்டிக் கொண்டு வந்தால் இப்படி ஏதாவது நேருமென்று நினைத்துத்தானே தந்தை அப்படிக் கூறினார்—" என்று எல்லி இளைத்துப் பார்த்தது அவள் மனம்.

வளர்த்து கொண்டிருந்த துளிப் நிலைச் சிலையை மெல்லச் சுழற்றிக்

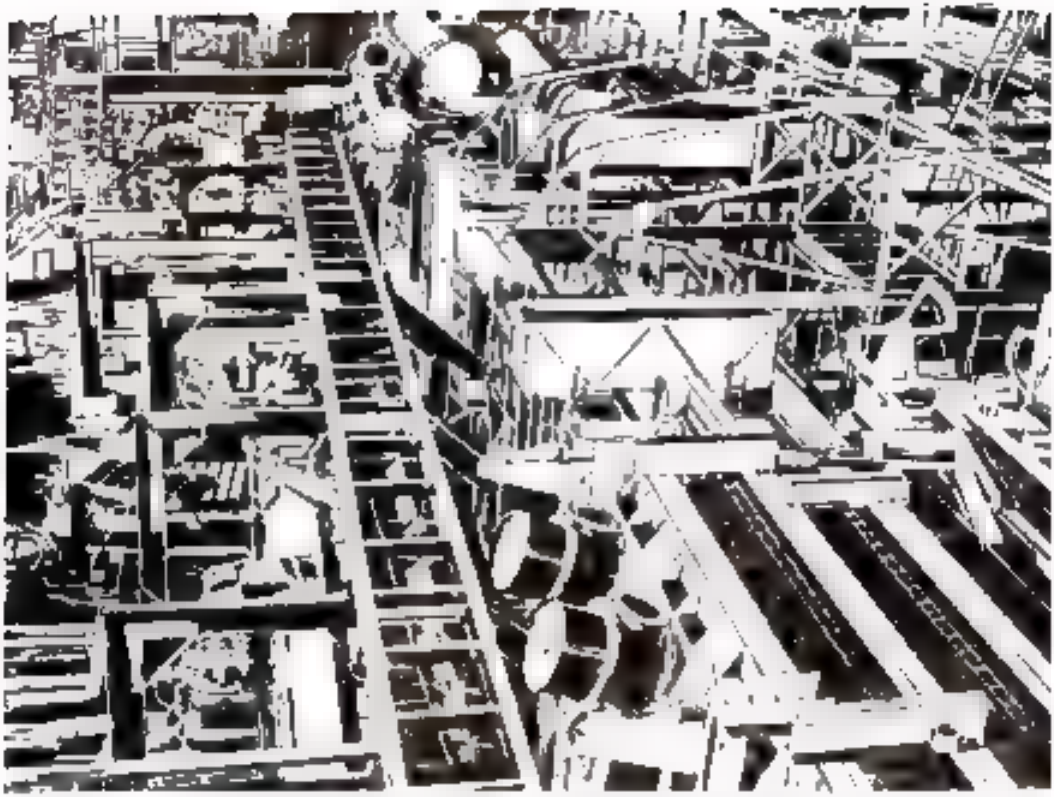

துர்க்காபூர் உருக்கு ஆலையில் கட்டுமான வேலையும், உற்பத்தியும் ஒருங்கே நடைபெற்று வருகின்றன இவ்வள சிறுவயதான இந்த தொழிற்சாலையில் நடைமுறையும் ஆலையின் இதரப் பகுதிகளான கோக் சிந்து, வாயுவைப்பு கட்டமான குறிப்பாக பூர்த்தியடைந்து வருகின்றன. சென்ற வருட ஆரம்பத்தில் முன்று ஆலைகள் செயல்பட ஆரம்பித்தன. ஆனால் தற்போது இவை மேலும் பல இரண்டு ஆலைகள் வரவுள்ள தகவல்களும் தொழில்கள் பெருகும்.

இஸ்கான்

இந்திய மக்கள் முகம் மலர்ச்சியும் மகிழ்வும் கிடைக்கட்

ஆனி 3 மணிக்கு சத்துரிசி மக்கள் கிடைக்கட் வேல வருமான நடைபெறும் கிடைக்கட் மக்கள் மாலை மக்கள் கிடைக்கட். இந்தியாவில் மாநில மக்கள் மாநில முகம் மாநிலங்களை மாநிலம் கிடைக்கட். இந்தியாவில் மாநில மக்கள் மாநில முகம் மாநிலங்களை மாநிலம் கிடைக்கட். இந்தியாவில் மாநில மக்கள் மாநில முகம் மாநிலங்களை மாநிலம் கிடைக்கட். இந்தியாவில் மாநில மக்கள் மாநில முகம் மாநிலங்களை மாநிலம் கிடைக்கட். இந்தியாவில் மாநில மக்கள் மாநில முகம் மாநிலங்களை மாநிலம் கிடைக்கட். இந்தியாவில் மாநில மக்கள் மாநில முகம் மாநிலங்களை மாநிலம் கிடைக்கட்.

இந்தியாவில் மாநில மக்கள் மாநில முகம் மாநிலங்களை மாநிலம் கிடைக்கட்

இணங்கித் தன் ஆட்சியை உதயத்து அனுப்பினான் என்றே உதயபாட்டிலும் அவன் அவனை அவர்களை விண்ணோக்கிப் அவன் ஒலியம் கொண்டு வந்து தாப் போவதை எதிர்பார்த்துத் தன் எல்லைக் புடை ஆழப் பல்லக்கில் காத்திருந்தான் அவன் மனிலன் பதற்றத்துடனே அவரைக் வந்து கூறிய செய்தியைக் கேட்டபோது அவரது அழகிய முகம் கோபத்தால் மேலும் வெந்தது. கடலை ஏவலாட்களின் அந்த இடத்துக்கு விரைந்து போய் 'அவருக்கு' உதவச் சொல்லை தொடு அவர்களைத் தன்னுடையவர்களை வைரும் அந்த இடத்துக்குக் கொண்டு வரும்படி கட்டளை பிட்டான் அவன். தன் நினைவு பலித்தது என்ற மகிழ்ச்சித் துடன் உதயன்ன வந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வேகமாக புறப்பட்டான் அவன். இரவு விடை அந்த இடத்துக்கு இன்னொரு சந்தேக ஏற்பட்டது. 'அந்த மனிதர் பிடிவாதக்காரர். ஆபத்தானவர். பிறருடைய உதவி எனக்குத் தேவையில்லை' என்று முன்பு சொன்னதை மறுபடியுமே எண்ணினான் அந்த முன்னர்.

"அடடா, இந்தத் தடியர்களை நான்று!" என்று ஒலியன் மனிலர்களை நோக்கிக் கேட்டு விட்டு அவர்களைச் சித்தம் அந்தப் போழுது, ஒரு கையை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு வலப்பக்க அவன் வந்து நின்ற நிலையும் தன்னைத் தாக்கிய நாட்டார்கள் அவர்களை பலித்து நிலையும் கண்டபோது இளங்குமரனுக்கு மனதில் திகைப்பும் பின்பு எரிச்சலும் உண்டாயிற்று. 'ஒரு வேளை அவனை அவர்களை ஏவித் தன்னைத் தாக்கச் சொல்லி விருக்க வாய்ப்பு' என்று ஒரு எண்ணம் விரைவாக மனதைத் தாக்கிய பின் இளங்குமரனுக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டது. தீயைத் தவறைக் கூட்டி நினைவாகக் சித்திரித்துப் பார்த்த போது, 'அவன் அப்படிச் செய்திருக்க முடியாது. முதல் நாள் மாலை கடற்கரை வீதியில் நடந்த மற்ற இளைஞர்களின் தன்னிடம் தோற்று அவமானமடைந்த வர்களில் ஒருவன் தன்னை இப்படித் தாக்க ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும்' என்று பின்பு அவனுக்கு.

இவ்வாறாகத் தன்னை வேண்டி வேண்டி வேண்டி இளைஞர்களில் மனிலர்களைப் பார்த்துக் கொண்டான் அவன்.

"ஒவ்வொரு நான் இங்கு வந்து நின்ற தாலே இந்த ஆச்சரியங்கள் நிகழ்வதைப் பார்த்துவிட்டு ஏதேனும் மந்திர சக்தி உன்னிடம் வந்து விட்டதாகவே நினைக்கிறார்கள். காலிங்கபுரப் பட்டினத்துக் குறைந்த விருந்து எல்லாம் முதலிய மேற்குத் திசை நாடுகளுக்குச் செல்லும் பெரிய கப்பல்கள் எல்லாம் என் தந்தையாருக்குச் சொந்தமானவை. பட்டினப் பாக்கத்தில் எங்கள் மாளிகைக்கு முன் புறம் நடந்து போகும் போது கூட இந்த மனிதர்களில் பலர் சொந்தமாகத் தான் வருவார்கள். எங்கள் குடும்பம் மட்டு மல்லாமல் மதிப்புக்குரிய தொழில் நிபுணர் போல் மனிதர் அனைவரும் உயர் மதிக்கிறார்கள். நான் கட்டி வரும் அழைத்து வரும் அதன்படி ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்

நடந்தான். தீக்கல் அவனுடைய முன் வந்தை எல்லா மாளிகையில் வந்து வரையாயும். 'அவரைத்' தாக்க வந்த இந்த ஆட்கள் உங்களையும் அவரையும் பங்களில் வைத்து எல்லா மாளிகை வரை தோள் கலிக்கச் சுமந்து வரச் செய்திருக்கிறான். பார்த்திர்களா?'' என்று தனிமையிடம் கர்வமாகக் கூறிவிட்டு அந்த வேலைக்கே இன்னும் அருகில் அவரைத்து மிகுந்த கட்டளையிட்டான் அவன்.

உடனே அவர்கள் ஓடிப் போய் சில இருக்கை இன்னொரு பல்லக்கை கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். ''நீங்களும் உங்கள் நண்பரும் ஏறிக்கொள்ள வாம்'' என்று சிரித்துக்கொண்டே பல்லக்கைக் கட்டிக் காட்டினான் அவன். முதல் நான் மாதம் கடந்தவரையில் மணி மாதிரி பார்த்துக்க வந்த நிலையிலிருந்து தொடர்ந்து தன் வாழ்வின் குறுகிய அந்த அழிவைச் சற்று வெறுப்போடு பார்த்தான் இளங்கோவன். அவன் வந்து நின்றதும் கற்றியிருந்தவர்கள் பரபரப் படைந்து பேசிக் கொண்டதிலிருந்து அவனுடைய பெயர் 'கருணாநிதி' என்பதை அவன் தெரிந்து கொண்டிருந்தான். அவனைப் பெரிய கட்டத்தில் நின்றவனுடைய ஆற்றலால் தான் எதிர்க்க வேலை முடியாதபோது அவனை வந்து அமர்ந்திருந்தான் என்பதை மற்றவர்கள் நினைக்க இடம் கொடுத்தது அவனுக்கு வருத்தமாக இருந்தது. தான் பெருமையைத்துக் கொண்ட மாபெரும் தன்மானம் அந்த நான்காவது நாற்றத்தில் அவனால் தாக்கப்பட்டதை அவன் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் தவித்தான்.

ஆத்திரம் தீர அந்தப் பெண்ணை அடிப்பதைப் பேசிவிட்டுப் பக்கத்தில் நின்றிருந்த தன் கையில் வைத்திருந்த அரை டஜன் துணிகளையும் பிழிந்தெடுத்து விடவேண்டும் போல் இளங்கோவனுக்கு ஒரே சோம நாட்டது. ஆனால் அந்த வேற துணிகளுக்கு மாற்று பொற் கழந்தைகள் கிடைக்கச் சொல்லாதபடி தான் வாக்களித்திருந்ததை நினைத்துத் தன் சினத்தை அவன் அடக்கிக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. எனவே பொறுமை யாக துணிகளைப் பல்லக்கில் ஏறி உட் கார்ந்தான் அவன். அவனுடைய பல் லக்கைத் தொடர்ந்து அவன் பங்காளி பட்டியல்காரக்குடிகள் இருந்தும் வட் டிப் பட்டம் பெற்ற பெரு நிதி செல் லசி மாளிகைக்கு விரைந்தது.

ஆனால் அப்படிப் பல்லக்கில் ஏறிப் புறப்படும் முக்கியமான நேரம் முதல் அவன் நினைவுகளே இல்லை. மிகவேகமாக அந்த நடந்த நான்கு நாள் முன்னால் கடலைமறித்து வந்ததையே இளங்கோவன் மீண்டும் மீண்டும் நினைத்தான்.

(தொடரும்)

அமரபாரதி பிரஸ்தா சமிதி

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் சங்கராசார்ய சுவாமிகளின் ஆசியுடன் நடத்தப்படும் அமரபாரதி பிரஸ்தா சமிதியாரால் மாண்டுக்ய பாஷ்ய சதி ஸ்ரீந்திரன்ஸ், தம் புராதன பண்பாடு பற்றுகளுக்கும் ஸ்ரீமத் சங்கராசார்ய, மற்ற பாரத்தும், விஜயேந்திரர் முதல் நாலகளிலிருந்து பொது தர்மங்களின் விளக்கும் பற்றுகளுக்கும் புத்தகங்கள் பதவரையுடன். பிரா உதவியாளர் படித்தும்படி எளிய நடையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அனைவரும் கொண்டு ஒவ்வொரு பிரஸ்தா – ஆண்டு மாதக்கணக்கில் பிரஸ்தா நடத்தப்பட்டு வரு கிறது. பள்ளிகளில், கல். கல். எஸ். வி. வருபவர் மாணவர்களுக்கு உபாட மாக எடுத்துப் படிக்கும் மாணவர்களின் தேவைகளுக்காக அந்தந்த வருவும் பாடப் புத்தகத்தில், எஸ். கல். எஸ். வி. பிரஸ்தாரு வாரியாக மாதிரி பிரஸ்தா மாதத்தில் ஒரு பிரஸ்தாவும் நடத்தப்படுகிறது.

இந்தப் பிரஸ்தாவுக்குத் தேவைப்படும் பிரதேச கட்டணம் அனுப்பி பெயர் பதிவு செய்து கொள்வதற்கும் பிரஸ்தாவுக்குரிய புத்தகம் இறவாய் வருவதற்கோ, முதல்வரைத் தொடர்பு கொள்ளவும் பதக்கம் வெள்ளி பதக்கம், ஸ்ரீ காமகோடி ஆசார்ய சுவாமிகளின் ஆசிகளும் படம் முதலிய பரிசுகளும், தந்தாட்சி பத்திரிக்கையும் வழங்கப்படுகின்றன.

பிரஸ்தாவுக்குரிய பிரதேச கட்டணம் வருமாறு:

ப்ராத்மிக் 0–75; மத்தியமா 1–00; பிரவேச 1–25; கோவிதா 1–50; அபிதா 1–75; விசேஷாதா 2–00; (கல்.எஸ்.எஸ்.வி.) மாணவர்களுக்கு 1–00.

இதன் முழு விவரங்களும் அறிய ஆவலுள்ளவர்கள், ஸ்ரீ பி. மதனகோபால ஐயர், காரியதரி, அமரபாரதி பிரஸ்தா சமிதி, திருவான்மியூர், மதராஸ் 20. அல்லது எஸ். கல்யாணசுந்தர ஐயர், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மாணவர் இல்லம், மயிலாப்பூர், சென்னை–4 என்ற விலாசத்துக்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மாபெரும் வெற்றியை நோக்கி எமது ஆண்டு ஆரம்பம்!

காத்தாயி ஸில்க் எம்போரியம்

(பெண்களை நே. 71905)

4, வடக்கு தேர் - மயிலாப்பூர் - சென்னை-4

சென்னை முன்னணி வாசகர்களுக்கு பிரத்தியேகமாக, வாடிக்கை யாளர்களுக்கு மட்டுமே சலுகை விலையில் பட்டுப்புடவைகள் மற்றும் இதர துணிவகைகள் மாதந்தோறும் மாற்றி வழங்கப்படும்.

தேவைக்கு தங்களது பெயரை முன்பதிவு செய்துகொள்ளவும்.

மு. கோவிந்தராஜுலு செட்டி, உரிமையாளர்

நன்றி அறிவிப்பு

[illegible]

எங்கள் குடும்பத் திருமண வைபவத்தில் [illegible] ஆசி வழங்கி, [illegible] வாழ்த்தி, [illegible] மற்றும் [illegible] நேரிலும் [illegible] திருமண விழாவில் [illegible] மேலும் [illegible] எங்களை [illegible]

நன்றி

S. P. ராஜமணி, நாகம்மாள் நகர், [illegible]

[illegible]: MARS [illegible], [illegible] - உரிமையாளர் R.J.D. [illegible]

பண்டிட்
டி. கோபாலாச்சார்லுவின்

அருணா

ஸ்திரிகள் டானிக்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் (பிரைவேட்) லிமிடெட்

சென்னை-17

படித்துப் பாருங்கள்

நம்பிக்கையின் மறுபக்கம்

[illegible]

நம்பிக்கை பொய்யாக உதவும்

[illegible]

உலகின் விரிவு

[illegible]

கால்கேட்டின் மூலம்
நாள் முழுவதும் வாய் துர்நாற்றத்தை
அகற்றி பற்கள்
சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!

REG.TRDT-MARK

ACOSTO

அகாஸ்டோ

ஒரே
சீராக அமைந்த
அகௌஸ்டிகல்
போர்டு...

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

[illegible]

...மீண்டும் வந்துவிட்டது

[illegible]

[illegible]

150 - A, மவுண்ட் ரோடு (போன்: 84979) சென்னை - 2

குருதேவரின் குரல்

பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம்

பழனி மணம்

டக்கிலேயே, வெளியிலே நல்ல வெயில். தாழ்வாரத்தில் குந்திக்கொண்டிருந்த படி, எதோ படம், மடம், வடம் என்று அந்தச் சிறுவன் எழுத்துக் கூட்டிப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். தூக்கம் கண்களைச் சுழற்றுகிறது. மெல்ல, புத்தகத்தை அப்பேக் தலையணை சாய்த்திருந்த, அம்மா என்ன சொல்வாளோ என்ற கவலை வருகிறது.

'அம்மா!'

'என்னடா?'

'தூக்கம் வருதம்மா.'

'என்னடா தூக்கம்? பகல் பன்னி ரண்டு மணிக்கு என்ன தூக்கம்?'

'பன்னிரண்டு மணிக்கு, குழந்தைகள் பிறந்தால் தூங்குவார்கள் என்று நீதானே சொன்னாய்?'

'அது இரவு பன்னிரண்டு மணி. இப் போது பகல்.'

'பன்னிரண்டு மணிக்கு ஏன் இந்தப் பகல் தூங்க மாட்டேன்னு பிடிவாதம் பிடிக்கிறது? இந்தப் பகல் நல்ல குழந்தை இல்லையா?'

தாய் சிரிக்கிறாள்.

'பகல் தூங்கினாலும் இரவே பார். நல்ல வெய்யில் அடிக்கும்போது பகல். தெரிகிறதா? இப்போ நீ படிக்கணும். அப்புறம் வெய்யில் தாழ்ந்து, சாயங் காலம் வரும். அப்புறம் இரவு. அப்போ நீ தூங்கலாம். இப்போ படி.'

பையன் புத்தகத்தை வெறித்துப் பார்க்கிறான். பிறகு, கண்களை மூடிக் கொள்கிறான்.

'அம்மா...!'

'என்னடா தொணதொணப்பு?'

'இல்லே, அம்மா. சாயங்காலம் வந்தால் தூங்கலாமா, அம்மா?'

'ஆ. தூங்கலாம்.'

'சங்கலம் வந்திருக்க. நான் அசுகப் போறேன்.'

'என்னடா இது?'

'ஆமாம், நீ சண்டை மூட்டிவிட்டுப் போறே. அப்போ தெரியும். சண்டை நல்லாத் தெரியுது. இதோ சூரியன் மேற்கே இறங்கிப் படுக்கப் போறான். ஒரக்கை யிலே, வழக்கமா சோறு போறக்க வருவாளே, அந்தக் பெண் வந்தாக்க. இருட்டி வருதம்மா, வந்து புண்ணியத்தைத் தேடிக்குள்ளே போகுது. நான்தைப் பாரு. பாபங்களை மின்னுமே, இப்போ கதுப்பாய்ப் போக்க. நேத்திக்கு வந்த கதுப்பு மேகம் மாதிரி. ஏன் அம்மா, பன்னிரண்டு மணிதானே இரவே பாதி.....?'

''ஆமாம்.'

'இப்போ பன்னிரண்டு 'மணிதானே?'

''ஆமாம்.'

'அப்போ, இரவு வந்து, பாதியைத் தின்ன வேண்டாமா? ஏன், அம்மா, நீ கொஞ்சம் கண்ணை மூடிக்கிட்டு...'

தாய் சிரிக்கிறாள். நாடோடிப் பாடலும் சேர்த்துக் கொண்டு, இந்தக் குழந்தை யின் மனத்தை ஒரு பாட்டாக அமைக் கிறாள். பாட்டிலே குழந்தையையே பேச விடுகிறாள்:

"படிச்சு போதும் அம்மா — நானும்
படிச்சு போதும் அம்மா.
அந்த மூதி சோன்னே — கண்ணை
மிரிந்தும் படிச்சே.
பன்னிரண்டு மணி தான் — ஆச்சு
படு படு படு என்பாள்.
பன்னிரண்டு மணிக்கே — இந்தப்
பகலும் கறங்காதோ?
பாரேன் வயல் வரம்பே — இந்தப்
பறந்திரிக் குருவி
ஏரி கரை போடுக் — பெரிய
ஏழி அந்தக் கிழவி
நோண்டி நோண்டி சோ — இன்ன
சோறுதாந் தேடினாள்.
கண்டி சோன்னேன் அம்மா — நீயும்
கான முழுவும் அம்மா.
கண்ணைக்கு மூடி சோன்னேன் — இந்தக்
காட்டி தேரிந்தாயா.
பன்னி சொன்னியே — இருவும்
பதுங்கி வருதம்மா.
புன்னை மரத்தடியே — நீண்டு
போது நிழலும் அம்மா.
மின்னி மின்னி தானும் — கதிர்
சோயாம் விட்டாயா.
பன்னிரண்டு மணிக்கு — இன்னி
பாத் தன்னத் தேடிப்
பன்னிரண்டு மணிக்கே — இரவு
பாய்ந்தேக் வருகிறதே?

---

*The Crescent Moon : Twelve O' clock.
கவிதை : பன்னிரண்டு மணி.

குழந்தையின் கற்பனை உலகம் இப் படித்தான் என்னுக் காணும் செய்தி எனும், கருத்தால் தொட முடியும் உணர்வுகளும் கலந்து,நம்முடைய தூக்க நேரி முறைகளைத் தினை அடிக்கும்.

நமக்கு இது வேடிக்கையாகத் தோன்று கிறது. ஆனால் குழந்தையின் பார்வை யில், நாம் செய்யும் ஒவ்வொன்றும் எல்லாவு விநோதமாகத் தோன்றும் என்பது நமக்குத் தெரியுமில்லை. விநோத மாக மட்டுமா, நாம் செய்யும் பல காரி யங்கள் அதிபயமாகக் கூடத் தோன்றும் படுகிறது. இந்த மன நிலையை, ஒரு பாடலில், தாகூர் சித்திரிக்கிறார். தன் தாயைப் பார்த்து, சிறுவன் ஒருவன் கேக்கிறான். அந்தப் பேச்சை, மீளக்கம் இன்றும் தொடர்கிறது :

*"ஏந்தாயே புத்தகம்
அப்ப எழுதுகி.
புத்தகம் முழுவும்
எனக்கும் புரியவில்லை.

அம்மா, பொழுது இதனால்
பொருளை கேட்பான்.

கதை அவர் மனத்தும்
சொல்லும் புரிந்தது?

என்னென்னமோ கதைகள்
என்றுகிறாய் பொன்னாலே
உன்னைப் போல் அப்பனும்
ஏன் எழுதக் கூடாது?

அப்பாவுக்கு அம்மா ஒருத்தி
உண்டோ? உண்டாலும்
தப்பாமல் நீங்க கதை
சொல்லி இருப்பாளே?

பொன்னை பூதம்,
இளவர், கந்தலும்,
எல்லாம் கதைகளும்
அம்மா படித்தாரோ?

• • •

எப்போதும் எழு
எழுதி விளையாடுகி.
தம்பி தனி அம்மை
தனிப்பட நான் பார்த்தால்
'என்ன குறும்படா!'
என்றென்று கேட்பாள்.
நினைத்து நினை
நீளுகு நான் சொல்லாலும்
'அப்ப எழுதுகி'
என்றே அடிக்கிறாள்.

எப்போதும் இந்த மதத்த
என்ன விளையாட்டோ?

அப்பாவின் பெயரைத் தான்
அவர் புத்தகத்தில்

தப்போதும் இல்லாமல்
நானும் முழுவும்

வாழ் எல்லாம் வரைத்
தொடங்கி விட்டால்

எனக்கு என்ன நீ
எதேதோ தீட்டுகிறாய்?

எப்போதும் அப்ப
எழுதுகி. ஆனால் நீ

அப்பாவை பற்றும்
அடையாளம். எனக்கா?

எத்தனை நாளாக
எழுதி குவிக்கிறாய்!

அத்தனைக்கும் கதை
இருக்கிறதா. ஆனால் நான்

பார்த்த கதை எழுதும்
படத சொல்லாம்

எதேதோ பேசி என்ன
ஏமாற்றும். அப்பாவை

காத்தான் சொல்
கதையாகவே பொழிகிறாய்.

போலித்தான் என்ன
பொழுத்தாயோ, எனக்கா?

*The Crescent Moon : Authorship. மொழிபெயர்ப்பு : எழுத்தாளர்.

என்ன என்று அம்மாவால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? என்னதான் சொல்ல முடியும்?

இதோ இன்னொரு குழந்தை, தாகூ ருடைய கவிதை உலகத்தில் வரும் இன் னொரு சிறுவன் கேட்கிறான் : 'ஏன் சந்தி ரனைப் பிடிக்க முடியாது? சந்திரன் ஜன்னல் இறங்கி வந்து, கடம்பமரத் தின் கூடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு விழிக்கிறபோது, யாரும் அதைப் பிடிக்கலாமே. ஏன் முடியாது?'

'எப்படியடா முடியும்? சந்திரன் எட்டாத தொலைவில் இருக்கிறான்' என் கிறான் அண்ணன்.

'அண்ணா, நீ அன்று அம்மா மாடியி லிருந்து நம்மைப் பார்த்தபோது சிரித்தாயே, இந்தச் சந்திரனைவிட அம்மாவுக்கு அவள் எட்டாத தொலைவில் இருக்கி றாளா? சொல்லேன், பார்க்கலாம்.'

'சந்திரன் நொடி நேரம் நில்லாமல் அதைப் பிடிக்க அவ்வளவு பெரிய வலைக்கு எங்கே போவது?'

'வலையெல்லாம் எப்படிப் பிடிப்பேன்.'

'சந்திரன் என்ன மீட்டுப்புகளா? போடா போ' என்கிறான் அண்ணன்.

அம்பிக்கு இந்தப் பேச்சு விளங்கவில்லை. 'பள்ளிக்கூடத்திற்கு படித்துப் படித்து அவனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது. இல்லாவிட்டால் இப்படிப் பேசுவானா?' என்று எண்ணமிடுவான்.

'பௌர்ணமி பௌர்ணமி! சந்திரன் இட்ட வந்தால் எப்படிப் பௌர்ணமியாகும்? அமாவாசை இட்ட அந்த முத்தமிடும்போது அவள் முகம் பௌர்ணமியாக ஆகிறது! இல்லையே!'

'போடா போ, அடே' என்று அண்ணன் சிரிப்பான்.

'அண்ணன் உளறுகிறான்' என்று முடிவு கட்டுவான் குழந்தை.

*வட்டத் தி ஒரு கடம்பங் கிளைக்குள்ளே
அந்த மேற்கிலே மாலையிலே
வட்டு அந்த மதி மிருகமைப்
என் முகமாய் சொல் சொல்லென்றேன்.

அண்ணன் சிரித்தான்: 'உன்னைப் போலவே அப்படி ஏதாவது கண்டிருப்பான்.

என்னைத் தொடர்ந்து தாக்கும் எந்தப் பைத்தியக் கனவினிலே?'

என்று சிரித்தான். 'என்ன அடி நீ! என்னை விளையாட வருகிறாய்

நீயும் சிறு அம்மா பார்த்திருந்தால் அவள் நீண்ட கொண்டை இருப்பாளோ?'

• • •

'வட்ட நிலவை உன் மனதில் வைத்துப் பாடும் பாடல்கள் கற்பனையே!

இட்டத்தில் வந்தால் தேய்பிறை அது கொண்டை போல்தான் அவளை வர்ணிக்கும்.

'பள்ளிக் கூடத்தில் படித்துப் படித்துப் பைத்தியம் ஆனாய். இட்ட வந்த அன்று அவளைப் பார்த்தால் ஆயிரம் பாடல் பாடுவாயோ?'

என்று சொல்லி என்ன அவனைச் சிரித்தான் எனைத் தனித்துச் சென்றனர்.

'உன்னைப் போலே ஒரு பைத்தியம் என்ன இந்த உலகில் இருக்கிறது' என்று உளறினான்.

ஏன், ஏன், ஏன் என்று குழந்தை மனம் துடிக்கிறது. ஏன், ஏன் என்று, தன்னுடைய பலத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயன்று, முடிவைத் தேடுகிறது. மறுபடி மனத்தின் அன்னை இதனைப் பார்த்து நாம் சிரிக்கிறோம். நம்மைப் பார்த்து, இவையனைத்தும் இப்படித்தான் சிரிக்கிறதோ என்னவோ. யார் கண்டது!

*The Crescent Moon: The Astronomer.
கவிதை: வானத் தின் அறிஞன்.

For this moment...

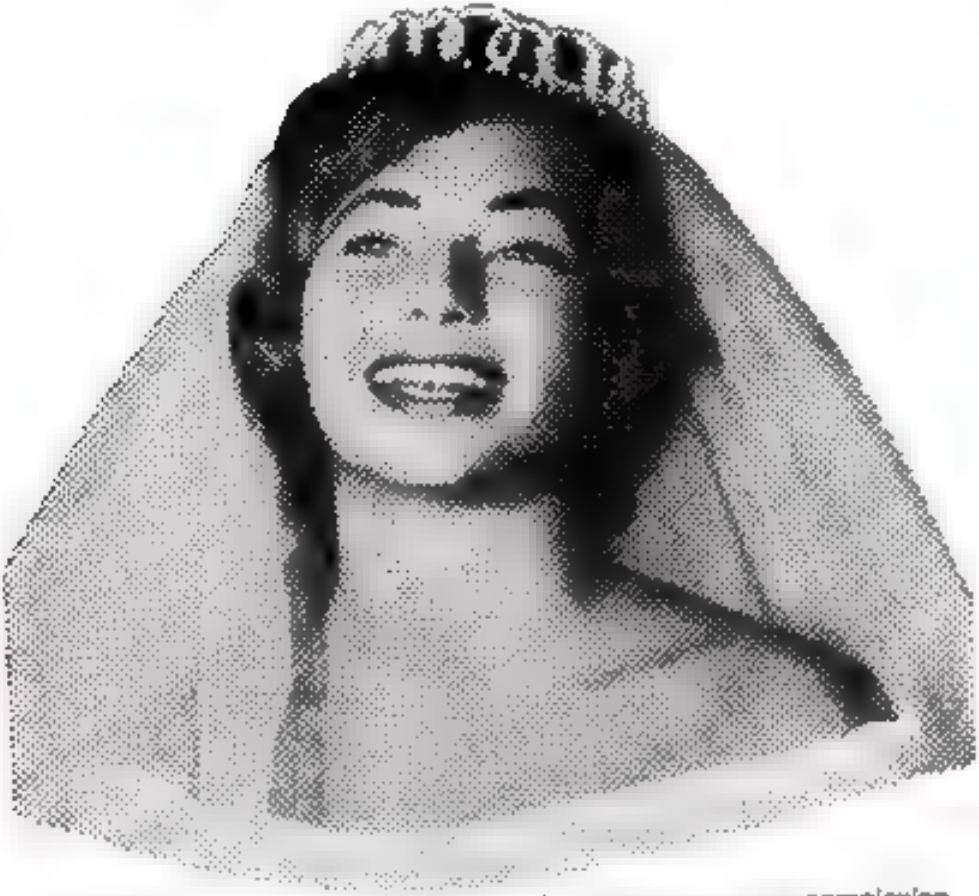

FOR THIS MOMENT..... and for your future, pamper your complexion – cherish that glowing radiance – nourish it with Sinella. Sinella is both a nourishing and foundation cream, and used as a day and night cream, it constantly feeds the skin, and removes those tell-tale wrinkles around the eyes, mouth and neck, and gives your complexion a youthful radiance.

SINELLA WITH 'SKINOSTELONE'—

NOURISHING AND ANTI-WRINKLE CREAM BY CIBA

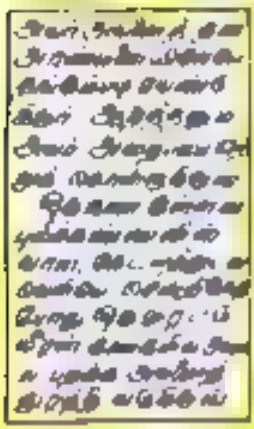

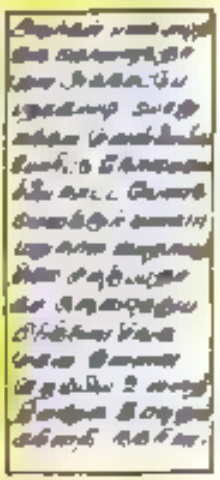

நிலவே என்னிடம்

11-12-60 கல்கியில் வெளி வரை 'நிலவே என்னிடம்' எனும் கி. ரா. கோபாலனின் கதையை தொடங்கி வைக்கிறோம்.

இரவு மணி பத்து. வெளியே நல்ல நிலவு. ஆனால் அந்த நிலவு ஒளி அந்த அறைக்குள் வரவில்லை. அறைக்குள் இருள் மண்டிக் கிடந்தது. அந்த இருளில் ஒரு பெண் தனியாக உட்கார்ந்திருந்தாள்.

அவள் பெயர் சுந்தரி. அவளுக்கு வயது இருபத்தைந்து இருக்கலாம். அவள் அழகி. அவள் அழகுக்கு ஏற்ற கணவன் அவளுக்கு வாய்க்கவில்லை. அவள் கணவன் ஒரு பெரிய பணக்காரன். ஆனால் அவனுக்கு அழகு என்றால் என்ன விலை என்று தெரியாது. அவன் பெயர் ராமலிங்கம்.

சுந்தரி தனியாக உட்கார்ந்திருந்தாள். அவள் கண்களில் நீர் ததும்பி நின்றது. அவள் மனம் ஏதோ ஒரு பெரிய துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது. அவள் கண்கள் அறையின் மூலையில் இருந்த ஒரு பெரிய நிலைக் கண்ணாடியின் மீது பதிந்திருந்தன. அந்தக் கண்ணாடியில் அவள் முகம் தெரிந்தது. அவள் முகத்தில் ஒரு சோகம் படர்ந்திருந்தது. அவள் கண்கள் கண்ணாடியில் தெரிந்த தன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

அவள் மனம் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கியது. அவள் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம். அவள் கல்லூரியில் ஒரு நாடகம் நடத்தினார்கள். அந்த நாடகத்தில் அவள் கதாநாயகியாக நடித்தாள். அவள் நடிப்பைப் பார்த்து எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். அவள் நடிப்பைப் பார்த்து ஒரு பெரிய பணக்காரர் அவளைத் தன் மகனுக்கு மணம் செய்து கொள்ள விரும்பினார். அவர் பெயர் ராமலிங்கம்.

ராமலிங்கம் அவளைத் தன் மகனுக்கு மணம் செய்து கொள்ள விரும்பினார். அவர் தன் மகனை அவளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவன் பெயர் சுந்தரம். அவன் அழகன். அவன் அவளைப் பார்த்து புன்னகை செய்தான். அவள் அவனைப் பார்த்து வெட்கப்பட்டாள்.

அவர்கள் திருமணம் ஒரு பெரிய ஆடம்பரமான விழாவாக நடந்தது. அவள் அழகான பட்டுப் புடவை அணிந்து, நகைகள் பூட்டி, மணமேடையில் அமர்ந்திருந்தாள். அவள் கணவன் அவளுக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்தான். அவன் அவளைப் பார்த்து புன்னகை செய்தான். அவள் அவனைப் பார்த்து வெட்கப்பட்டாள்.

திருமணம் முடிந்து அவள் தன் கணவன் வீட்டுக்கு வந்தாள். அவள் மாமனார் அவளை அன்புடன் வரவேற்றார். அவள் மாமியார் அவளை அன்புடன் வரவேற்றார். அவள் கணவன் அவளை அன்புடன் வரவேற்றான். அவள் அவர்களைப் பார்த்து புன்னகை செய்தாள்.

அவள் அந்த வீட்டில் ஒரு மகாராணியைப் போல் வாழ்ந்தாள். அவள் கணவன் அவளை அன்புடன் நடத்தினான். அவள் மாமனார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் மாமியார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் அவர்களைப் பார்த்து புன்னகை செய்தாள்.

அவள் அந்த வீட்டில் ஒரு மகாராணியைப் போல் வாழ்ந்தாள். அவள் கணவன் அவளை அன்புடன் நடத்தினான். அவள் மாமனார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் மாமியார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் அவர்களைப் பார்த்து புன்னகை செய்தாள்.

அவள் அந்த வீட்டில் ஒரு மகாராணியைப் போல் வாழ்ந்தாள். அவள் கணவன் அவளை அன்புடன் நடத்தினான். அவள் மாமனார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் மாமியார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் அவர்களைப் பார்த்து புன்னகை செய்தாள்.

அவள் அந்த வீட்டில் ஒரு மகாராணியைப் போல் வாழ்ந்தாள். அவள் கணவன் அவளை அன்புடன் நடத்தினான். அவள் மாமனார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் மாமியார் அவளை அன்புடன் நடத்தினார். அவள் அவர்களைப் பார்த்து புன்னகை செய்தாள்.

பொன்னும் கிடைக்கும்

...யும் திருப்பி விட்டான். அவன் ஆவேசத்தில் ஒரு பக்கம் சொருகியிருந்த கொடுவாளை எடுத்து ஓங்கி வெட்டினான். சோளத் தட்டுகள் இரண்டாகப் பிளந்தன.

ஆவேசம் தணிந்து அந்தப் பக்கம் எட்டிப் பார்த்தான். அங்கே ஒரு பெண் மயங்கி விழுந்து கிடந்தாள். அவளைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு இதயமே நின்றுவிட்டது.

...ன் கண்களில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் கண்டு அவளும் திடுக்கிட்டாள். ஆனால் அவளுக்கு அதிர்ச்சி அதிகமாக இருந்தது. கொடுவாளை ஓங்கியபடி அவன் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டதும் அவள் மயங்கி விழுந்து விட்டாள்.

...ன் கண்களில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் கண்டு அவளும் திடுக்கிட்டாள். ஆனால் அவளுக்கு அதிர்ச்சி அதிகமாக இருந்தது. கொடுவாளை ஓங்கியபடி அவன் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டதும் அவள் மயங்கி விழுந்து விட்டாள்.

இருவரும் மாறி மாறிப் பேசிக் கொண்டனர். சிறிது நேரத்தில் அவர்களுக்குள் இருந்த பகை உணர்ச்சி மறைந்து விட்டது. அவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

அவன் அவளை அழைத்துக் கொண்டு தன் வீட்டுக்குச் சென்றான். அவளுக்கு உணவு கொடுத்து உபசரித்தான். அவளுக்கு ஒரு அறையை ஒதுக்கிக் கொடுத்தான். அவள் அங்கே ஓய்வெடுத்துக் கொண்டாள்.

அவன் தன் வீட்டுக்கு வெளியே வந்து ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து கொண்டான். அவன் மனம் அவளைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. அவளை அவன் முதன் முதலாகப் பார்த்த நாள் அவன் நினைவுக்கு வந்தது.

அன்று அவன் தன் தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தான். அப்போது அவன் காதில் ஒரு பெண்ணின் அலறல் சத்தம் கேட்டது. அவன் அலறல் சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி ஓடினான். அங்கே ஒரு பெண் கீழே விழுந்து கிடந்தாள். அவளைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் நின்று கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அவளை அடிக்க முயன்று கொண்டிருந்தனர்.

அவன் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி அவளை அழைத்துச் சென்றான். அவளை அவன் தன் வீட்டில் தங்க வைத்த

"ஆ ஆ! அதான் நான் சொன்னேன்" என்று சொல்லவில்லை. மீண்டும் ஒரு நிசப்தம் நிலவியது. "ம. இப்போ என்ன தீர்ப்பு இருக்கு? பொய்சொல்ல மாட்டேன் இவனை அனுப்பு. எங்களை ஏமாத்த சொல்லுறார். சீ வந்து..." என்று அவர்களை எரிக்கப் பார்த்தார்.

"ம. அவனுடன் பழகுவது பழகுவதற்கு இப்படி சொல்லாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல் எனவே? அப்படி நான் எல்லாவற்றும் சொல்ல மாட்டேன்..."

"ஓஹோ? சொல்லிவிட்டார் அவனே! அவனே சொல்லுவான், முதலில் பார்த்து கடிதத்தை ஆனால் சொல்லாமல் ஆனால் வைக்க வேண்டும்!" இவர்கள் நகைத்தார்கள். என்னிடமும் வந்த பின்பு அவனை அதிகம் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது போலவும் சொல்லாமல் பழகுவதை தவிர்க்கவும் முடிவு எடுத்தார்கள் போலும்.

சொல்லாமல் முன்பாகத் தலையை அசைத்து, அதில் அந்த நகைகளை. இரண்டு தங்கக் கட்டிகளும் வைத்து வருடி முத்தமிட்டாள். பின்பு, இருவரும் தலை சொல்லாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல். அவளுக்குத் தெரியாமல் அப்படி யாரை சொல்லாமல் எல்லாம் அவர்களை. அவை பழைய இரண்டு இரும்பு பெட்டிகள் தான். அவற்றை ஒரு பெரிய பையில் போட்டுக் கொண்டு, அவர்கள் வந்த வழியே சென்றார்கள்.

• • •

ஐந்தாம் மத்தி சொல்லாமல், அதே ஆமாத்தையில் சொல்லாமல். சொல்லாமல் முன் எதிர்க்காமல்.

"முன்னர் சொல்லாமல், இவனின் சொல்லாமல் சொல்ல. ஒரு வீடாவது ஒரு பெரிய சொல்லாமல் சொல்லாமல்" என்று சொல்லாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல்.

சொல்லாமல் அவர் அவளுக்குள் பார்த்தார், சொல்லி கொண்டு சொல்லாமல்.

சொல்லாமல் சொல்லாமல், சொல்லாமல் பார்த்து விஷயம் சொல்லாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல் அந்தச் சொல்லாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல் அதன் சொல்லாமல் ஆபத்தாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல் அந்த அவளை அதைப்பற்றி சொல்லாமல், சொல்லாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல், ஒரே சொல்லாமல். சொல்லாமல் சொல்லாமல் பெரிய சொல்லாமல். சொல்லாமல், சொல்லாமல். சொல்லாமல் சொல்லாமல் சொல்லாமல்

இரு கிளாஸ் கொய்யாத் தீர். வாயில் வெள்ள வடிகாரம். அந்தர் வாசல் அங்கம் பங்கத்தோரையிருக்கும் வண்ணம் மறைத்தில் கற்றப்பட்டிருந்த வைக்குட்டை. காலில் மிறுமிறுப்புச் குறைவாத பூட்ட-இவைகளு வகையுடன் கண்ணைப் பறிக்கும் பல்லை திரந்து வைத்தில் ஏறி அவர் நெருங்கும் நிறுத்து விட்டால், அந்தச் சண்டையும் அவரையே வெறித்து நோக்கும்!

இத்தகைய ஆடம்பரத்துக்கு அறுவகையும் பொன்னம்பலம் குறைத்து விடவில்லை. அந்த வேலை, இவர் உடற்பிரிக்கு அவரை வொன்னோ மன் எட்டு முழம்-இதைக் கிழிவாகம்.

ஏறுமையான கோலத்தில் மாறவிருக்கும் கேத்திரனை, முனியப்பரும், அவர் மனை அந்தகரும் காணுவதில்லை. அவர்களது விழி வளிலும், உள்ளங்களிலும் வியப்பு மண்டிக் கிடந்தது. இரண்டொரு வயம் தெருவோடு வைத்தில் போய்க் கொண்டிருந்த கேத்திரனை முனியப்பர் கைத்தடையாற்ற வொதெல்லாம், அவரும் அவர் வேலைக்காரப் தாசி கொண்டி கோவி கோவில் திருந்தார். அவர்தான் அவரு வேலையும், தானொன்றுக்கு நாலு கடனை வந்து கோவி வொன்னம்பலத்துக்குள் இப்படிப் பட்ட வாழ்வு வர வேண்டும்?

ஒருதான் முனியப்பர் தன் மனைவியும் அழைத்துக் கொண்டு, கேத்திரனின் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார். கேத்திரனைக் அவரை இன்முகத்துடன் வரவேற்றார்.

"என்ன தம்பி, இப்போவெல்லாம் உன்னைக் காணவே முடியாதிருக்கிறதே: அன்னிக்கு ஒரு முக்கியமான சமாசாரம் உன்கிட்டே சொல்லணுமுன்னு கூப்பிட்டேன். நீயும் வரலையாம்பிட்டே" என்றும் முனியப்பர்.

"என்னவோ போங்க, பிஸினஸ் வாசாரம் தொடங்கினதும் தொடங்கினேன், எனக்கு மூச்சை முழிக்க. அது போவுட்டுஎன்ன இப்படி அழுகுமா..." என்று.

"விஷயம் முன்னுமில்லே, இந்த வாரம் பங்களாவ் சத்தைக் குத்தகைக்கு நாலே எடுத்துடலாமுன்னு பாக்கிறேன். அதுக்கு இப்போ நெல்லாயிரம் ரூபா தானிக்குள்ளே முன் பணமாக் கட்டணுமாம். நம்மிட்டே இப்போ கொஞ்சம் பணமோட்டம் குறைவா இருக்கு. கொஞ்ச நாளா பிஸினஸே எல்லாம் டிப்பேரிருந்து வரு பணம், மதுரை-ஜனவரியே தந்து வரல்லே: விலையும் புரியில்லே. அதுதான் இப்போ, இந்த முனைக்கில் பார்த்து கிட்டே. நாலு மாசத்துலே திருப்பிக் குடுத்திடறேன். ஒண்டிட்ட வேலையாச் எப் புரியிருக்குமுன்னு கேட்கலாமுன்னு வந்தேன்."

கேத்திரன் கோபமில்லை புறந்தான்.

"ஓஹோ, இந்தக் குத்தகையை நீயே உன் பேரிலே எடுத்துக்கிட்டாலும் எனக்கு ஒண்ணும் நஷ்டமில்லை. இது விஷயத்துலே தோற்று விட்டுக்காரன் வழியே வருவான் போலே தெரியுது. அந்தப் பணத்துக்கு இடம் விட்டு கூடாதுன்னாது எனக்கொரு வேலை! என்று!" என்று முனியப்பர் தொடர்ந்து.

"அதுவேன்று, பணத்தைப் பத்திவேன் ஆக. நீங்க இப்போது கொண்டிடம்

விரைவான, நிச்சயமான
கெடுதலில்லாத

இருமலுக்கு
வீட்டிலேயே குணம் அளிப்பது

Alembic

க்ளைகோடின்
டெர்ப்-வசாகா

கனிவும், வேகமுமான வீட்டு இருமலுக்கு
வீட்டிலேயே கெடுதலில்லாத நிச்சய குணமளிக்கிறது.

போதும்! போதுதோட வாருங்கோன். பாப்போம்" என்றான்.

முனியப்பன் விட்ட கதி வெறுத்தான். அருகே நின்ற அந்தக் கதவைக் கடைக்கண்ணால் ஒரு கோட்டு கோட்டி விட்டுப் பேசினான்.

அன்று மாலை மீண்டும் தேவி கொண்டு வந்த முனியப்பனிடம் கதை கதையாக இரண்டாயிரம் ரூபாய் தாள்களை மீள் விட்டு, முத்திரைத் தாளில் கையொப்பமும் வாங்கிச் சென்றாள் செந்திரை.

செந்திரையின் வாழ்வு நிலைமாறிய கடவுள்-இன்ப, சாபமோ? அருள் பாத்திரமோ? முனியப்பனின் குடிசை வாழ்வும் ஒரு புதுத்திசை சரிய கொண்டது! சந்தைக் குத்தகையின் மூலம், அலுமாத வெள்ளை நிறக் கார் - வாடகைக் - வெள்ளை மனைவி வெற்று நிற்குமிட்டது! இவற்றை மேலும், செந்திரையைப்பற்றிய தாழ்வான எண்ணம் மெல்லச் சரிவு விட்டன. அத்துடன்மட்டுமா, அவர் விரித்திருந்த கண்ணியில், கவனிருந்தும் விழுந்து சிக்கி உருவையாகி விட்டானே!

நடமாடும்...

முனியப்பன் தன் மனை அந்தஸ்தைச் செந்திரைக்குக் கூடி வைக்க, பெரும் தொகை அறவிட வைத்தான். செந்திரை எவ்வாறெனினும், தன்னை விலைக்கு ஏற்றுக் கொள்ள ஆளைத்தான். ஆனால், அவளைக் கட்டிப் போகும் அவன்...!

இந்த நாள் வீடு தேடி வந்த முனியப்பன் செந்திரையிடம் எவ்வளவோ கூச்சத்தைக் கொட்டியிருந்தான். செந்திரைக்கு கூடவே வாய் புளித்தது. ஆனாலும், ஏதோவொன்று தொலைந்துபோனது தனக்குக் கிடைத்ததாகவும் மிட்டாள். அவனுக்கு ஏமாற்றத்துக்கு முன்பாகவுள்ள ஒரு வெறுமை அவளது வேறுதேவ விரக்தியைக் கொண்டிருந்த முனியப்பனுக்கு முதலில் கொஞ்சம் அதிர்ச்சியைத் தான்கொடுத்தது. பின்னர் சமாதானமடைந்து, மனம் அந்தக் ஒரு வட்டத்துக்கு மதிப்பளவுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு, தினசரி பல்லாயிரம் வாழும் போதிய மனிதனா? முடியாது, முனியப்பன் செந்திரைக்கு வாக்களித்து விட்டுத் திரும்பினான்.

தகப்பனின் மூலம் செந்திரைக்குள்ள வேண்டுதல்களைக் கேள்விப்பட்ட அந்தக்கத்தும் நன் அதிர்ச்சியானான். முதலில் தொடுத்த காரணம், முனியப்பனின் தோற்றமாக மாறிப்போனது.

செந்திரையின் வேண்டுதல் நடவேறுவதாக வாக்களித்தபடி, செந்திரை கொஞ்சம் கனமாகக் காட்டுக்குச் சென்று வந்தான். இரண்டு மூன்று கடிப்புகள் பிடித்து வந்து அந்தத்தினிடம் ஒப்படைத்தான். அவன் அவற்றை வெட்டித்தொண்டு கதை யில் விற்கச் சென்றனர். அப்பொழுது கூடவே செந்திரையைத் தனியாகவும் கூடவே சேர்ந்து கொண்டு ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். அங்கே அவர் உடுப்பு வித்த தொகையைக் கொண்டு வந்து, பெற்றோரின் உடைகளில் போனார்கள். இந்தக் காட்சியைக் காணக் கொடுமை வருந்தும். இவ்வாறு நன்று

மாலை அம்மா, எனக்கும் வேண்டுதல் விட்டது! அவளிடம் நான் சொல்லட்டுமா? நீ சொல்கிறாயா?

மாலையின் தாயார் இரண்டு பேருமே சொல்லத் தலைவியில் புன்னகை அங்கு உள்ளம் பிடிக்கவில்லையாம்!

வாக்கள். உடுப்புகளும், கனிகளாக மாறிய பாரங்கள் செந்துவிட்டன.

முனியப்பன் தேறி வைக்க முதலாளித் தொழிலுக்கு சமயம், செந்திரைக் கற் கவனத்தை. மாறுகிறான் உள்ள பகலில் வந்தன் கொண்டிருந்தான் நடத்த வேண்டும் என்றும், அதையும் உடுப்பு விற்று கணவனின் சொத்துக்கள் தொகையைக் கொண்டு ஆடம் பரமாகத் தொடங்க வேண்டுமென்றும் கூறிய தொடங்குகிறான்! ஊரே திரண்டு விடுகிறதில் முனியப்பனும் அந்தக் கடைக் கி ஆரம்பித்தான்?

இரு தரப்பினரும் எதிர்பாராத ஏற்பாடுகளும் முனியப்பனும் முன்னேறி போய் விட்டது.

முனியப்பனின் கனவுகள் நிறைவேற! செந்திரையும் உடுப்பும் பிரசித்தமான கணவனாகவும் வேண்டிய சந்தேகம் அப்போது தான் அவனுக்கு உதித்தது. அவர்கள் உள்ளத்தில் அவரை உணர்ச்சியின் வினாவாக ஆதிக்கமும் கொந்தளித்தது. ஆனால்... ஆனால்...?

இதன் எதிர்பாராத்தில், செந்திரைக்கும், பொன்னம்பலத்துக்கு மிடையே பிறந்த முனியப்பனுக்கும் கொஞ்சம் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

'ஏன், பொன்னம்பலத்துக்குத்தான் என்ன, செந்திரைக்குள்ள இலட்சணமும் போகிய தான்கூடாது இருக்கின்றனர்? அவர்கள் கோன்ற செந்திரைக்காரனுக்கிடையே? இவ் பிறகே உதிக்கிற நாளன் பெற்றே பிறந்த மாதிரி, செந்திரைக்கும் பொன்னம்பலத்துக்கும் கட்டுவதென்ன? அவர் கணவனே! ஒரே அந்தத்தின் கணவனாக ஆடம்பர மாக நடத்தினோம்'--இந்த அளவுக்கு முனியப்பனின் சாலும். பொன்னம்பலத்திடம் தரவுகள் நடந்தன, அதற்கென்னவோ முடி வாக்கினார். பொன்னம்பலம், சந்தையில்

கடுப்பு வீற்ற பென்னைக் கையிக்க ஒரு வாரத் தும்பு கொண்டான்.

பல் பட்டிக்காளான கோல் விழுந்தில் புரட்டியான அதிகம் ஒன்று தடத்தெதிராக அது பொன்னம்மாத்துக்கும் அதைத்துக்கும் நடந்த சுவாரசத்தைத் தன்ன கேட்டுக்கொள் இருக்க முடியும்?

சுவாரசத்துக்கு முன், கேத்தியாக ஆயுள தாடைகளின் ஒரு நிறுவாக முடிந்தது. இப் போது - சுவாரசத்துக்கும் பின், புது மாப் பிள்ளையான பொன்னம்மாத்தின் வீதம் ஆரம்பமாகிறது! ஆட்டோ கூட, பெருமை வீடு, சுவாரசத்தையும் ஒதுக்கிவிட்டு. நீ ஆறு மாத காலமாகவு அங்கம் மன்ன தமாழ் குடிகளை பெருமிக் கொண்டிருந்த தல யூடைய வாழ்நாளைத் அவுக்க மறந்து விட்டாள் பொன்னம்மாள். வாய் கொண்டு யும் அவர் கேட்பதாக இல்லை. இதைச் சன் படையைத் தீர்த்து வைக்க, பழ வழியை விருந்த கேத்தியாதான் வந்து கொண்டிருந்தாள்! இப்போது மொனத்துக்கும் முன் எப்படியும் சுவாரசம் புரியவைத்துவிட

* * *

ட்டிவேப்பொழுது மதுரம் சமைப்பதில் தீவிர முனைப்பில் இருந்தாள். அவள் தனது கோபத்தை ஆகின் மேல் விடுவதற்கான ஏற்பாடு. அவளுக்கு, இப்படிப்பட்ட தனது கணவர் நினைவில்லை. புடவைக்கு அவளது முகத்தையே பார்த்துப் பார்த்து கோபம் பொழியும் மாதிரி கோபம் வரும். மீண்டும் மீண்டும்? முகத்திலும், கைகளிலும் படிகிறபோது ஒன் வலியைத்தான், அதைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தியை மதுரம் எங்கிருந்து பெறுகிறாள் என்று அவளே வியந்து போனாள்.

''நீ! நான்தான் முதல் அப்படி கண்டிப் பட்டுப் போகிறவள்! இவ்வளவோ ஆடு பெண்டாட்டி! இதற்கான மன்ன நினைக்கிறாய்?'' - இப்படி நினைத்து அவளை ஆங்கி கோபித் திருப்பிக் கொண்டு. மன்னரும் மாப்பிள்ளையும் தொலில் போட்ட வேலை வந்து கொண்டிருந்த வாட்டி அவள் கோபம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்து விட்டது!

''இதுதான் கொஞ்ச மன்னர் கடுப்பு படுகிற புருஷன் கொஞ்சம் ஓ ஆடு பெண்டாட்டி பொருள்தான் போற்றும்!'' என்ன கறியை பொருமை விழுந்தான் கேத்தியா. அதே வேளை அவள் முகம் நினைக்க கொஞ்சம் மற்றொரு குரல்!

''மன்னிப்பு பொன்னிருக்கும்
மாசுமை அதிகம்
மனிதன் மதிப்பெல்லாம் - தூசுப்
பொன்னே!''

தூசுப் பாடலையும் ஒரே நேரத்தில் கொஞ்சி விட்டு தொலில். என்ன அதிசயம்? அந்தச் சாயலாகத்தான். இன்ன - அருமையாக - அவ்வளவு! தூசுப். அந்தச் சாயலாகத்தான்! இப்போது - பழ பெரும்!

சாயலாக கொஞ்சம் அந்தான். கொஞ்சி மாதம், பொன்னம்மாவுக்கு முடிப் போல். ஒரு மிகுந்த அழகு வாய்ந்து விழுந்தான்கள். தூசுப் அழகு கையைப் பற்றி அவளுக்கு கொண்டான்.

சாயலாக ஒரு நடனை கடைகொண்டு நகைத்தார். பின்னர், ''தம்பிக்கா, எழுந்திருங்க! நீங்க கொஞ்ச காரியம் எனக்குத் தெரியாதுன்று நினைக்கலாமே. உலகத்தில், யார் யாருக்கு எது தினமாகக் கிடைக்கணுமோ, அதுதான் கிடைக்கும்! இந்தப் பாடலை முதலில் தெரிந்தவர்கள் ரண்டு பேரும் அந்த பயலா. பொன்னம் சாதுவாகவும் பெரு நம்பிக்கை வீணையும் நிறைவையும் நல்லத் தெரிந்துகொள்! நீங்க ரெண்டு பெருமாக்கு, தாங்கமட்டாமே எந்து வந்திருக்கே, யாரையு அதுவே கொஞ்சம் வாக்கத்துக்காகச் செலவிடும் போன்று நினைக்கிறான்? அதுதான் இல்லை! கொஞ்ச, கொஞ்ச! போனி, புறத்தைத் தொண்டு இங்கே கொண்டான்!'' என்றார் கலியான குரலில்.

இருவரும் ஒரு கணம் விலகித்தும் கொஞ்சினர். பின்னர், புதுப்பக்கும் சென்று தொண்டும் பெட்டியை கொடுத்துவந்தாள், சாயலாக அவை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு. ''நீங்க ஆறுதல் ரண்டு எடுத்துக்கிட்டும் போங்கோ - பெரிய கட்டி - அதுதான் அவ்வளவு! இங்கே பாருங்க'' என்று கூறிக்கொண்டே, பெரிய அளவை இருந்த எட்டுக் கட்டுகளையும், தலியாக அவைத்துக் கட்டுகளையும், ஒவ்வொருவர் ஒரு எடுத்தாள். அத்தனையும், 'வாங்கு' என்ன ஒத்த பிட்டாடி கொடுத்த விழுந்த வெள்ளம். கொஞ்சம் கட்டுகள்!

சாயலாக பெருமாக பிட்டாள். ''அப்பா, போதும் போகட்டும். நீங்க ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆகவேண்டும்; நீங்க ஞாயிற் பொன்னைக் கட்டிக்கும் போதான். இதுதான் பொன்னும் திரும்பி. என் ஆசை பொன்னோ, அது நடந்துவிடும். நான் கொஞ்ச வைத்திருக்க நகை கட்டும் எடையும், இந்த ஞாயிற் பொன்னுக்காகத் தான்! இப்போ - மிகுந்த மகிழ்ச்சி. இந்தக் கட்டிகளைக் காசிற் போட்டு, இருந்த இடத்திலிருந்து, கொஞ்சி போவி, நீங்க வாங்கிறும். இத்தனையும், ஒரு வாரத்திற்கு தங்கமாக மாறி, உங்கத் தருத்தான் கொடுக்கும். அதற்கு, எத்தனை வேத்தனைகள் காலமிருக்கு!'' இவ்வாறு கூறிவிட்டு சாயலாக எழுந்து விட்டாள். ஆனும் பரபரப்புடன் அவரைத் தழுவிக் கொண்டான். ஆறுதல். சாயலாக இன்ன பிடி விட்டாள். 'மன்னிப்பு பொன்னிருக்கும்' என்ற பாட்டுடன். பொதுப் பொன்னில், அவரது கை. கேத்தியாவின் நினைத்தைக் கட்டிக்கொண்டும் புரிய வைத்தது!

கணத்தில் எல்லோரும் ஒரு முக்கியமான பிறந்து வளர்ந்த பொன்னை, ஞாயிற் பொன்னாக சாயலாக புகுந்தவள் தென்ன இரவி ஏன் என்னவோ? பூரிய ஞாயிறுன்ன அவர் தான் அதிகம் அவை. ஆனும், மனைக் கண்ணிருந்தும் உலகைச் சாதித்த மாதர் சிலரே உள்ளனர்கள் பெற்றவை-தான்று சொல்ல விரும்பி!

SHIMADA

VACUUM FLASK

"உங்கள் ஷிமாடா"

விக்ரமோர்வசீயம்

எம்.எஸ்.சிவஸ்வாமி

கிட்டத்தட்ட முதல் வாரத்தில் முடிவடைந்த சென்னை சங்கீத வித்வத் சபையின் சங்கீத கலாஞ்சலியில் முதலிய இடம் பெற்று, ஏராளமான ரசிகர்களும் வைணவத் தொழியில் பற்றுள்ளவர்களும் மற்றவர்களும் கலந்துகொண்டு அவர்களுடைய பாராட்டுதலைப் பெற்ற விசேஷ நிகழ்ச்சி 'விக்ரமோர்வசீயம்' என்ற வடமொழி நாடகம். இதற்கு முன் ஆண்டு கிருஷ்ணலீலை 'மாலவிகாக்னி மித்ரம்' என்ற நாடகத்தை மிகவும் வெற்றிகரமாக நடத்தி, வடமொழி புத்தகத்தில் மட்டும் படித்துப் போற்றுவதும் மொழி அன்று, பெயர்ந்தும் பழமை அளவையற்ற ஏற்ற சுவர்ண அழகிய மொழி என்பதைத் எடுத்துக் காட்டினர். சென்ற வருடத்தைப் போன்ற இந்த ஆண்டு கிருஷ்ணலீலை 'விக்ரமோர்வசீயம்' என்ற நாடகத்தை நடத்திக் காட்டினர்.

கவி காளிதாஸரால் எழுதப்பட்டதும் பற்றி எவ்வோருக்கும் தெரிவதற்கு அவருடைய இதர நாடகங்களைப் பற்றிச் சரியான கருத்துக்கு அறிவும் தேவையாது. ஆனால் இவ்விதியாகவில் நாம் எதிர்பார்க்கும் விக்ரமோர்வசீயம் என்னும் உணர்ச்சி மிக்க நாடகத்தைச் சில அம்சங்களில் எழுத்தைத் தவிர மற்றபடி மூலத்தை எழுதும் உள்ளதை எடுத்துக் கூறுவது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். மேலைநாட்டு இந்தக் கதையைக் கவனமாகப் படித்தவர்களுக்கு இந்தக் கதையின் முழுவதும் நினைவுக்கு வரும்.

மன்னிருந்த நாடகம் என்றால் எப்படி இருக்கும்? அரங்கம் நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாடகமேடைப் போலத் தான் இருக்குமா? அரங்க மேடை எவ்வாறு இருக்கும்? திரைகள் (Scenes) எப்படி இருக்கும்? வாட்டுக்களை எப்படி (Curtain) செய்வார்கள்? இவைகள் எல்லாம் மனத்தில் எழுகின்றன. அதிலும் வடமொழி மொழி பேசுவதை நினைக்கும் போது தெரிவதற்கு வசதி இருந்த காலத்தில், பேராசான் முன்னிலையில் குறிப்பிட்ட நாடகங்கள் எல்லாம் என்ன அற்புதமான பூரணத்தை பெற்றிருக்க வேண்டும் அல்லவா?

அந்தப் பொற்காலத்தைப் பற்றி இப்போது நமக்குத் தெரியாது. என்னால் ஆராய்ச்சியின் மேல் ஆதாரங்களைக் கொண்டு அறியலாம் வேண்டியவை. இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளை ஆரம்பத்தில் நடத்திய பேராசிரியர்கள், பரத சாஸ்திரத்தின் நாடகமுறைத் திறம்புகளின் அந்தக் காலத்தில் கையாண்டபடி, முழுத்த வரையில், விக்ரமோர்வசீயம் என்னும் நாடகத்தின் வெளிக் கொணர முயன்றிருக்கின்றனர். அதில் வெற்றியும் பெற்றனர் என்பது உறுதி.

இக்கால சிறப்பு அம்சங்கள் பல இந்த நாடகத்தில் காணப்பட்டன. காளிதாஸ நாடகங்களை முழுதும் கையாளப் படுவதுண்டு. தமிழ் அமைக்கப்பட்டன. காளிதாஸரின் நாடகங்களுக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. நாடகத்தை முடிந்த நாட்டிய நாடகமாகவும் விடாமல், நாடக அம்சத்தை மட்டும் இருந்தும் கொண்டு நடன அம்சத்தை விட்டுவிட்டதும் பாராட்டுதற்கு உரியது. நடனத்துக்கு ஏற்ற இடங்களில் நடனம் வருகின்றன. நாடகத்தின் முக்கியமான கதாபாத்திரங்களை சிலவே! இந்த காலத்தின் பொக்கு நாடகம் இருந்தால், குறைந்தது ஏழு அங்கம் நாடகம் நடக்கிறது. ஆனால் இந்நாடகத்தில் இரண்டு அங்கம் மட்டுமே இருந்தன. ஒரு நாடகத்தில் இரண்டு அங்கம் இருப்பதே அபூர்வம்.

முதல் பாகம் வானத்தில் அல்ல அரண்மனையின் மாடியில். முன் பாகங்களின் முடிவும், நடிப்பு முறையும், உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சி மிக்க கட்டங்களில் கூட மனம் கவரும் தன்மையும். நடனப்பெண் அரங்கத்தில் நுழையும் உணர்ச்சியுடன் வேகம் வெளிப்படுத்தும் நாடகமேடையில் நாடகங்கள் பார்த்துப் பழக்கமானவர்களுக்கு இது புதுமையாகத் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் நாடக முடிவு வரையில் பார்த்த பிறகு இவ்வாறு அமைத்ததையும் கட்டுப்பாட்டுடன் அடக்கமே நாடகம் நடக்கும்படியாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது தெரிந்தது. இதுவே இந்த நாடகத்தின் சிறப்பு என்று சொல்ல வேண்டும். இவ் எடுப்புகளில் மிகவும் நேர்த்தியான வேலையிருந்தது என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது. இதற்கு முழுக்கு விளக்கு எப்படி போல் ஒரு காட்சி மட்டும் அமைந்திருந்தது. அது நான் நாடகத்தின் முதலாவது காட்சி. அது நான் நாடகத்தின் 'க்ளைமாக்ஸ்' ஆம். கதா நாயகனை புருரவா, தனது காதலி ஊர்வசியின் பிரிவாற்றாமையால் பித்தனைத்தும் பித்தப் பிரமை கூட ஏற்பட்டு விடும் காட்சி. இந்த அவஸ்தையில் புருரவஸின் நடிப்பும் உணர்ச்சி வேகத்துக்கு ஏற்றபடி ஈடு கொடுத்திருந்தது. பல பல்லவி இந்தி கோபம் முழுக்கோபமும் தன் காதலியின் மேலுள்ளதாகப் பாவித்து அதன் அவலம் போலவும், மகத்தாகவும் இடி முழக்கமும் தன் காதலியைக் கலித்து

த்வார்க்கின்ஸ்

[illegible] ரூபாய் பெண்கள் செல்லில் [illegible]

விலை ரூ. [illegible] முதல் ரூ. 530/- வரையில்

விலையை தாமதமாகத் தவிர்த்தில் எழுதுங்கள்

த்வார்க்கின்ஸ் சன் பிரைவேட் லிட்.

6/2, [illegible] - கல்கத்தா

பாலுகேஷரி மெனிபிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிட்..

(நிறுவியது)

[illegible]

பம்பாய் - 23

தார் 'SHOW RICH'

POST BAG No 0759

25 மாதங்கள்	குறுகிய கால ஏலச் சீட்டுகள் 2-வது ஒப்பந்தத்தினை எண்கள் 1961 மிருகசீர் மாத லீலில்	அங்கத்தினர்கள்

சேர்க்கை தேதி 11-2-1961 ... முதல் ஏலத் தேதி 12-2-1961

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	[illegible]	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	J	ரூ. 10/-	[illegible]. 250/-
F	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-			

நீண்டகால ஏலச் சீட்டுகள்

சேர்க்கை தேதி 11-2-1961 முதல் ஏலத் தேதி 12-2-1961

50 மாதங்கள் 50 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	குறித்த நன்னாயம்
A	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-	ரூ. 500/-
B	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-	ரூ. 250/-
D	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-	ரூ. 100/-

விளக்கம் தெளிவாக எழுதிய கடிதங்களுக்கு எங்கள் விதிகள் இலவசமாக அனுப்பப் படும். சீட்டில் அங்கத்தினர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை எங்களுக்கு உண்டு.

தொடர்புகொள்ளுமிடம் (வார வேலை நாள்)

வேலை நேரம்: காலை 8 முதல் 11 மணி வரை; மாலை 4 முதல் இரவு 8 மணி வரை

(போட்டோ உத்திரவாதம்) எம். வி. சுப்ரமணியம், முன்னேற்ற மேடைக்கடை

தலைமை ஆபீஸ்: "மதுரை மிரர்ஸ்", 3, கோச்சடை தெரு, தமுக்கம் மைதானம் தெரு, அடுத்த பெட்டி 414 திருமலைநாயக்கர் மஹால், மதுரை - 6

கிளை ஆபீஸ்கள்: 1. 156, முதல் மாடி, ஆறுமுக நாயர் ரோடு, காந்தி நகர், கோயமுத்தூர் - 8
2. "மதுரை முரசு" 1/24, ஆனந்த் அண்ட் கோ, ஈரோடு - 1
3. "மதுரை மிரர்", 24 - 1/4, W.H.A. மதுரை ரோடு, ஈரோடு - 8
4. 195, முதல் மாடி, [illegible] ஈரோடு - 2

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

கருவூர் பசுபதீஸ்வரர்

தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டைமான்

திருவிடைமருதூர் பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்கப் பெற்ற பிறகு, அவர் தமது தலயாத்திரையைத் தொடர்ந்தார். அவர் தங்கிச் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் அவருக்கு அன்பர்கள் பெருகினர். அவர்களுள் சிலர் அவரைத் தங்கள் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று சிறப்பு செய்தனர். அவ்வாறு அழைத்துச் சென்றவர்களுள் ஒருவர் கருவூர் ஆனிலை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த பூமாலை வணிகர் ஆவார். அவர் தம் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்றபோது, அவ்வூரில் ஆனிலையப்பர் என்னும் பெயரில் சிவபெருமான் கோயில் கொண்டிருப்பதை அறிந்தார். அவ்வூரில் ஆனிலை என்னும் பெயரில் ஒரு தீர்த்தமும் இருப்பதை அறிந்தார். அந்தத் தீர்த்தத்தில் நீராடி, ஆனிலையப்பரை வழிபட்டார். அவ்வூரில் தங்கியிருந்த காலத்தில் அவர் தினமும் ஆனிலையப்பரை வழிபட்டு வந்தார்.

சுந்தரர் பிறகு

அவ்வூரில் வாழ்ந்த சிவனடியார்கள் அனைவரும் அவரிடம் அன்பு பாராட்டினர். அவர்களுள் ஒருவர் அவரை தம் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று அமுது படைத்தார். அவர் தம் வீட்டில் அமுது செய்து கொண்டிருந்தபோது, அவர் மனைவி அவரிடம் வந்து, "ஐயனே! நாம் இன்று அமுது செய்ய வேண்டிய நேரம் கடந்து விட்டது. நாம் இன்னும் அமுது செய்யவில்லை என்று நினைத்து, நம் வீட்டு வாயிலில் ஒரு சிவனடியார் வந்து நிற்கிறார். அவருக்கு அமுது படைத்து விட்டு நாம் அமுது செய்யலாம் என்று நினைத்து, அவரை அழைத்து வந்து, இங்கே அமர வைத்தேன். அவர் இன்னும் அமுது செய்யவில்லை. அவர் அமுது செய்து முடிக்கும் வரை நாம் காத்திருக்க வேண்டும்" என்று கூறினார். அதைக் கேட்டு அவர் மனைவி

எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன்

ராம்தீர்த் பிரம்மி ஆயில்

(ஆயுஷ் கே. 1) (சிறுமலர்)

கூந்தல் உதிர்வதையும், பொடுகையும் கட்டுப்படுத்தி கேசத்திற்கு வருகிறத்தையும் பளபளப்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற கூந்தல் தைலம். பல உயர்ந்த மூலிகைகளின் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. மூளைக்கு குளிர்ச்சி அளித்து, நரம்புகளுக்கிலை அதிகரித்து, கண் பார்வையும் அடிக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கி நிம்மதியான தூக்கத்தை அளிக்கிறது.

யோகாசனப் படம்

எங்கள் யோகாஸ்ரம் மூத்தில் கட்டுப்பாடையாது ஆசனங்களை முறைப்படி செய்து வருவதன் நிஜமான பயனை பெற்று ஆரோக்யமாக வாழுங்கள்.

விலை ரூ. 3/- (தபால் செலவு உள்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM

மதுரை 625 014

மதுரை ஆபீஸ்: 25, வைகை வடகரை தெரு, மதுரை-3

போன்: 55074 தந்தி: "RAJWASTE"

கே. ஏ. ராஜா

வேஸ்ட் பேப்பர் வியாபாரி

காரியாலயம்: 43, ஆசாரப்பன் தெரு, சென்னை-1
மில்: 8, வாசு முதலியார் தெரு, சென்னை-1
பிரிண்டிங்: 16, டாக் சாலை தெரு, சென்னை-1

மேற்கண்ட விளம்பரத்திற்கு மட்டுமே எங்களை தொடர்பு கொள்ளவும்:

மெஸர்ஸ் ராமசாமி ஏஜென்சீஸ் லிமிடெட்

டாக்டர்ஸ் ரோடு, மதுரை-1

உபயோகமற்ற காகிதங்களை விற்பனை செய்ய விரும்பும் காரியாலயத்தினரும் மற்றவர்களும் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

மறு நிமிடமான விலைக்கு எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

தீர்மான நிலை அவர்கள் முடிவுகளை எளிதாக்கியது. இந்த இரண்டு வேட்புமனுக்களும் ஆரம்பித்தன. இவர் எப்போது தீர்மானத்தை தாக்கல் செய்தார் என்று நான் அறியவில்லை. இது முன் முதல் வேட்பாளர் கொண்டுவந்தார்களா. அல்லது வேறு யாரும் கொண்டுவந்தார்களா. அல்லது இருவரும் சேர்ந்து கொண்டுவந்தார்களா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் வெளியே வந்தார். நான் இடத்தை விட்டு அவரை மாற்றவே என்று மறுத்திருக்கிறார். அவரைத்தான் 'அவரும் இருக்கட்டும் மற்றவர் வேண்டாம்' என்று இருக்கட்டும் என்று சொல்லி வெளியேற்ற நினைத்தார்கள். ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார். என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் அவர்களுக்கு தோன்றி, நான் நான் இடத்தை விட்டு அவரை மாற்றவே என்று மறுத்திருக்கிறார். அவரைத்தான் 'அவரும் இருக்கட்டும் மற்றவர் வேண்டாம்' என்று இருக்கட்டும் என்று சொல்லி வெளியேற்ற நினைத்தார்கள். ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

விடை உன் மறுப்பு வேறென
மன உளம் மறைய மன்னனாய்
கன உளம் கருணை ஆகிய
அளவைப் அடிமைக் கூண்டோ

என்று பாடி விடுகிறார். இத்தகைநிலை நாடுகளில் அரசியல்வாதி நினைத்தும் பாடல் பாடி விடுகிறார். கருத்து என்று ஒரு தேவை நிலைக்கு வருவார். அவரும் பாடித் தேவை வேண்டாமா அதை எதிர் வெளிப்பாடாகத்தான் தெரிவிக்கம் ஒரு நிதி வேண்டாமா இருக்கிறது. இவர்கள் அதை நிறுவனப்படுத்தவும் வேண்டாம் அதை வைக்கவும் செய்து வரவேண்டும். தற்போது பொருளாளரால் ஆளுகைக்கான போராட்ட தான் செய்தார். கட்சியில் பல்வேறு வகை நிலைப்பாடுகள் இருக்கலாம். இருவருக்கும் தம் வாக்குகளைச் செலுத்தினோம் வெளிவரலாம். இவ்வாறிலும் நிறைவாக என் வெற்றுக் கருத்து, தேர்தல் வேண்டாம் என்று முன்னரே முடிவு செய்திருந்தேன். ஆனால் அவர் முடிவுகளை வெளியிட்டபோது, அவர்கள் முன்னிலையில் ஒரு பாடலை பாடினார். பாடல் முடிந்ததும் அவர் வெளியே வந்தார். அவரைத்தான் 'அவரும் இருக்கட்டும் மற்றவர் வேண்டாம்' என்று இருக்கட்டும் என்று சொல்லி வெளியேற்ற நினைத்தார்கள். ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்த வந்தோம். இவைகளிலும் நிலைகளையும். இவைகளில் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைஞர் கலைஞர் வேண்டாம் பாடல்களும் வெளிவரவேண்டாம் வெளிவரவ

சோற்றுச் சுமை

ஜெயகாந்தன்

ஏ செங்குந்தர் வீட்டுப் பெண்களைப் போல் அம்மாளுக்கும் அவர் பெயரை நான் மீறுவதில்லை. வீட்டு அம்மாளின் வலியிருந்து எப்போதும் 'எசமான்' குரல்தான் வாசகு மாறுபடுவதே. தலை நரைத்த மனைவியை முன்னிட்டோ, முகம் முதிர்ந்த பேரன் பேத்திகளைப் பார்த்தோ அவர் அவளை 'ராஜாத்தி' என்று அழைத்ததில்லை. அவளும் அவரை 'ராசா' என்று அழைத்ததில்லை. அவர்களுக்குள் அன்பு இருந்ததா என்பதை அவர்களே அறிவார்கள். அவர்களுக்குள் ஒரு பிணைப்பு இருந்தது. அதை அவர்களே அறிவார்கள்.

அவர் அவளை 'ஏ' என்றோ 'ஏய்' என்றோ அழைப்பதில்லை. 'ஏ புள்ளே' என்றுதான் அழைப்பார். அவளும் அவரை 'ஏ' என்றோ 'ஏய்' என்றோ அழைத்ததில்லை. 'ஏங்க' என்றுதான் அழைப்பாள்.

ஏதோ ஒரு வேகத்தில் வாரியடித்துக் கொண்டுவிட்டான். ஆனால் என்ன சொல்லிக் கேட்டாலும் அப்பாவை ஏமாற்றி ஒரு ரூபாய் கூடக் கறக்க முடியாது என்பது அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் அவன் அப்பாவிடம் கேட்கவில்லை. அவனுடைய நண்பர்களிடம் கேட்டான். அவர்களும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய அம்மாவிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய தாத்தாவிடம் கேட்டான். அவரும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய பாட்டியிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய அக்காவிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய தங்கையிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய தம்பியிடம் கேட்டான். அவனும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய மாமாவிடம் கேட்டான். அவரும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய அத்தையிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய சித்தியிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய சித்தப்பாவிடம் கேட்டான். அவரும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய மாமியிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய அத்தானிடம் கேட்டான். அவரும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய அண்ணியிடம் கேட்டான். அவளும் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய அண்ணனிடம் கேட்டான். அவன

அவன் அந்தக் கம்பளிப்பூச்சியைப் பார்த்தான். பயம், அவனிடத்தில் நிறையவே இல்லை.

மெல்லிய கை நடுங்கியபடி கொட்டாங் கோச்சியை எடுத்தது. அவனுக்கு மிக அருகில் அந்தப் பயங்கரமான கம்பளிப்பூச்சி நெளிந்து கொண்டிருக்கும்போது... 'டீ! அம்மா. அந்த ஆள் வெறுமனே தொலைபேசியில் அந்த தென்னை மரத்தில் நான் ஏன் ஏறினேன்னு' என்று நிறுத்த ஆள் டாடு – தாழ்ந்து ம் ஒன்றும் கொட்டாமல், வழக்கமாக நிற்கும் முனையைப் காட்டாமல் வாலுக்கு மிக்கமாக—வேண்டாம் கண்களை அந்த கொண்டு கொண்டிருந்தான். அப்புறம் கொஞ்ச இடமாகி கொட்டாங் கோச்சியிலும், அந்த அச்சாணி வயிலிலும் கொண்டான். கொட்டினான்.

'அந்த மனுஷன் சொன்னபடியே எங்கள ஆத்து இருபது பட்டைதான் கிடைச்சி' என்று நிறுத்த போது ஆண்டாளின் கண்கள் கலங்கின.

அவன் பெரிய தட்டில் வைத்திருந்த வருவதை எடுத்து 'டீ'யோடு அந்த கொண்டு கொடுத்தாள்.

ஆனால்...

ஆண்டாளைப் போன்ற கொத்தனாரை வைத்து ஒரு பெண்கள்-காரரின் மிக கொத்தரசி வரவழைத்தால்கூட வீட்டைக் கட்டி முடிக்க முடியாது. ஆண்டாளு இதனை கொத்தரசி மிகுந்த கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அவளுக்கு 'ஆம்' என்று சொல்ல முடியாத ஒரு நிர்பந்தம்.

'இன்னும் எத்தினி நாளு இருக்கு, பாண்டி? இவனுக்கு கொன்னா? கொன்னா, பூசணி, வினாயகர், கொன்னி, எல் . நெல்லு மூணையும் சேர்த்து ஆறு நாளா? நெஞ்சு எட்டாவுக் கொட்டாங்கட்டை முறை ஆகும். அப்புறம் ரெண்டு ஆள எங்களால எளனிக்கட்டி வடாதா? அந்த கொன்னாள் கொடையாளர்களாலே வட்டாளும்?'

ஆண்டாளு வண்டிமாட்டைப் பார்த்தாள். எப்போதும் எரிச்சலோடு இருக்கிறாள். நாற்பத்திரண்டிலும் கொஞ்ச எதிலும் சுறுசுறுப்பு மிச்சமிருக்கிறது. தான் இருக்க கொத்தனாரும் எந்த நிமிஷமும் வந்து சேரலாம். எதையும் குறையாய் அறியாள் வளர்ந்திருக்கிறாள்.

''ஐயா...ஐயா... நீ ஆறு மணிக்கு தானே'' என்று அலறிய சப்தம் கேட்டதும் வடிவாகப் பேசும் அவளுக்கு நல்ல வாழ்க்கையோடு முதல் முதலாகப் பயிற்சி.

கட்டைக் குட்டையாய் நீ ஆனால் நல்ல உடலைப் பிரித்து உறுதி முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டே அவள் எதிர்வந்த கட்டாரு இருந்தான். பெரிய பிளேடு தொட்டுக் கொண்ட ஒரு பாத்திரத்தைச் சமந்து அதிகத்தான் சாதத்தின் அளவைப் பார்த்தான்.

''இன்னும் நாலுநாள? என்ன தூக்கு இப்ப ஆனா? இந்தாளுடு தான் இருக்கு' என...'' என்று முகமனைக் கொடுத்த கொண்டே வடிவேலுக்கு சின்ன கறியை எடுத்தான்.

''இந்தாயா, நான் தூங்குனா எனக் விடியாது. I யாது முட்டை அதிகம் எதிர்பார்த்து வந்திருக்கேன். இன்னும் கூடி வாங்கிவே. மீன்கு எதாவாவும் வாங்கி வரணு'' என்றான் அந்த ஆள். அவனுக்கு மூன்று இறைத்தது. கடைப்பையனை விட்டால் ஆறும் பேரும் ஒடுகிறது. வடை உறுப்பின் கொத்தனார் தொலைந்தும் முறை நான் – தனக்கு உறுதி நிரைவுத்தும்– சந்த முட்டத்தின் அதிர்ஷ்டம் துடிக்கிறான். அவன் வாழ்ந்து ஒட்டி, மாடு மாடுபோல் வாழ்ந்து வருக்கவன் இவன். கொஞ்ச வினாடி மட்டும் கிடந்து முடிக, தன்னோடு கனவுத்தாலும் குறித்து குறித்து கவர் போது, அவனும் பார்த்துவிடுவான். அவன் கண்களில் மிகவும் 'சாப்பிடும் வெறி'யைக் காணுவோது இந்தச்சாப்பாட்டைக் கடைசி கொடுத்துவிடலாம் என்று தோன்று போது ஆண்டாளுக்கு. ஆறுக் அவன் மனதும் பரிவுக்குக் கட்ட பலம்... அந்த நினைவு வந்தவுடனே வினாடி முதிர்ந்து கொண்டான் ஆண்டாளு:

''இன்னிக்குத்தான எரி-தானுத்தான்,''

''அட கொன்னா! பின்னாலுள்ள வந்தா கொன்ன கொண்டுவரதில்ல! இந்தா, இவனை இவனுக்கு இருக்கு. ஆ!'' என்று அவன் வயிற்று வலைப் போட்டு விட்டுக் காட்டின இருந்த கொத்தை இருந்து வைத்துக் கொண்டு அவள் அவள் விருவிருப்புடன் அந்த ஆள்.

ஆண்டாளு வயிற்றுக்கு காலை எல்லாம் பார்த்தாள்.

'ஒன்னுமே இல்லயே.'

அன்று கொஞ்ச மீந்த பலம் முன்பாகு.

• • •

நீரின் வருவதை விட்டுக் காத்துக் கொண்டிருந்த குழந்தைகளுக்கு கொஞ்சம். முன்னாடு இரண்டு வாளைக் கடை பயன் கொட்டைகளின் வாயில் கொண்டு வந்த குழந்தைகளுக்கு கொடுத்தான். அவர்களும் கொட்டும் பாதும், கொஞ்சம் எதும் தன்னு முகம்மிருந்தான்.

வயலில் பரிமாறுவதை அன்னைக் கை எட்டாது கொஞ்சது. எப்படியும் கொஞ்சம் விடாமல் என்ற நம்பிக்கை ஆண்டாளுக்கு.

இரவில் முதல் கொண்டு வந்த பன் விழுவதையும் அதி வாங்கி கொண்டு கொண்டி, குழந்தைகளுக்கும் முன்னாடு கொண்டு கொட்டு விட்டு, மிகுவைத் தன்னி வாங்கி வைத்து விட்டுப் பறந்தான் கொண்டான்.

அவனுக்குப் பி இல்லை. இரவு கொண்டு கொஞ்சம் பிறகு கொஞ்சம் பார்வையைக் கொண்டு நிறைந்து பார்த்தான். பின் இருந்தும் எப்போது மனம் வருகிறது, மறு நான் மற்றி வாளும் அவன் நன் குழந்தைகளுக்கும்

ஒரு
தேக்கரண்டி
உண்மை
நேர் காபி

அரை அருந்தல் = அரை கோப்பை

Stanes

தூய்மையான நேர் காபி

எங்கும் கிடைக்கும்

தி இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்க் லிமிடெட்

★

எல்லா மக்களின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய

ஒரு ரெக்கரிங் டெபாஸிட் திட்டத்தை

ஆரம்பித்திருக்கிறோம்

★

குறைந்த பட்சம் ரூ. 5/- லிருந்து அதிக பட்சமாக, அதன் பெருக்குத் தொகை ரூ. 500/- வரையில் டெபாஸிட்டுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

மாதம் டெபாஸிட் செய்யும் தொகையை				
	ரூ. 5	ரூ. 10	ரூ. 50	ரூ. 100
	முதிர்வு காலத்தில் பெறும்			
24 மாதங்களில்	ரூ. 150	ரூ. 300	ரூ. 1,900	ரூ. 3,800
48 மாதங்களில்	ரூ. 350	ரூ. 800	ரூ. 2,800	ரூ. 6,000
96 மாதங்களில்	ரூ. 800	ரூ. 1,000	ரூ. 5,000	ரூ. 10,000

முழு விவரங்களுக்கு எங்கள் எந்தக் கிளை காரியாலயங்களுக்காவது தயவுசெய்து எழுதவும்:

எம். எஸ். முத்தையா
சேர்மன்

எஸ். பி. துரைக்கண்ணு
ஜெனரல் மானேஜர்

சொல்ல வேண்டும் என்று தான் போன தினம். அப்போதைய மனம் அந்தப் பெண் குழந்தைகள் என்ன செய்யும்?

சொற்பச் சம்பளம் வந்து கொண்டிருந்தது. அலுப்பாகவே இருந்த 'வாழ்ந்தால் கணவனுடன்' படத்தில் ஆடை மாற்றும் காட்சியை இரண்டு முறை பார்த்து விட்டு வந்தான். பின்னும் என்னவோ இருப்பதாய் என்னை ஏமாற்றியது. ஒரு பெண் இருந்தாள். அவளை நான் விரும்பினேன். அவளும் என்னை விரும்பினாள். அவ்வளவுதான். அதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அவளை நினைத்தால் மட்டும் ஏன் இனம் புரியாத ஒரு சோகம் என்னை அழுத்துகிறது?

இரண்டாவது படம் 'பாலைவனச் சோலை'. அதில் ஒரு பாடல் காட்சி. ஒரு பெண் ஒரு ஆணை நினைத்து ஏங்கிப் பாடுகிறாள். அந்தப் பாடலைக் கேட்டபோது என் மனதில் ஒரு பெண் உருவம் தோன்றி மறைந்தது. அவள் என்னை நினைத்து ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை.

மூன்றாவது படம் 'கண்ணுக்கு மை எழுதினாள்'. அதில் ஒரு பாடல் காட்சி. ஒரு பெண் ஒரு ஆணை நினைத்து ஏங்கிப் பாடுகிறாள். அந்தப் பாடலைக் கேட்டபோது என் மனதில் ஒரு பெண் உருவம் தோன்றி மறைந்தது. அவள் என்னை நினைத்து ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை.

நான்காவது படம் 'கண்ணுக்கு மை எழுதினாள்'. அதில் ஒரு பாடல் காட்சி. ஒரு பெண் ஒரு ஆணை நினைத்து ஏங்கிப் பாடுகிறாள். அந்தப் பாடலைக் கேட்டபோது என் மனதில் ஒரு பெண் உருவம் தோன்றி மறைந்தது. அவள் என்னை நினைத்து ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை. அவளை நினைத்து நானும் ஏங்கிப் பாடுவதாக ஒரு பிரமை.

ஐந்தாவது படம். கொஞ்சம் கொஞ்சம் புரிதலிடமும் வளர்ந்திடும் கொஞ்சம் ஆண்டாளு!

"இப்படியா சமையல் கொற்ற மீன காட்டி வருது. அதுவே கொஞ்சம் அதில் தான்னு போட்டிருந்தா வந்தேன். மத்தியான சாப்பாட்டுக்கு நீங்க வரும்போது அந்தப் பாத்திரத்தும் ஒரு மீடு கொண்டு வாங்க" என்று தான் சமயோசிதமாக மீன் சாப்பாட்டுக்கு ஒரு சோம் அழைப்பும் கொண்டு அந்தப் பெண் குழந்தைகளின் வயிற்றுக்கும் வழிவகுத்தாள்.

நிச்சயமாகவே ஐந்து மீட்டும் புரிதல் கொண்டும் கொண்டும் பள்ளிக்கூடத்தும் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மான. "ராஜா! ராஜா!" என்று அவளோ அழைத்தாள். அருகில் வந்த மானின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு. "தம்பிப் பாத்துப்பா வண்டி. உன்னுடைய கொண்டு போகாதே. மெல்ல மெல்ல நடந்து போ! நான் எந்தப் பாடமும் படிக்க மாட்டேன்.... நீ நல்லாப் படிக்கிறியா?" என்றாள்.

"நீ வேலையாகப் போறே. நான் எல்லாம் வாங்கி வைக்கிறேன்..." என்று பேரனை வாஞ்சையோடு பார்த்தாள்.

"என்னம் அந்த மாதிரியான பெண்..." என்று மனதின் தெற்றில் முதல் கோடு போட்டுக் கொண்டது.

மாலையும் பள்ளிக்கூடம் போயிருந்த மதிய வேளைக்குத் தன் கணவனைத் தனியே கொண்டு தொழிலுக்கும் புறப்பட்டாள்.

இன்று அவள் வாடிக்கையாளர் யாரும் கேட்க வில்லை. சொற்ப சமையலைத் தனியே தான்னே கொண்டு முதல் தன்னிலை பிரதானமே இதில் விட்டு. ஒரு குவளைக்கு நான்கு குவளை நீர் ஊற்றி அடுப்பில் பாத்திர வைத்தாள். பிறகு அதிலிருந்து சிறிது எடுத்து ஒரு தனி பாத்திரத்தில் வைத்து தன்னுடைய அவள் மதிய தேவைக்கு தனியே எடுத்து வைத்துக் கொண்டாள். மீதி இருந்த சாதத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் வடித்து வைத்தாள். மீன் குழம்பு வைத்து முடித்தாள். பின் அடுப்பை அணைத்து விட்டு, தன் கணவனுக்கு மதிய உணவு எடுத்து வைத்தாள்.

"ராஜா! ராஜா!" என்று அவள் அழைத்தாள். "ராஜா! ராஜா!" என்று அவள் அழைத்தாள். "ராஜா! ராஜா!" என்று அவள் அழைத்தாள். "ராஜா! ராஜா!" என்று அவள் அழ

ஆகவே தன்னை மருமகளாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி சொன்னாள். "நீ எப்போதும் நன்றாக எப்பிடியாவது எதையாவது நம்பி இவனை வீட்டைவிட்டுத் துரத்தியிருப்பாய்..."

"அதுதான் எப்பிடியோ, போகாதா?" என்று மேலும் சமாதானம் சொல்லுவதற்கும், இந்தச் சமயத்தில் தன் முழுமனதையும் பற்றி அவளிடம் நன்றாகவும் எடுத்துக் கூறுவதற்கும் வேண்டும் என்று நினைத்தான். "நான் நன்றாகச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயா?" என்றான்.

"ம்ம்..." என்றாள் சலனத்தை மறைத்து. அவன் பேசிய அனைத்தும் இப்போதுதான் கவனித்தாள்.

"நானும் நான் செத்துப் போய்விட்டேன் என்று இந்த ஒரு புன்னகையும் கடிதமும் தான் என்று நினைத்தேன். அதற்குத்தான் கோபம். எப்படியாவது என்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று, அதன் காரணமாகத்தான்... என்று தொடர்ந்து கடிதம் சொன்னான்.

"நீ ஒன்றும் காரணமாயிருக்கவில்லை" என்று அவன் வாயைப் பொத்தினாள் அவள்.

"செத்தாலும் உன்னோடுதான்!" என்று விரக்தியோடு சொன்னான் அவன். அதற்கும் பதில் ஏதும் சொல்லாமல் நின்றாள். அவளுக்கு வேறு என்ன சொல்ல முடியும்?...

இந்த ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளாக அவன் தாயாரை, இதுவரை பின்னிவளாகிய தாயை! அவளுடைய பதிலை அவனுக்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமலிருந்தாலும், அவன் ஊகித்துக் கொண்டான்.

• • •

மேலும் ஒரு மாத காலம் ஏதோ ஆனந்தமாகக் கழிந்தது. பழைய வேலைக்குப் போகவேண்டாம் என்று விட்டான். பள்ளிக்கூடத்துக்குப் புறப்பட்ட அவன் மனம் சொல்லிக்கொண்டு போக வருகிறான்.

"அப்பா.. என்ன இப்படித் தனியே, இங்கேயே? வருகிறாயா?" என்றதும் வருத்தம் கட்டளைத்து என்னை வரவேற்றான்.

"நான் பள்ளிக்கூடம் போகிறேன். மதிய மாலை மறக்காமல் கொண்டுவந்து குடித்தி... இல்லையென்றால் வீட்டில் தான்."

"ஏழரைக்குள் இங்கேயிருந்தால் வீட்டில் தான்" என்று எழுந்தான் அவனது. தன் கத்தை: கையைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றான். என்ன எரிந்தான். கடைசியில் ஒரு சமயமாக, தன்னை ஒரு ரைமாய்க் கொண்டு ஆசைத் தள்ளியது.

"ஏம்மா தூங்கு என்று பண்ணுவாய் நிலவு என்னையே மாதிரி இருக்கிறே" என்று பதறினான்.

"நன்னுமில்லை, உனக்குப் பணம் கொண்டுவந்து குடித்துட்டா என்னாம் சரியாப் போய்விடும், வெறும் ஒரு ரூபா இருக்கு. இன்னும் நான்கு ரூபாவது என்று பண்ணி தான்று தெரியவே..." என்று. இன்று விடிய வேளை கொஞ்சமும் செத்தும் கொண்டான்.

"அம்மா, எப்படியாவது கொஞ்சமாவது கொண்டுவந்து கட்டிவிடு, அம்மா" என்று தன் தாயாரிடம் பரிதாபமாக கெஞ்சினான் அவன்.

"நீ படிப்பதற்கு. எப்படியாவது கொண்டுவந்து தாரேன்" என்று நிம்மதியாக கொண்டான் அவனது. வைத்தும் பள்ளிக்கும் போய்விட்டான்.

அவன் போன பிறகு வெகு நேரம் யோசித்தான்:

'இன்றைக்கு உடனே எங்கேயிருந்து கடன் வீட்டு அம்மாவையே கேட்டுப் பார்த்தால்...ரொம்ப ரூபாயே? எப்படி யாவது நிச்சயமாக தரும்படி கெஞ்சிக் கேட்டால்...இல்லையே, அதற்கு பதிலாக ஆசிரியர் கேட்க கொஞ்சமாவது ரூபாயில் விருந்தாவது ஆகிற ஒரு ரூபாய் வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்லுவார். அவரைக் எங்கே யாவது வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். ஏழை வீட்டில் ஏழுபேருக்குத்தான் தெரியும். மாணவர்கள் பரிசளிக்கும் கட்டாயத்தைக் கண்டு கேட்பார்கள். ஓர் அளவுக்குமேல் தெரிந்து ரூபா எனவிட முடியாமல். இவ்வளவு ரூபா கொஞ்சம் கொடுத்து முடிய தொழி கிடைத்தால் ஏன் செய்யாமல்!' என்றெல்லாம் நினைத்தான். இன்று எப்படியும் கிடைக்கும்

என்ற நம்பிக்கையுடன் கடையைத் தாழ்ப் போன்று புறப்பட்டாள்.

* * *

"ஏய் வெங்கடம்பேலிக்கார வீட்டுஅம்மா இன்னும் இங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்?

"ஏ! இதென்னாம் மழுங்கு நல்லதா? நெண்டு மணியா இவிட்டே இளையாள போதும்? இவையைக் பணம் கட்டிப்பிட்டை எழுதறதானதுன்று இவனுக்கும் பொருளை வாக்கட்ட இருக்கும். அவனுக்கே 'ஒன்கு அவளவு பெரிய பையன இருக்காஞ்' அது என்று பாட்டை? அந்த சூபா கட்டி எழுதற பாட்டை'என்று உதட்டை பிதுக்கிவிட்டுக் கேட்கும்போதே கவனித்தேன்' என்றபடியே மொழி சொற்றுக்கடையைத் தாழ்ப்போன்று தெருவில் இறங்கி நடந்தான் ஆண்டான்.

"இல்லாவி எனை ஒரு 'காமெரா' இப் பாத்த கைகாது' அவள் சாகும் பிளையை மொம் நன்றாறி நடந்தாள். எப்படி எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு ஏன்னோரு விடம் சென்று சொறு சூட்டை என்னத்தைக்கொண்டு வருவோது கடை மீண்டு ஆடை நன்னாய் பார்த்துவதற்கு பிளம், "என்ன நுணாகை, கடையும் கெண்டை" என்று கேட்டாள். "வளை மிஸ்ட" என்று சொல்லியே நடையை ஊன்னி ஆண்டான். அவன் நடை நின்று அவருக்கும் பிரதும் இரண்டு பெண்கள் பெண்கொண்டது. பல் இறுவரையை அவைத் தாண்டினால் அவள் சென்னைக்கு வந்த கொண்டது: "மாலை எப்பு இருந்த சோம் பாள, எப்படி ஆயிற்றோது. எப்படிக் என்னவோ!....."

'ஹாம்.... இவளுக்கு எம் மகளுக்கும் சிக்கும் வளத்தைக் கட்டிவைத்து நான் சொல்லு வளு கொண்டிருந்தால் ஆடை ரிச்சி கொ.....அப்படிம் ஆகவில்லை' என்று நினைத்துக் கொண்டாள் ஆண்டான்.

போன்ற வழியில் கண்ணீர் பத்தலை கடையை இறங்கி வைத்துவிட்டு இரண்டு ரூபாய் நீர்மோர் வாங்கிக் குடித்தான். நீர் மோரைக் குடித்தவுடன் வயிறைப் புட்டி யது. வாயெல்லாம் கும்மீர் காற்று வுடன் புளிப்பு ஒவிக்குக்கொண்டு வாந்திவெறுத் தான். கண்கள் கலங்கி நீர் கொடித்தன. அப்படியே கலங்கி சாய்ந்தபடியே உட்காந்து விட்டான். பக்கத்திலிருந்த இளைஞர்களும் வீற்றும் மிழி ஒடி வந்து முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்து ஆசுவாசப்படுத்தினர்.

மிழி சொல்ப அருவம் மிருந்தவன். "ஏன்ன பி டைக்கா? ஏதாவது சாப்பிட் தாயா?" என்று கேட்டான்.

"இல்லே. இல்லே. சாப்பிட்டேன், பாட்டி இந்த வெயில் வக்கத்தான்..."

"ஆமாண்டு அம்மா! வெயிக்காலை என் வாம்மா காலு!" என்று மிழி காலைப்பற்றித் தடவிக் கொண்டே போனான்.

"பாட்டி, கொஞ்சம் நுங்கிவிட்டுப் போறியா? கொஞ்சம் வெத்திலே போட்டுக் கறேன்" என்று வெட்டும்பாக்கோடு, ஒரு சருகு வெற்றிலை அவிய் நினைத்துக் கொண்டு, அவன் முகவிலையைத் திறுவி எடுத்துக் கொண்டான் ஆண்டான். மிழி கடையைத் தாழ்ப் விட்டான் — அப்படி என்ன கலம்!

பெண்ண பெண்ண நடந்து எனிக்கையுடன் அருகே வருகிறோது — மணி பன்னிரண்டு அடித்தது; அவள் புகைவிலை வாயில் போட்டுக் கொண்டு அவரும் அவரும் நடந்தான். கடையில்லாமல் வியாபாரம் ஆகுவும் பொறி கழிந்தது. அவள் ஒடிக்கொண்டே விந்தாள். அதனது அவள் ஒட முடியாது பரிதாபமாக தடந்து கொண்டிருந்தாள். தெற்றியே வந்த வியாபாரி நடுவத்தி விந்து கண்ணில் தென்படவோது, கண்ணை மூடினாள். கண் இருண்டது. முகிவிருந்து வெடி வருகிறது.....

அதன்பிறகு, அவளுக்கு சோம்பல் கைமாக இருந்தது; பதினைந்து நாள் காய்ச்சலுக்கும் நீரும் பாலும் மாத்திரையில் குளுகுளுவாக அடிக்கும் காற்றில் கண்களைத் திறந்து வைத்து அந்தக் கூரை போல, தூக்கம் வருவது போல....

மணிக்கணக்கு அருகே ஒடி முடிவு. சோற்றுக் கடை விறந்து பயன்களியர்களும் சோற்று முட்டைகளும் சிதறி, நாற்றமும் சோறும் கறியும் நாறும்பும் இறைந்து தெரித்துக் கிடக்கின்றன. ஆண்டானது மல சாற்று விந்து அமைதியாகக் கிடக்கிறான். அவன் தலையின் பின்புறமிருந்து ரத்தம் வந்து முகிவ் ஒடி உறைகிறது...

சோற்றுக் கடை ஏற்றுத் நின்ற அவன் கடையும் கலைவையும் உதறி அவன் நிலன் விந்து விட்டது.

அன்று அவள் வருமைக்காகக் காத்திருந்த வியாதெல்லாம் முடித்து பொரிய, அவள் நினைத்தது இறவி அவர்கள் வயிற்றுக்கு போக வேண்டிய உணவெல்லாம் விதியே தின்றது பிட்டன. இத்தனை நாட்கள் எப்படி தன் நடுவிய வந்து பிறருக்கு அளித்தோம். ஒன்று இரண்டு நாளில் சரியாகிவிடுவோம் என்றுதான் அவள் வயிற்றுக்கு சோறு போட்டாள்....அவள் செத்திருக்க வேண்டாம்.

அன்று அவளிடத்து வயிற்றுக்குப் போக வேண்டிய யாரும் தான் நோடு போயிற்று!

அதனால் யாரும் செத்துப் போய்விடவில்லை!

* * *

அவள் வாசலைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டிக் கொண்டு வைத்த கால, அவளது சருக்கு வயிற்று இருந்த இரண்டாவது ரூபாய் அவளது உயிர் கடனுக்குத்தான் ஆயிற்று.

ஆண்டானது செத்துப் பொதையிற் விட்டான் என்றும் அவர் நம்ப மறுக்கிறார்கள். அவன் செத்துவிட்டான் என்பதற்கு நேரடி சாட்சியங்கள் உண்டு.

அதாவது,

அவன் முகம் பார்த்து கட்டை மல் பரிசோதனை எடுத்தால் அவனின் மகனுக்கு அடுத்து இன்னும் பட்டவனுக்கு வந்து, கொல்லன் உலையில் நுழைந்து வந்து கொண்டிருக்கிறான்... பாருங்கள்!

உரிமை எங்கே?

செந்தூரன்

சரியாக மூன்று மணி. பதறி மிரண்ட தோட்டத்து நாய் 'லைக்கி' உள்ள கப்பையா நாவக்கரின் 'காம்பிரா'வில் கொழுத்து வளர்ந்திருப்பவனும் வைரமுத்து வாலில் 'அலாரம்' கண்டு ஒன்றை கட்டி விட்டதுபோல் மாறத் தாவாமலே வரவு கண்டு கொண்டிருந்த கப்பையா நாவக்கர் மனிலையாக வேட்டைக்கு எழுந்து விட்டார். எழுந்தவர் காலைக்கடன்களை, தான் முடித்துக் கொண்டு வந்த கதவில் மாட்டி வைத்திருந்த விளிம்பையும் பின்னுக்கையும் இழுத்து கொண்டே வெளியே வந்தார் கப்பையா.

"கண்ணாடி! நேரம் போகின்றது கொஞ்சமாவது யோசித்து இருக்கா? வேறு வேட்டை பார்ப்பில் ஆயுத முனைகளும் கொண்டு தூ. ப. முன்னே, மிளகாய்! எத்தனை! எத்தனை! அடுப்பு பத்த வைப்பு முன்னாடி வந்து கொண்டு கொழி கூறுவதே வாடி கொண்டு? காலை என்ன பத்தும் வேட்டை வந்து அடைந்திருக்கு?" என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டே மீசையை முறுக்கி நின்றார்.

"என்னுடைய! எல்லோரும் இன்னும் புதுமையா இல்லாமல் என்ன எதிர்பார்க்கிறீங்க? காலை காத்தாலே எதிர்பார்க்க வேண்டிய இப்படி எத்தும் போட்டீங்க?" என்று அவரை தாக்கி விருந்த மீளுட்டி.

"ஆமாடி, அந்தி! நமக்கு நல்ல காலம் இன்னும் தான்டி. பொறுக்கப் போவது. இன்னும் கண்டிலே போல் எதிரும் சென்றுவிட்டால் தாமதமாகும் இந்த நாட்டிலே 'போலை' அவிழ்ந்து விடு. வரச் சொல்லி 'எல்லோரும்' எழுதி பிரசுரிக்கிறது. அந்த கொல்லையே அதிகமில்லை! ஏதேனும் எதிரியே! அடியே கைகளில்! நீயும் ஏதோட சேந்து தான்காம வீட்டுப்பக்கம் வேலைகள் பாரு. ஆற மணி பண்ணி போல ஆகும். பத்தாயிரம், பத்தாயிரம் நீங்க, அப்புறம் பண்ணிக்கிட்டு வாத்தி எடுப்பீங்க" என்று படபட வென்று கத்தி கொண்டே வெளியே சென்றார் நாவக்கர்.

கப்பையா நாவக்கருக்கு அன்றைய பொழுது ஆரம்பமாகியிருந்தது. ஆமாம், இருக்காதா என்ன? எந்த ஒரு வருத்தத்தை அவர் தனிமைப்படுத்தினார். ஏனென்றால்? எதனால்? பத்தாண்டுகள் எப்படியோ ஓடி மறைந்தன. அவருடைய பாட்டன் இந்தியாவிலிருந்து வந்தது எதோ உண்மைதான். கப்பையாவின் தந்தையோ வடக்கு மற்றும் கொண்டையாவே தெரிவு செய்து கொண்டார். "கப்பையாவுக்குக் கடல் என்ன நிறம்?" "எப்படி இருக்கும்?" என்று கண்டவர்கள் கொண்டு கொண்டாலே கண்டு தெரியும். முத்தின முத்திலும் இருக்கும் ஒரு தெளிவை தொட்டதில் எழுந்து ஒரு தொழிலாளர்தான் நாவக்கர். கடல் பறிந்து ஆண்டவர்கள் முன்னர் பிறகு உள்ளை எட்டி வந்த பறிவு நலனும் தன் குடும்பத்தையும் இவர்களும் பிரதானமாக சொத்துக் கொண்டாலும் மறும் போட்டிகளில் அவரும் முதலாம். மறும் போட்டிகளும் உள்ளை கொடுத்தால் அவர்களை இவர்களிடையா? எத்தனை விசாரிக்கிறது! எல்லாவற்றையும் அவர்கள் அப்பப்பா, அவர் தம் பிறப் புனைவும் பேறும் பொருட்டு, மன

சுழற்சிச் சிறுகதைப் போட்டி
இரண்டாவது பரிசுக்கதை 3

எதுக்கும், வீட்டில் எழுதலாமென்று, நான் அருவாவத்துக்கும் கொடுத்த பணம் இன்று அவளிடம் இருந்தால் முன்றாது ஐந்து ஏன்? தேவிக்கு தொட்டத்துக்காவது அவர் அறிவிப்பாக இருந்திருப்பார். பாவம், இத்தனை இன்னல்களுக்கும் மேலாக ஒரு நான் அந்தக் கடிதம் வந்தது.

"உனக்கும் உன் குடும்பத்தாருக்கும் பிறநாட்டில் தரப்படும். என்னுடன் வந்து பிறநாட்டில் வசிக்கலாம். முன்னாயே எந்தியல் செய்து பிறநாட்டில் உங்களை 'செட்டில்' பண்ணி வைக்கிறேன்" என்று அதில் குறிப்பிட்டிருந்த வரிகளை நான் எத்தனை தடவை வாசித்திருப்பேன்!

தொட்டத்துப் பெரிய கல்லாவி, 'என்ன கண்ணா', 'வேலைக்காரா' முதலியோருக் கென்ன பிறநாட்டில் வேலை பார்க்க முடியுமா? அந்த மண்ணில் கால் வைக்கத்தான் முடியுமா? அப்படியே போனாலும் அவர்களுக்கு என்ன வேலை கிடைக்கும்? அதிலும் பல வயதுகளைப் புள்ளாதும் கட்டிக் கொண்டு, புதிய மனிதர்களும் அனைத்து, குடும்பத்தோடு எங்கே 6-45க்கு நல்லதோர் பாத்து, வீட்டைத் தாழிட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டார். அன்று வேலைக் குச் செல்லுமுன்னைக் காலில் வெறி எழுந்து 'பிரட்டுத்து' சென்று கொண்டிருந்த நம் நண்பர்களிடம் தான் செல்லும் விஷயத்தைக் கூறி விடை பெற்றார். 'பிரட்டு'க்குச் சென்று கொண்டிருந்த பெரிய வண்டியும் பிளைவை யும் வழியில் சந்தித்தார்.

"என்ன நாயக்கர், எங்கிட்டு இப்படிக் குடும்பத்தோடு விருந்தாடச் சென்றிட்டீர்?" என்று வியப்புடன் கேட்டார் வண்டியில் இருந்த நண்பர்.

"விருந்தாடி ஒன்றுமில்லீங்க, வண்டிக்கு பெரிய டயரை ஒரு வாரத்துக்கு முன்னாடியே வாங்கி வைத்திருந்தேனா, அதற்குத் தான் போறேன்." மிடுக்கோடு கூறினார் நாயக்கர்.

"ஓகோ! அப்படியா சங்கதி, நீ கொடுத்த கேள்வன். நாங்களும்தான் எழுதி எழுதி ஒரு முடிவுக்கு வரேன்." பொருளாளரோடு வெளிவந்த வண்டியும் பிளைவும் சொன்னன.

"என்னாவ் முதலில் நான் கண் பார்த்த நாடு. இப்படி எனக்கு இப்போதைக்கு இந்தப் பாக்கியம் கிடைக்கப் போவதில்லை என்று சரியாக... பல வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் வரேன்" என்று விடைபெற் றார் நாயக்கர்.

நாயக்கரின் அலறலைக் கண் மொத்த வீட்டார்களை அதிரவைத்து வேறு அறிவிக்கிய போதும், அவர் வந்தென்ற பல பத்து நிமிடங்கள் தான் நிற்கே வந்தது. அதற்குள் நாயக்கர் இலங்கைப் போகுவரத்துச் சபையை அழைத்துச் சொல்லி விட்டார். வழக்கமாகக் காலையில் போகும் நாயக்கர் அன்று பிற்பகலாகவே வீடு திரும்பினார்.

"படப்பையிலே! நேரம் காலத்துக்கு வந்து தொலையுறதுதானே? அரைவ உத்தியோ மிலை அவிய வேண்டாம், கடைக் காரன் சண்டை முடிஞ்சிதா?" இல்லாளுக்கு ஒரு 'பெட்டிகை' எறிந்து போட்டதான் சீறினாள். ஆனால், இன்றும் பிற நேரத்தில் அவரும் இதற்காட்டில் உள்ளவர்களும் போல் போகாத பிரஜைகளாகவே? அதனை இப் போதும் போகவரத்துச்சபையில் முற்றிலும் செய்து பார்த்தார்.

வண்டியும் வந்தது. ஏதோ பதினைந்து இருபது ஆயிரங்கள் கொடுத்து வாங்கிய தமது சொந்தச் சாரீக் ஏறி இருக்கப் போகும் உற்சாகம் அவருக்கு. 'பல் சாதியும் டிக்ட் எலெக்டும் தமது தேவைகளை' என்ற வண்ணம் உள்ளையும் பொருளையுமே அவர் உள்ளத்தில் தொங்கி விட்டது. எல்லாவற் றுக்கு உரிமையுடையவராகிலும் டிக்ட் எலெக்டுக்கு அவர் தொட்டக்காரனைத் தான் கட்டளையிட்டார், பாவம்!

"ஏய், வாத்தி போடா மணலெல்லாம் பின்னுக்கும் மேல்" என்று கடுஞ் சொற்ற

தமிழில் அவரிடம் எப்போது நான் முதன்முதலாகப் பேசினேன் என்பது இன்றும் எனக்கு நினைவில் இருக்கிறது. நான் அப்போது பி.ஏ. முதலாண்டு மாணவன். அவரது கட்டுரை ஒன்றைப் படித்துவிட்டு அதுபற்றி அவரிடம் பேசுவதற்காக அவரது அலுவலகத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். அவர் அப்போது அங்கு இருக்கவில்லை. அவரது அறையில் அமர்ந்து அவருக்காகக் காத்திருந்தேன்.

அப்போது அவரது மேசையில் இருந்த தொலைபேசி ஒலித்தது. அவர் அங்கு இல்லாததால் நான் அதை எடுத்துப் பேசினேன். மறுமுனையில் பேசியவர் தன்னை ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்று அறிமுகம் செய்துகொண்டார். அவர் அப்போது அவரிடம் பேசவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்பினார். அவரிடம் நான் அவரது மாணவன் என்றும் அவர் இப்போது அங்கு இல்லை என்றும் சொன்னேன். அவர் எப்போது திரும்பி வருவார் என்று கேட்டார். நான் தெரியாது என்றேன். அவர் என்னிடம் தனது பெயரைச் சொல்லி, தான் அவரை அவசரமாகத் தொடர்புகொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் வந்ததும் தன்னைத் தொடர்புகொள்ளச் சொல்லும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார். நான் அவரிடம் என் பெயரைச் சொல்லி, நான் அவரது மாணவன் என்றும் அவரைத் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புவதாகவும் சொன்னேன். அவர் அதற்கு மறுத்துவிட்டார். அவர் அவசரமாகத் தொடர்புகொள்ள வேண்டும் என்றார். நான் அவரிடம் அவரது பெயரை மீண்டும் சொல்லி, அவரது தொலைபேசி இலக்கத்தைக் கேட்டேன். அவர் அதைச் சொல்லிவிட்டு, அவரைத் தொடர்புகொள்ளச் சொல்லும்படி மீண்டும் கேட்டுக்கொண்ட

• விவேகமுள்ள குடும்பத் தலைவி
விரும்பித் தேர்ந்தெடுப்பது
உயர்ந்த எண்ணெயே!

அனைத்து சமையல் பெருமை சூரியன் மார்க்கிடம்

குடும்பத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கு
ஆபத்து செய்வது ஒரு இல்லத் தலைவி
யின் பொறுப்பாகும். உலகெங்கும்,
உற்றோரும் மிளை முடியாத் திரிபலன்
களை, உறுதி கொண்ட உடலினராக,
ஒளி உதிரும் வெண்முத்து நகையின
ராக குழந்தைகளை வளர்தேறும்
வரையிலே அளிட முடியாத
ஆனந்தம் அவருக்கு.

முழுச் சோதனையின் போதாக்குச்
சத்து முழுவதையும் - சுவை இயல்புகள்
அனைத்தையும் - கொண்டவை சூரியன்
மார்க் சோதனைப் பொருளான
சுத்தமான, பிழுமாடிக் ஸிரப்பத்தில்,
கதிரவனும் மிகுந்த முறையில் அவை
தயாரிக்கின்றன எனவே மகிழ்வை
விரும்பும் குடும்பத்தினர் அனைவ
ருக்கும் தேவையான சூரியன்
மார்க் சோதனைப் பொருள்கள்.

RISING SUN BRAND

சூரியன் மார்க்

மைதா - சூஜி

ஆட்டா

தயாரிப்பாளர்கள் :

தென்னிந்திய பிளவர் மில்ஸ்
லிமிட்டெட்,

221, கோவிலாம்பாக்கம் தெரு, மதுரை-1.
தபால் பெட்டி எண் 1558
டெலிபோன் : 31241, 31242, 31243 & 4161
தந்தி : MATHOORAN

ZP

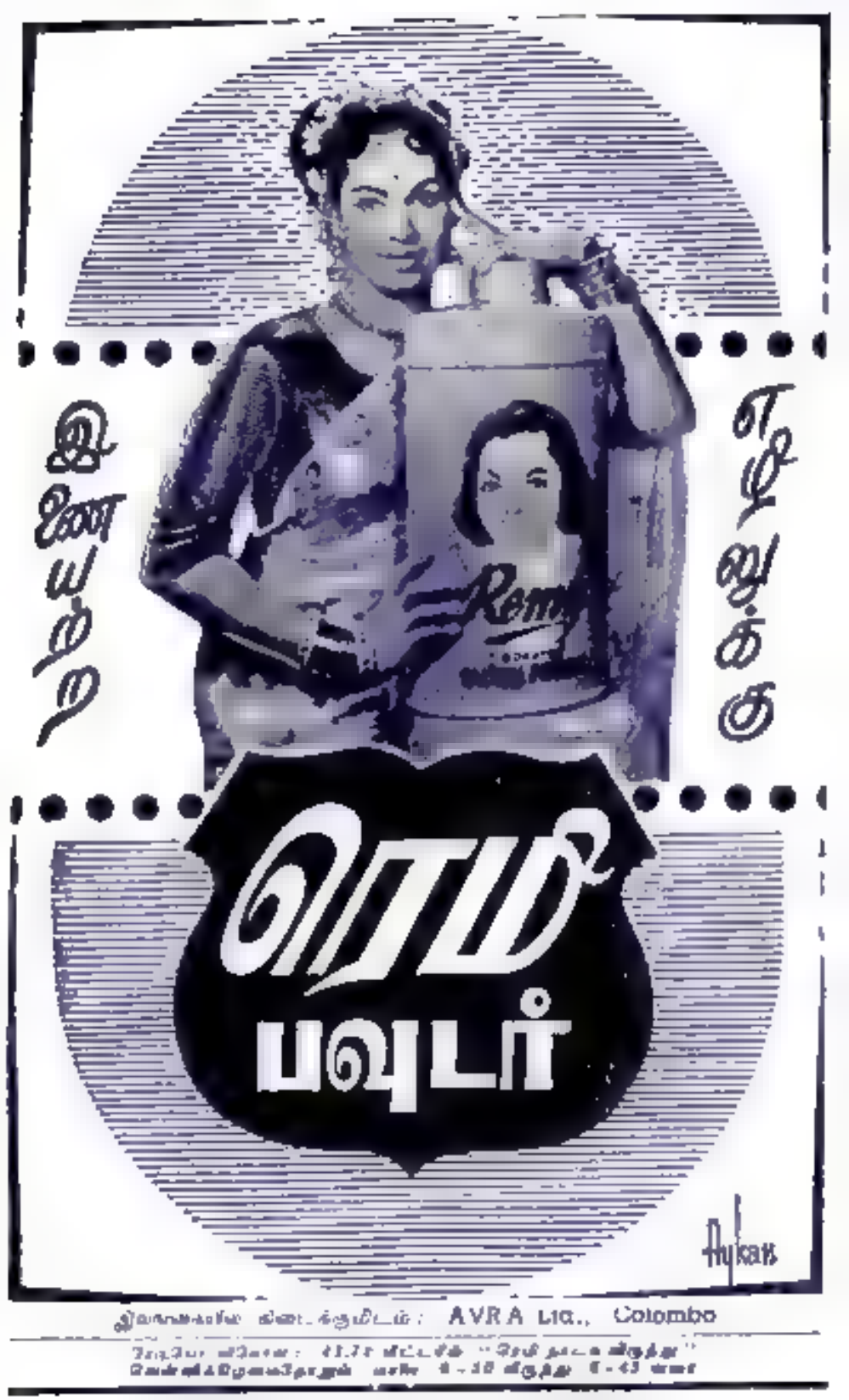

விநியோகஸ்தர்கள்: AVRA Ltd., Colombo

எதற்காக: தான் எழுதி முடித்த நாவலுக்கு ஒரு பிரபல கதாசிரியர் பெரிய முன்னுரை வாங்கிவிட்டார்.

மௌனி: என்ன அப்படியா சேதி! அப்ப என்ன நாவலே, ஒரு பக்க மாவது நீ எழுதி முடிச்சு முன்னுரை சொல்லுவோம்!

"....."

பட்ட அவர், இன்று காலையாக நீத பதவி இராஜினாமா செய்து திரும்பி நாயர்.

"ஒன்பா நிலவே! தோன்ற போதும். ஒய்வாய் எண்ணுமாறு பார்த்துவர், நான் துணிவுடன் சொல்லுங்கள்" என்று நாயகன் அமைதியைக் குலைத்தார் சாரி.

ஏதோ முடிவுக்கு வந்த நாயகன், "எட்" என்று அவசரமாக விடுத்துக் கொண்டு, மற்ற தோழர்களும் பின்னர் அரை மணி நேரத்தில் சந்தைக் கடைத்தெரு திருப்பிற்று. அந்தப் பணத்தைச் சாரியிடம் கொடுத்து, "ஐயா, நீங்களாவது இதைக் கொடுத்து எனக்கும் பொன உலகை மீண்டு தந்தருளும்" என்று அறிக்கையாக.

இப்படி எத்தனை நிலைகள்? எல்லாவற்றையும், அத்தனையும் தன்னை இந்தப்பட்ட உலகையோடு வாழத் தகுதி படைத்தவராக ஆக்கிக் கொள்ளத்தானே? எத்தனை பேருக்கு எப்படி மனம் கொதித்த முடியும், அந்த வழிகளெல்லாம் தான் அறிவாலே தன்னை இன்ற தோழர்கள் கொடுத்தார். பெரிய இடங்களின் பதவிகளும் என்னும் நாள்களைப் பொறுத்த மட்டும் மற்ற நாள்களை இருந்தது. எந்த வழியை வது உள்ளதைப் பெற்று விட்டால் நாட்டில் நன்மதிப்பு நிலைக்கின்றன! பிறகு வாழ்க்கை 'வள்ள தோல்' என்ற அழைக்கப் பெறுவான்? நம்பிக்கையைத் தளரவிடாமல் நாயகர். தொடர்ந்து முயற்சி செய்தார். மனமும் பெற்றது. அதன் அனுபவத்தால் மற்றவை ஒதுக்குவதற்கு இன்னும் என்ன தொல்லை, என்னை தோல்வி கொண்டிருந்தார் அவர்.

இன் என்ன நிலைத்தில் நின்றதும் 'அன்ற வன்ற மீன் விலையில் வந்து விட்டதை' அவர் உணர்த்தார், உள்ளம் தொல்லை என்ன வேதனையை அதிகரித்து விட்டது அவரளில். அங்கே தொடர்ந்து மிதந்த அந்த மீன் என்ன வரை முன் மீன் கண்டதோடு நம் மனம் மகன் வழி தவறி விட்டதே என்ற எண்ணம் தாயர்க் அவர் மீன் தற்போது அழைத்துக் கொண்டார்.

"ஏ...புள்ளைகளா, அவிட்டு இவிட்டும் பார்க்கும் பார்க்காம என் பிறந்தநாளை மறந்திட்டு வாய" என்று எட்டிய விட்டார். கையை வறுமித் மீன்களை உள்ளங்கையில் கண்ட மிழ்ந்து, "என்ன", என்ற தகவலத்தலைவர் அவரைத் தொடர்ந்தார்.

மனைவி கொடுத்த கொடுத்த என்ன "வரோ" இருவருமிடத்தைக் கண்ட பிறகு பதற்றம் என்ன நாயகர் பார்வை மனம் வந்து விட்டார். அப்படி வழி தொடர்ந்து என்னைக் கற்றியில் அவர்கள். என்னி மக்களுக்கோ ஒரு சிறிதளவும் விளங்க வில்லை. உள்ளம் கொடுக்கும் போல உள்ளத்தோடு. நாயகர் அந்த காலையிட்ட காட்சியும் அவர்களுக்கும் புதிதாகவே இருந்தன. புத்தரின் தந்தை இருவரைக் கண்டபோது 'அன்ற மன்ன' ஏன், என்ன தலை அழைத்தும் 'தொல்லை ஒழுகும்', மூக்காலும், இவையும் அவர்கள் விலங்கில் ஆர்வமின். ஒருவாறு முன்னர் கொற்ற வழியில் வெளி காலைப்பட்ட "வரோ"வைக் காண 10-30 மணியளவில் நாயகரும் வழிப்பத்தாரும் வந்தடைந்தார்.

அன்று, 'என்ன இன்னும் பிறரவரை' அறையத்துக்கு வந்தவர் பல ஆயிரங்கள் தமது உள்ளத்தில் எட்டிப் பத்திரத்தைப் பெறுவதற்காக காத்திருந்தன, அவற்றை நாயகரின் குறிப்பும் பொறையோடு வந்து கொண்டது. எத்தனை நூல்கள் வாங்கியும் என்ன படைத்த நாயகர் கட்டுரைத்தார். அவர்கள் பேச, நடை, ஏடை, மாலை அணிந்தும் தொட்டவர்களின் உள்ளவாளர்களையும், பெரிய விருப்பங்களின் உள்ளவாளர்களையும் அவர்கள் காட்டின. இத்தனை பெரிய நூல்களுடன் வேறு எத்தனை மீனும் எதிர்பார்த்தும் எதிர்பாராத அளவாக இருக்க வைத்துக் கண்டார் நாயகர். இன்று உள்ளவை மிகுதிப்பு போலும் பொறுத்து வாங்கினோ எனக்க இருப்பதை நாயகர் கண்டு கண் மூன்றார். தன் மனைவியை நினைவிட்டு வந்த நம்மைப் பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்ன அவர் உள்ளம் அவரைத் தூண்டியது.

"அடடே, மிஸ்டர்! பார்த்தியா வந்து ரொம்ப நேரம் ஆச்சுங்களா? அவ்வளவு நடக்கும் பொறுமையை கொடுக்கும் கோதாரு. இப்ப தெரிந்தக்க, இந்த நாவல் மனம் கொள்ளாருக்கு எதுவும் சொல்லப்பட்டிருக்கான் என்ன இருப்பது.... ...டா," என்று இறுத்த நாயகர் தமது

கருண்டு வளர்த்துள்ள மீசையை ஒரு முறை தடவிக் கொடுத்தார்.

''ஆ...மா, அம்மா இருங்க. யாரும் பார்த்தா ஏதும் தெலைப்பாங்க'' என்று அவிட்டத்தில் தன்னுடைய குடும்ப கௌரவத்தைக் காப்பாற்றினான் மீனாட்சி.

இலங்கைப் பிரதிநிதிகளைச் சுட்டிப் பற்றி ரத்னதப் பெற்ற குடும்பங்கள் ஒன்றொன்றாக மிஞ்சோடு சென்று கொண்டிருந்தன. நேரம் நெருங்க நெருங்க நாடகரின் மனம் 'படபட'வென்று அடித்தது. தியேட்டரின் ஆரம்பித்திருந்த அவரை, ''அப்பாவா வாரும்!'' என்ற குரல் விழிப்படையச் செய்தது.

''நான்தான், நவா!''—கட்டளைத்திருந்த நாடகர் பயத்தினோடு எழுந்த 'பிரபு' வணங்கினார்.

கூடத்தும் முழுவதிந்த சேவகம், ''உள்ளே போகலாம்'' என்று,

'கமிஷனரின்' அறைக்குள் சென்ற நாடக நடிகருக்கு உடம்பெல்லாம் நடுங்கியது. 'பயாஸ் கோப்பில் பார்த்த சில்வெஸ்டரை இந்தக் கணமே மேக்கப் தான் வந்து விட்டதாக' அவர் நினைத்தார். தான் இதற்குப் பயந்து போய் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையும் நடிப்பு அபிநயம் காட்டாமல் அவர் அப்படியே சாய்ந்து சாகலாக விழுந்து வணங்க வேண்டுமென்ற அவா எழுந்தது. ஆனால் மறுகணம் பிரபு தொடையில் அடிக்கடி வைத்துக் கொண்டிருந்த ''நமஸ்காரங்களை.'' என்ற இரைச்சலில் மறைய பல்லோடு.

''நமஸ்காரம், நீ எந்தத் தொட்டம்?''—அதிகாரத்தோடு கேட்டார் கமிஷனர்.

''நான் பறங்கியர்த் தொட்டங்களை.'' பல்லோடு பதில் கூறினார் நாடகர்.

''ஓ...வெரி குட். ஓம் பேரு.''

''எம் பேரு சுப்பையா நாடகர். அடியேன் பிறந்தேன்.''

''என்ன...? இன்னொரு முறை இரும்பி சொல்லு. ஓம் பேரு.''

''சுப்பையா நாடகர் தான்.'' தம் பெயரை மீண்டும் கேட்டதில் நாடகருக்குச் சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சி.

''அப்படியா? இன்னும் நான் கண்டிப்பா பறங்கியர் கம்பனி தான் என்றாலே! அவன் சொன்னான் பொய் சொல்லி.''

சம்மட்டியால் தலையில் அடிபட்டாற்போல் இருந்தது நாடகருக்கு. ''ஐயா! என்னைத் தான் வரச்சொல்லி கடிதம் வந்திச்சு'' என்றார் அழகு தமிழில்.

''எங்கே? அந்தக் கடிதம் இப்பவே கொண்டா'' என்ற கமிஷனர் அழைப்பு வந்ததை வாங்கிப் பார்த்தார். நாடகரின் உள்ளமோ ஏதேதோ எண்ணித் தவித்தது. நடுங்கும் பார்த்து முடித்தார் கமிஷனர்.

''கம்பையா! கொஞ்சம் கேளுங்க. இது தமிழ் இலக்கியச் சொல்ல சூத்தம். 'ஒன்றும் பிரதி உரிமை இல்லை' என்று கடிதத்தை மாற்றிச் சுப்பையா சுப்பையாவிடம் அனுப்பிட்டான். அவர் கடிதம் ஒன்று வந்தது. கொஞ்சம் கேளும். நீங்க போகலாம்'' என்று அனைவரைத் தமிழில் கதிர் கமிஷனர் கோபமாகவே மனைவைத் தட்டச் சொல்லி அனுப்பினார்.

கமிஷனர் ஏதோ சாதாரணமாக மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டார் தமக்கே உரிய முறையில். ஆனால் நாடகருக்கோ அவரது ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு அம்பாக உள்ளத்தில் பாய்ந்தது. எல்லாவே எண்ணங்கள், கட்டிய கோட்டைகள்!! அத்தனையும் ஒரு தொடும் பொழுதில் தான் நாசமாயின. நம்ப கற்பிழந்து. இனி விழுந்து விடாமல் மீண்டும் உள்ளத்தோடு அவரை அணைத்து வெளியே அழைத்து வந்தான். உலகமே அவரை என்ன நகைப்பதாக அவர் எண்ணினார். இருப்பிய பக்கமெல்லாம், ''வந்தேன்! வென்றேனா!!'' என்ற சத்தம் கேட்பதாக அவரது மனத உள்ளம் எண்ணித் தடு மாறியது. எதேதோ பிதற்றினார், சிரித்தார், அழுதார். வெளியில் நின்றவர்களில் சிலர் அருகில் அழைக்கப்பட்டனர். சிலர் சிரித்தனர்.

பணம் படைத்த பிரபு ஒருவர், ''இந்தத் தொட்டக்காட்டுச் சனியர்களே இப்படித் தான். எதைக் ஓர் ஆளுக்கு நாடு ஆகு கண விசாரிக்காம வந்து நம்ம இந்தியக்காரன் மானத்தையே வாங்குறது'' என்றார் இல்ல கையள் என்ற உரிமையை நிலைநாட்டி வந்த இடத்தில் பாரத நாட்டு உரிமையையும் நிலைநாட்டி மனமிழைமல்.

அறுபது வயதிலும் தன்னைத் தன்னாடு வெளியே வந்த நாடகர் ஒரு மாத்தயத்தில் தன்மையும் மறந்து இருந்து விட்டார். தொடர்ந்து வந்த மீருட்டியும் பின்னலும் அழுது கொண்டே அவரைச் சுற்றி அமர்ந்தனர். ஒன்றும் புரியாத நிலை யிலே இருந்தார் அவர். நாட்டினாலைத் தான் நினைத்தபடியே பறிக்க முடித்ததே வாழ் அவரது அவ நிறைந்த குடும்ப உரிமையை வாழ்நாம் பறிக்க முடியவில்லை. மனம் எங்கோ அப்படியே ஒட்டிக் கொண்டு அழுதார் நாடகர். எங்கிருந்தோ அவரது அருமைக்கு அடங்கிக் கொண்டு மனிதரான ஒன்று கேட்டது. அவர் யாரை வந்த நிலை நோக்கி மெதுவாக நடந்தார் நாடகர்.

எட்டாக் கிடந்த இந்த நாட்டை வந்தார் உள்ளே கொழிக்கும் நாடாக உயர்த்தி உலக அரங்கிலே இதிகாச காவியங்களை அவர் வேறுத் தொழிலாளிக்கு இன்று இந்த நாட்டிலே உரிமையில்லை. இந்த நாட்டில் மட்டுமா? அவருக்கு எந்த நாட்டிலுமே இனி உரிமையில்லை! ஆனால், எவ்விருந்தோ வந்த புத்தகங்களுக்கு இன்று இந்நாட்டில் கொஞ்ச உரிமை. அது மட்டுமா? மக்கள் அனை வரும் போற்றிப் புகழும் 'கலைத மாமணி' பட்டமும் 'பிரபுத' என்ற பாலை விழா நடப்பதற்கும் அத்தனைக்கும் உரிமை பெற்றுத் தெய்வதை, எழுத்து உரிமையையும் பாரதநாட்டு உரிமையையும் இழந்த நாடகர் எப்படி அறிவார்? கலைத மாமணையை நெருங்க நெருங்க, நடப்பவை யனைவின் மனிதனை ''டொய்.....! டொய்.....!!'' என்ற பயமாக ஒலித்தது. ஒவ்வொரு ஒலியும், ''உரிமை எங்கே உரிமை எங்கே?'' என்ற நாடகரின் செவியில் மாந்திரமல்ல, மனிதர் முழுதுமே கேட்பது போலிருந்தது.

சமீபத்திய
சிக்கலுக்கு தீர்வளிக்கிறது

ENO

"ஃப்ரூட் ஸால்ட்"

அவனும் மனிதன்தான்!

சரளன்

[illegible] முடிந்து [illegible] வந்திருந்தார். [illegible] [illegible] [illegible]

காணாவிண்மீன்

[illegible] மாற்றம் [illegible] 45 [illegible] [illegible] [illegible]

விழுவதைக் கண்டான். அந்த முகத்தை அவன் முன்பு எங்கோ பார்த்திருக்கிறான். ஆனால் எங்கே என்று நினைவுக்கு வரவில்லை. அவன் மனம் விழுந்த நபரைவிட்டு வேறு திசைக்குத் தாவிக் கொண்டிருந்தது.

மீனாட்சி அம்மன் கோயில் முன்பு நின்றிருந்தான். அவனுக்கு முன்னால் ஒரு பெண் நின்றிருந்தாள். அவள் முகம் தெரியவில்லை. அவள் தலையில் முக்காடு போட்டிருந்தாள். அவள் கையில் ஒரு பூக்கூடை இருந்தது. அவள் அவனை நோக்கி ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். அவன் அவளை நோக்கி ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

கர்ப்பிணிப்பெண்களே
அன்பு குழந்தைகளே
எல்லோருக்குமே ...

சதாவ்ரேகூடி

வாலையில்கிடைக்கும்

மாதுக்காள சிறந்த பலன்
தரும்படி விருத்திக்கும்
உடம்பு தேறுவதற்கும் மிகவும்
உதவியளிக்கும்

ஒன்று பாக்கெட்டுகள்
வொர்க்ஸ் லிட்.,
தேற்கு கோவா ரோடு,
மும்பை 28.

Ghoorkhi pathrika & Gen., 113, mahatma gandhi Opp. Padra-3
Ghoorkhi Sampadakiya Karyalaya Tel., 12 742, 66 Ind. Gujarat

விசார்க்கத்தின் நிறம்

அத்தியாயம் பதினொன்று

Illustration

மீண்டும் வாழ்க்கை ஒரு நிமிடம் ஸ்தம்பித்து நின்றது. அதில் கலந்திருந்த செய்தியும் ஒவ்வொரு விநாடியும் நிற்காமல் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. விநாடிகள் கழிய கழிய ரேவதியின் அந்தக் கேள்விகளில் கூட நம்மால் பொறுமை; அவர் பேசுவது வாழ்க்கை சம்பந்தமும், எனவே மட்டும் கவனம் செலுத்தியது. வெகு குறிகள் மத்தியப்பட்டுத் தன்னையுடன் வாழ்க்கை நிறுத்திக் கொண்டாள். அப்போது வாழ்க்கை இனிமையாகவும் எதிர்காலம் கனவு மாகவும் தோன்றியது. வெகு குறிகள் நிமிடங்களை நிறுத்தி விட்டால்; அவர் பேசுவது வாழ்க்கை நிலையும் தவறு என்பதை. கல்யாண வாழ்க்கை. கணவரும் தொழிலும் என்று அறிந்தது. இப்படி கட்டுப் புல் பிறந்தும் இந்த முன்னூறு வகைக் கேள்விகள் மத்தியப்பட்டு குறிகளாக மாற்றும் முயற்சியிலேயே மனித சக்தி முழுதும் செலவாகிறது. அது வரை தொடர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. ஆனால் ஏன்? அதற்குக் காரணம் இந்தக் கேள்விகளில் ஏதேனும் ஒன்று நிமிடங்களை அல்லது வாழ்க்கையை நிறுத்தி வைத்து அவரை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் மனித வாழ்க்கை எனும் அந்த மாபெரும் தொழிலை அவர் சோகத்தோடு தொலைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால் மனம் அலுவல் ஒரு காரியம் முடிவதை இவ்வாறு அவர் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

இப்படித்தான் விவேகானந்தரும், அந்தக் கந்தகக் கண்ணை வாய்ந்த வர்த்தினி மீது ஏற்பட்டு கண்ணில் கொள்ளையும் கட்டுமாக மாட்டை தன் நெற்றியை அழுத்தி பிடித்துக் கொண்டு அவரிடமிருந்து எழுந்து போனதை, செயலற்ற மாக்கட்டையோல் அவர்களை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜகசிற்பியன்

தான் கொண்டு வந்து கொடுத்த ஒரு பிரிய கடிதக் கட்டுரைகள் இவ்வளவு பெரிய இடியாய் மின்னலாய் அடக்கமாய் விருக்குமென்று, அல்லது அது இத்தனை கொடுமை எதிர்பாராத வகையில் நிகழ்ந்து செல்லும் என்று அவர் எவ்வளவும் எதிர்பார்க்கவில்லை. தன் ஆருயிர் நண்பனுக்கு ஏதோ ஒரு விபரீதம் நேர்ந்து விட்டதாக நினைத்தே அதிர்ந்து போனார்கள். அது அவர் செய்த விபரீதம் காதல் என்பதை அறிந்தால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும். அது அவர் செய்த விபரீதம் காதல் என்பதை அறிந்தால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும். அது அவர் செய்த விபரீதம் காதல் என்பதை அறிந்தால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும்.

"ஒரு பெண் வீட்டை மறுத்து விட்டாள் என்பதற்காக ஒரு ஆண் இப்படி நடந்து கொள்வானா? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று?

பாவம், விவேகானந்தர்! அவருடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை பார்க்கவே சகிக்காதவர்களுக்கு மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது. அதிலும் அந்தப் பரிதாப நிலையை அந்த கண்ணாடி வர்த்தினி விட்டபோது மற்ற எல்லாம் அவரை வெறுமை வாட்டி பிழிந்தது. இந்த இரண்டு உயிர்கள், வெகு சாதாரண, அவர் தேவையைத் தன் வாழ்வில் சந்தித்தவர்கள்.

"என்னதான் இருந்தாலும், ஒரு பெண் ஒரு ஆடவனை அவமானப்படுத்த இந்த அளவு வன்மம் வேண்டுமா? ஏன் இவளால் மற்ற அவமானப்படுத்தல் மாதிரி இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது? ஏன் இவளால் மற்ற அவமானப்படுத்தல் மாதிரி இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது? ஏன் இவளால் மற்ற அவமானப்படுத்தல் மாதிரி இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது?

"ஒரு பெண் வீட்டை மறுத்து விட்டாள் என்பதற்காக ஒரு ஆண் இப்படி நடந்து கொள்வானா? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று?

"ஒரு பெண் வீட்டை மறுத்து விட்டாள் என்பதற்காக ஒரு ஆண் இப்படி நடந்து கொள்வானா? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று? அவன் ஆண்மை என்ன ஆயிற்று?

அந்த உலகத்தில், மனத்தால் எந்தி வாய்த்த மனித பலவீனத்தால் சீக் கிரம் இடறிக் கீழ்த்தள விழுந்தது! இரண்டு நாட்களுக்கு முன் தேவியைப் பற்றி அவள் சொல்லும்போது, அவளை அவன் விழுந்து விழுந்து காதலிப்பது பொய்யாக எண்ணத் தோன்றியது! அப்படிச் சொன்னது அவ்வளவு குரூரமாக மனத்தில் வேரும் கற்பிக்கவில்லைதான்? இல்லை வேண்டும் அவள் முன் இப்படியொரு வெடிகுண்டைத் தூக்கியெறிந்தான்? காதல் என்ற சுழற்சி உண்டாக்கிய மாற்றத்தை கொண்டவனுக்கு அறிவுதான் ஆண்டு மாறுதலுக்கு வக்காலத்தா வாங்கி விடுகிறதா?

பிரகதாம்பாளை வாசலிற்றே சிந்திக்க காரியங்களை மனத்தில் வேறொரு பிரிந்திருக்கும் கேள்வி பிறந்தது:

'விலகலாகத்தான் தேவியைச் காதலிக்கிறானே தவிர, தேவி அவனை எப்படி வெளிப்படையாக எந்த விதமும் அந்த நாடகத்தில் வேறுபட்டு கூட்டியே தெரிந்திருக்குமோ? அதனும் தான் அவள் தன் முயற்சியில் ஜெயமும் நம்பிக்கை இறக்கமாக உறுதியாக இருந்து வருகிறானோ?'

மறுக்க சிந்திக்க காரியங்கள் மனதுள் நினைத்துக் கொண்டவுடன் எட்டெட்டு துள்ளி எழுந்தாள்.

"அடடா! வெளியே ஆட்டோ நிக்கறதை நிறுத்தி வெகுநேரம் ஆகுமே அடிமனது மறந்து விட்டோமே!" என்று எனை உதறினாள். அவளை அவன் தனது அலுவலகத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு வாசல் வேற்று நிற்க இறங்கி முடிவு எடுக்கும் அவனை அந்த ஆட்டோ நிற்கும் இடமாகவும் கண்டு நிறுத்திவிட்டாள்.

ஆட்டோ நிற்கும் எண்ணு பேசுவதற்கு? அதில் உட்கார்ந்திருந்த ஆண் என்னென்ன? எப்படிப்பட்ட நோக்கத்தில் இந்த விலகலாகத்தில் அவளைப் பார்க்கத் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டானோ? அவளது அதிரடி முன்பே அவன் இறங்கிச் சென்று விட்டிருப்பானா? அப்படியாவது அவன் உடனே விட்டால் தொலைகிறது என்று விட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்! மனம் கொதிக்கப் பற்றுக் கொண்டிருக்கும் காரியம் இப்படிப் போக்குக் காட்டிவிட்டுப் போய் விட்டால் என்ன என்னவோ? அல்லது இந்த சமயத்துப் புதியவனை அவன் ஆட்டோ நிக்காத்தை ஏதாவது கொல்லி முயற்றி எங்கே மாயமாய் மோசம் செய்து கொன்று போய் விட்டிருப்பானோ?

சமயம் பிடிபடாத விட்டான். சற்று நேரம் வரை அவனுக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. அவனுமில்லாமல் ஆட்டோ அங்கேயே நின்றிருந்ததை மட்டும் கண்டான். எல்லாரும் உள்ளே ஓடிப் பிரவேசித்து விட்டார்கள். சாலையின் பரபரப்பு மிகுந்து காணப்பட்டது. ஏதேதோ பயங்கர எண்ணங்கள் தோன்றி அவன் மனத்தை ஒரே மாதிரியாகக் கலக்கிக் குழப்பின. பொறுமை விடவே, ஆட்டோவைப் போய் பார்க்க வேண்டும் என்ற நினைப்புடன் தன்னைத் தயார் செய்தான். ஆனால் ஒரு வழியாகவே மற்றொரு எண்ணம் வரவே நிலைத்து நின்றான். 'கால் தன் வீட்டுக்குப் போய் விட்டாளா இல்லையா என்பதைத்

தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். புதிய சொல்லைக் கொண்டு அவனுக்கு நிறைய தொடர்புகள் வரும். அவனுக்கு அவனுக்கு அவனுக்கு

"நீங்க ரொம்ப வெள்ளந்தியா இருக்கீங்க. ஒரு நாளைக்கு எழுதிக்கிட்டு இருக்கீங்களே அதுல முழுசா எவ்வளவு பக்கம் எழுதி இருக்கீங்க, வெளக்கமா சொல்லுங்க பாக்கலாம்!"

பயம் சிலிக்க வைத்தாலும் இன்னொரு பக்கம் சொல்லாமல் மறைக்க முடியாத ஒரு விஷயத்தை வெளியிலிருந்து வந்தவர்களிடம் சொல்லிவிட்டால் நல்லதுதானே என்ற எண்ணமும் தோன்றியது. ஆனால் அதை முழுக்க நம்பி விட முடியாது. அதனால் இப்போது அவர் அமைதியாக இருந்தார்.

அவரின் இந்த மௌனத்தைக் கண்டதும் அவர் மனைவி? மோகனா சந்தோஷமா? விவேகானந்தனா? பாலா, சரஸ்வதி? தான் சொல்ல வேண்டும்.

'விவேகானந்தன் எழுதிய கடிதத்தைக் கண்டுபிடித்து உடனே விட்டு ஓட்டி அதை அவனிடமே சேர்த்து விடுங்கள் என்று சரஸ்வதியிடம் கொடுத்தது சரிதானே?' என்ற கேள்வியுடன் ஆரம்பித்த அவருடைய சிந்தனைதான் இன்னமும் முடிவில்லாமல் நீண்டு கொண்டே விரிகிறது.

ஆனால் அது என்ன அழகான கடிதம். அவரது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை வெள்ளமாய் பிரித்தெடுத்து உருவாக்கிய ஓர் உன்னத இலக்கியம் கொல்லாமலிருப்பதே போலல்லவா அது வரைபடம் பெற்றிருந்தது. அதிலுள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அவரது நெஞ்சின் நாளங்களை ரீங்கத் துடிப்புடன் விளக்கும் வண்ணம் சித்திரம் போலல்லவா அமைந்திருந்தது. வெறும் மார்புகளுக்கு மேலேயே மனத்தில் வேட்கையைப் பொசிவுடன் உருவாக்கிக் காட்டி முடிக்கும் என்ன அழகு அந்தக் கடிதத்தில் திரும்பித்திரும்பி. வரும் பிரிய ஓர் எழுத்தழகோ. அந்த வரிகளுக்கு ஒரு கொம்பேசரட்ட அழகில் பிரகாசப்படுத்தியிருக்கிறாள். என் உயிர் மட்டுமல்லாமல் ஆனால் இரவும் பகலும் தினமும் நினைத்துப் பார்த்தால் கொள்ளாத ஓர் எழுத்து. இதமான பனிக்காற்றும் பொன்னிற வெயிலும் தன் அந்தரங்கத்திலிருந்து உதிர்த்தெடுத்த குறிப்பு புத்தகம் கொண்டு வந்து பூங்காவைத் தொடர்ந்து விளையாடிக்கொண்டே ஒரு பாடலை வாசிப்பது போல் அது இருக்கிறது. விவேகமற்ற சிறு சிறு பொருள் நான்களில் நல்முகம் கொண்டு வைத்துக் காப்பாற்றுகிறாள் அந்தச் சிறுமி அந்தக் கடிதத்தில். அப்படி ஒரு கடிதம் எழுதியதற்காகவே அவளை எத்தனை வெள்ளையும் கல்லை முடித்து கொள்ளத் தயாராக இருந்தார்.

அதைத் தன் மனைவியிடம் தெரிவிக்கலாமா? அவளை நிறுத்தி அவள் முகத்தில் ஒரு பொறியை பார்க்கலாமா? அவளிடமே கொடுக்கும்படி சொல்லி விடலாமா? வேண்டாம். அவள் எந்தவகையில் அதிலிருந்து அவளைத்தடுப்பாள். எப்படியாவது பெரிய ஏமாற்றத்தால் கொந்து வெடித்து விடுவாள்.

முன்னும் பின்னுமாக யோசித்து தீர்வு எதுவும் இல்லாத மனதில் ஒரு அமைதி ஆழ்ந்து அமைதியாக. அவர் மனம் பேதலித்து எந்த உணர்வுகளையும் வெளிக்காட்டாமல் நிறைவுடன் வெறுமை நிரம்பி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பினார். இந்த உலகமே ஒரு நிறைந்த ஏமாற்றமாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார். அப்படியிருந்தால் தான் தன்னிச்சையாக யோசிக்கலாமா?

அந்த அமைதியே நன்மைக்குத் தெரிகிறது. விவேகானந்தனே எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் சந்தித்தாலோ அல்லது, அந்த விஷயமே அவனுடைய மனத்தில் விளையாடி ஓர் இன்பச் சிலிர்ப்பு ஏற்படுவதை அவர் உணர்ந்தே விருந்தார். 'உள்ளதெல்லாம் பொய்யில்' என்ற அவனின் அப்பொருளைக் கவிதையை ஒரையுடன் பாட கேட்டு உணர்ச்சி வயப்பட்டாளே. அப்போது அவளுடைய எழுச்சியாக அதைப் பாடுவதைக் கண்டு ஏதோ ஒரு பனிச் சித்திரம்போல் பதித்து போனதை அவளால் மறந்து விட முடியுமா? அதன்பின் அவனுடைய பண்புமிக்க பேச்சையும், பட்டாசுக்கு அஞ்சி

இந்தியாவின் தொழில்வளத்திற்கு உதவும்போதே
உங்களுக்கும் உத்திரவாதமான
லாபம் கிடைக்கின்றது...

தி மதராஸ் இண்டஸ்டிரியல்
இன்வெஸ்ட்மெண்ட்
கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
38, ஒயிட்ஸ் ரோடு, ராயப்பேட்டை, சென்னை-14

பிக்ஸட் டிபாசிட்டுகள் இப்பொழுது கார்ப்பரேஷனில் வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. வருடம் ஒன்றுக்கு 4% வட்டி வீதம் ஒரு வருடம் 1 வருடம் முதல் 2 வருடங்கள் வரை 4½% 2 வருடங்கள் முதல் 3 வருடங்கள் வரை 5% 3 வருடங்கள் முதல் 5 வருடங்கள் வரை 5½% 5 முதல் 20 வருடங்கள் வரை 6%

சென்னை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு, சட்டம் 6 கம்பெனிகள் சென்னை 1957 ஆம் வருடம் 11ம் விதி C. D. No. 69 2318 அத்தாட்சிப்படி இந்த டிபாசிட்டுகளின் அசல் மற்றும் வட்டி வாரம் வாரம் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அனஸின்

இப்பொழுது சுவாதார முன்றில் வெளியிட்ட புதுமாதிரி
யான ஸெல்லோபேன் பாக்கட்டுகளில் கிடைக்கிறது

4 மருந்துகள்
அடங்கியுள்ள
அனஸின் மிக சிறந்தது

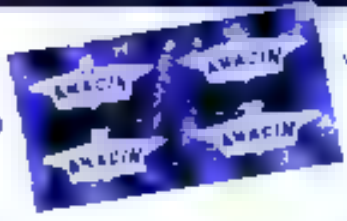

ரோஜாவின் நறுமணம்..

ஒரு பவுண்டு ரோஜா எண்ணெய் தயாரிப்பதற்கு சுமார்தாக 4000 பவுண்டு ரோஜாக்கள் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சோதனைக் ரு. 1 விலுள்ள ரோஜாக்களின் ஆனந்தமயமான நறுமணத்தை நீங்கள் பெறலாம். ரோஜாவின் இனிய நறுமணம் பெரிய-சைஸ் ரு.1 ல் மிகச்சிறந்தமணியில் சேர்க்கப்பட்டு இயற்கைத்திலுல் உருவிடப்பட்டுள்ளது.

ரோஜாவின்

ரு.1 ஸ்நான சோப்

பெரிய-சைஸ்

இறைது. சதேசியும் கூட

ரோஜாவின் சோப்புகளில் புகழ்பெற்ற பொன்

மாயும். அடக்காமல் துள்ளத்தையும் மூர்க்கமும், அழிந்த அறிவுக் கள்ளமையும், இவ்வா காமத்தையும் கொட்டோறும் சாத்தியோறும் கொண்டிட்டோறும் அவன் மனத்தில் படிந்திருந்த அந்தப் பெண் பிந்திரம் சிறுகச் சிறுகத் தேன் மையைத்து வந்ததை மறுக்கவும் முடியவா? இருவரில், ராமராதனும் கந்தி யாகவும் கோத்து. அவரே அருகாத மாகம் முழுத்து மலைக்குட் தூவத்தில் எடுத்துவரும் விருப்பத்த அவர் பிறு நாள் கடந்து தெரிந்து கொண்டாள். அவருக்கு அவர் முதலில் தெரிந்து கொண்ட அந்த கணத்தில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அவர் தந்த உலகம் பிரிப்பாரா அவரை இன்னொரு கொலையாவிட முடியாதா?

இந்தனைக்கும் பின் இடையிலும் அவன் இரண்டு வயதிலைத்து அவன் கொழுத்தும் பிரமலாவத்தை துணித் தான்? அவளிடம் என்ன மூலமாக வன்ற அவன் காதல் ஏற்க மறுத்தாள்?

இந்தக்கள் அந்த விடித்திரம் கொண்ட வனில் நுரு விரத மலைப்பாடு அடங்கி விழுந்தது.

ஏப்பிலவளத்துனில் அழகும், மரியும், வண்ணும் கொஞ்சும் கோண்டிய அவன் உடலுக்குக் கொஞ்சமும் தாழ்ந்து அவன் ஒரு தாழ்ந்த நிலைக்கு நிலைத்துக் குழைவதை நினைத்து நினைத்து தெவ்வாவோ உள்ளத்தால். அவன் நிலைவுகளில் அவன் தலைவிடம் முகம் கொடுத்துப் பேசியிருக்கவே மாட்டாள். அவரும், அந்த நிலைமைக்கேற்றபடி மோனம் வேறு ஏதும் நினைவு அவளி டம் தோன்றாமல் இருக்கிற நாட்களை யுமாறு கொண்டிருந்தாள் என்ற உண்மை அவள் நினைத்திருந்தாள் தெரி யும். அவரை - அவருக்கு அப்படியே தெரிந்த அந்த நாளை - அவளிடம் அவன் எத்தனை ஆசைகளைத் தோற்றுள் வன்ற உண்மையும் அவருக்கு மட்டுமே தெரியும். ஆனால் அவளைவும் ஏன் வரப் அவன் விளக்கில் நினைவுகளை மேலும் மேலும் அவர் அவளிடம் தோற்றுள். தம்பிக்கையுடனும் பொறு மையுடனும் தோற்றுக் கொண்டே யிருந்தான்.

ராமன், தேவி - அவன் நம்பிக்கை பொய்த்து விட்டது. ஏற்கனவே சிறு சிறு காரணத்துக்கு அந்த நம்பிக்கை அல்லிரவு தான் கடைசியில் விலகை வந்தன. ஒரு பிள்ளைக்காக் கோவலன் தனக்குக் குலவிளக்கில் பிடி மலையை அவளிப் பிரட்டனைப் பார்த்த அந்தக் கணமே பாடுகின்ற அறுந்து விட்டது.

தேவி என்ன, ஒரு மனிதப் பெண் தானே?...

"ஸ்ரீனிவாசன், தேவி! இன்னும் நீ காப்பிடவில்லையா?" என்று பின் வாசல் கேட்டுக் கொண்டே மாடிக்கு வந்தாள் மைதிலி.

மலர் சேகரித்த பிரதிகளைத் தூங்கி இருந்த தேவி தன் பொன்னுடலைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு எழுந்து, "என்ன அம்மா, இவ்வளவு சீக்கிரம் வந்து விட்டாய்? இவ்வளவு நீங்கள் கல்யாணத்துப் போகவில்லையா?" என்று எதிர்ற மிகுந்த கேட்டாள்.

மகளின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டு வந்த தாய் மெல்லச் சிரித்து மாறு அமர்ந்து, "கல்யாணியிலிருந்து தான் வருகிறேன், மகளே!" என்றாள்.

"ஏனம்மா வந்து உன்னைத்தான் சாப் பாடு எடுத்துக்கொண்டு போகுவேன்; நீங்கள் இன்னும் சாப்பிடவில்லையா?"

"இல்லை, மகளே! இவ்வளவு நேரம் எனக்காக உன்னுடன் சேர்ந்து சாப் பிட வேண்டுமென்று தோன்றியது. வந்து

விட்டேன்" என்று மிகவும் புன் னகை செய்தாள் கொண்டாள்.

இவ்வளவு நேரம் சிந்தனை ஆட்டுவித் வாறுக் கலைந்திருந்த தேவியின் முகம் கொஞ்சமாக மலர்ந்தது. "இன்னும் என்ன, நம் வீட்டை விருந்தா, அம்மா!" என்று குறும்பாகக் கண்களைச் சிமிட்டிக் கேட்டுக் கொண்டே அவர் அருகில் வந்தாள்.

"ஆமாம், மகளே! ஆனால் இப்போ தல்ல; இன்று மாலை!"

"எனக்குத் தெரியாதே! என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டாள்.

"உன் அப்பாவுக்கு வந்தி மாலியும், உன்னுடைய தாமரைத்தையும் இன்று மாலை நம் வீட்டுக்கு வரப் போகிறார்கள்."

தேவியின் முகம் சட்டென்று சுருங்கி யது. அவள் ஏதோ ஒன்றை உடனே புரிந்து கொண்டவளைப் போல் சொல்லத் தினவைத்துக் கொண்டாள்.

"என்ன தேவி? ஏன் வெளுத்து விட்டாய்? உனக்கு மறந்தேவே?"

தேவி மௌனமாக விழுத்தாள்.

சிவபிரகாசம் தன் மனதில் உற்றுப் பார்த்தார். அவர் மூளைக்குள் பல்லாயிரம் மலைகளும் மாறி மாறித் தோன்றின. எந்த மலை மீதாவது இதைப் பற்றிய குறிப்பு இருக்கிறதா என்று தேடினார். "தேவி! உன்னிடம் நீண்ட நாட்களாக ஒரு முக்கிய விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்றிருந்தேன்..." என்று இழுத்தார் சற்றுத் தயக்கத்துடன்.

தேவி சட்டென்று நிமிர்ந்து தன் தந்தையை ஏறிட்டு நோக்கினாள். சிறு புன்னகை முகம் முழுவதும் எதிரொளிக்கச் சொல்லுங்கள் என்பது போல் தலையை மட்டும் அசைத்தாள். அவளது கண்களில் மான் போன்ற மருட்சியிலிருந்து மாறி மாறுபட்ட உணர்ச்சி ஒருங்கிணைந்து வழிந்தோடத் தொடங்கியது.

அந்தி மயக்கம்

தேவியின் கண்கள் புருவத்திலிருந்து ஒரு விரலைத் தொட்டு விட்டாள். மனம் முழுவதும் ஒரு வித பரவசம் ஏற்பட்டது. சற்று தொலைவில் அவள் தந்தையே கோபமுகமாகிவிட்டார். சட்டென்று விழுந்து மேல் விழுவதைப் போன்ற அவசரத்துடன் தன் கண்களை மூடிக் கொண்டாள். "தேவி! உன்னிடம் நான் ஒன்று கேட்கலாமா?" என்று ஆரம்பித்தார் அவர்.

மறுத்தால் கண்டிப்பாக ஒரு விரிசல் ஏற்பட்டு விடும் என்று தோன்றியது. "கேளுங்கள்" என்று தலையை மட்டும் அசைத்தாள். "ஆனால், நான் சொல்வதை அந்த வகையில் தொடர்ந்து வரும்படி வேண்டுகிறேன். என் மனதிற்குள் அவருக்கு ஒரு பிம்பம் வேண்டாம். அது நிரந்தரமாக. என் மீதான அந்தக் கவர்ச்சியே அவரை நடத்திக் கொண்டு தவறுதான். ஆனால், கொஞ்சமோ அவர் அந்தஸ்தில் தடுமாறிக் கொண்டிருக்க மாட்டான். அது அவரை விட்டு விலகிவிடாது. பிறகு மீண்டும் தான். தம்பியே இதெல்லாம் என்று எத்தனை தெரிந்திருந்தும், பத்தாயிரம் ரூபாய் தந்து ஏன் கேட்டிருக்கிறார். நான்கு மாதங்களாக ஒரு பைசாவும் இல்லாமல் பெரிய தொகைக்கு?" என்று கேட்டாள் கண்ணில் ஏமாற்றம் தெரிய.

கோபம் எதையும் என்ன என்பது தெரியாத ஏமாற்றத்தில் எனக்கு இப்பொழுது கோபத்தால் வெந்து எரிந்தது. சடாரென்று நிமிர்ந்து, "அப்படி என்னதான் இருக்கிறது அவரிடம்?" என்று இரைந்து கேட்டாள்.

தந்தையின் பிரச்சினைப் பிரகாரத்தை 'பாலிஷ்' போட்டுத் துடைத்துக் கொண்டிருந்த கோபக்காரன் மனைவி தன் பலத்தை ஒரு முறை சோதித்தாள். "நீங்கள் ஏமாறுகிறீர்கள்! அவரை எங்களிடமே விட்டுவிடுங்கள். இன்னும் வழியில்" என்று அறிவித்தாள்.

"ஓகோ!" என்று அலட்சியமாக உதடுகளைப் பிதுக்கினாள். அவரிடமிருந்தால் பார்த்து, "என்னம்மா! உங்களுக்கு அந்தக் கலெக்ஷனாவது கொஞ்சம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? நான் போகலாமா?" என்று கொஞ்சம் கோபமாக உள்ளே சென்றாள் திரும்பினாள்.

தன்னை அழைத்ததைப் போல், "டாடி.....!" என்று கெஞ்சிய குரலில் அழைத்தாள்.

ஏமாற்றத்துடன் அவளை ஏறிட்டு நோக்கினார்.

"இந்த விஷயமாகத் தாயிடம் நான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சொல்லி அவர் தொடர்பும் கல்ல பிள்ளை அவருக்கு எதிரே கொண்டு கொடுத்துக் கொண்டிருப்பாள், அதை மட்டும்..." என்று இழுத்தாள் அவர்.

ஏமாற்றத்துக்கும் பயத்துக்கும் இடையில் ஏதோவொரு உள்ளே கொண்டிருந்தது. அவர்களிடமிருந்து விலகி ஏதோ முன்னிட்ட மனிதர் அவரிடமிருந்து அகன்றார்.

மேலே உள்ளே அந்த டாக்டரிடம், "ஒரே மாதங்கள்! கொஞ்சம் என்னமோ கொஞ்சம், என்னவென்று கேளுங்கள்" என்று பரபரப்புடன் கூறிக்கொண்டே வெளிவந்த பெண் மேல் சிரிப்பை அவரிடம் நீட்டினாள் கத்தரிக்கோல்.

ராமநாதன் சிரிப்பை மாற்றிக் கொண்டு தொடர்ந்து மறைவாக அரைவேக்காடாக்கிக் கொண்டு. பிறகு கூறினார் பெரிதாக. "ஓகோ!... அப்படியா?" என்று கேட்டவர் மீண்டும் தொடர்ந்து, "எனக்கு முன்பே தெரியும்!....ஆனால்... அவளுடைய போக்கே அதுதான்!.... நான் என்ன செய்ய முடியும்?....பாவம் பிள்ளை.... நான்கள் கொடுத்து வைத்து அவ்வளவுதான். சரி, மற்றதை நேரில் பேசிக் கொள்வோம்" என்று கொஞ்சம் கொண்டிருந்தபோதே டாக்டரின் தொலைபேசி அழைத்துக் கொண்டது. பெரிதாக சிரிப்பை வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தார் அவர்.

சற்றுத் தொலைவில் வைரோடு கல் ரசுகள் சாய்ந்து நின்று கொண்டிருந்த கந்தசியம்மாளுக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது. தேவகியின் வீட்டுக்குப் போவதற்காக உடுத்தும் கொண்டிருந்த கரிப் பட்டுப் புடவையின் முன்முனையால் முகத்தைப் பொத்திக் கொண்டு சொரியாரத் தொடங்கினாள் அவள்.

இதைக் கண்ட முகுந்தனுக்குள்ளம் பொங்கிக் குமுறியது. "ஏ, கந்தி! நீ ஏன் இப்போது கண்ணீர் கசக்குகிறாய்" என்று அருகிற் சென்று கேட்டான்.

"இந்த வீட்டில் ஒரு தெய்வம் நடமாடும் என்று எல்லாரும் ஆனையாக இருந்தேன். அந்த ஆனையெல்லாம் நிராசையாகிவிட்டதே" என்று விம்மிப் பொருமினாள் கந்தசியம்மாள்.

தன் தம்பிக்குத் திருமணம் செய்து வைத்து அவனுக்கும் பிறக்கும் குழந்தைக்கு ஆசை தீரத் தூக்கி கொஞ்சி மகிழலாம் என்றிருந்ததாலேயே அவள் இப்போது மனம் புழுங்கிக் கொண்டிருப்பது என்பதை உடனே புரிந்துகொண்ட முகுந்தனும் உள்ளூரத் தெய்வமொரு வேதனை மடைந்தான். அந்த வேதனை திடீரென்று கோபமாக வெடித்தது: "இந்த வீட்டிலா தெய்வத்தின் நடமாட்டத்தை எதிர்பார்த்தாய்? இங்கே ஒரு பிசாசின் நடமாட்டமல்லவா இருக்கிறது! அதை முதலில் இங்கிருந்து விரட்டியடித்தால் நம் இந்த வீடு உருப்படும்" என்று உரத்த குரலில் கர்ஜித்துக் கொண்டே மாடிப்படிகளிலேறி வினாடியில் மறைந்தான்.

அதேசமயம், வேகமாக உள்ளே வந்த விசுவநாதனும், தனது அத்தானின் ஆக்ரோஷமான பேச்சைக் கேட்டு அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றான். அந்த ஒரு வினாடி நேரத்தில் அவன் எண்ண ஓட்டங்களுக்கு வந்தவேகத்தோடு வாசற்படியிலேயே விட்டு மனமானவனைக் கீழே இறங்கி, வந்த வழியே திரும்பி நடந்தான்.

திருமணிக்கடல் ஸ்டேஷனிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திலிருந்தது அந்த ஊர். தொலைவிலிருந்து கேட்கும் போது ஏதோ ஒரு காட்டாறு அலறி ஓடுவதைப் போலத்தான் இருந்தது. ஆனால் அவ்வளவு சீக்கிரம் அப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட முடியாது. ஏனென்றால், ஜனவரி மாதத்தில் அவர்கள் ஒரு பிரமாண்டமான சினிமா இசைவைப் பார்த்; புதிய இராக 'கல்பனா'வில் அவர் கடிப்பதுக்கலாம்.

கல்லாரும் உட்காரும் சொர்ந்த நிலையில் மரத்தாலும் பாதுகாப்பிலேயே ஏறி நின்ற விசுவநாதனுக்கு மெல்ல வாட்டி வாரித் தான். அங்கே ஓர் ஆச்சரியம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

ஆமாம்; கூடத்து அறையில் கட்டிப் போடப்பட்டிருந்த 'ரியாம்பரி' பதுங்கிப் பாய்வதாக மூலையில் கொண்டிருந்தது. ஆசையும் வந்தவர்போல் காலைப் பட்ட மாதத்தினி அந்த அறையை நாய்க் குட்டியைத் தம் கையிலிருந்த 'விசோபா' என்னும் வாத்தியக்கருவியிலும் கொண்டை வாக மொத்தி கொண்டிருந்தார்!

தலைவி நின்றும் விசுவநாதனுக்கு. மாதத்தினி மாடி வேர் சண்டையிட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று அவை முகத்தும் கொண்டது. பெரிய மனிதர் எதற்கும் கோபம் வந்தால் அதை உடனே தமக்கு நிகரும் பிரியமான வர்கள் மீதுதானே திருப்பிவிடுவார்கள்?

"வேலுவேட்டை பிள்ளை! எப்போது உள்ளூர் வந்த விசேதான்" என்று கூறிக் கொண்டே வைபிலிருந்த வீசோபாவை ஒரு பக்கம் வீசியெறிந்து விட்டுச் சோபாவில் வந்து தொப்பென்று சாய்ந்தார் மாதத்தினி.

"வணக்கம், சார்! காலையிலே கோத்தில் வந்துவிட்டேன். கொஞ்சம் நேரம்!" என்று புன்னகையுடன் கூறிக் கொண்டே உள்ளே வந்த விசுவநாதன் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்தான்.

"டேய் மணி! காலை 'எச்சரிக்கை' உனக்காகக் காத்திருந்து இருக்கான்!"

சட்டென்று நிமிர்ந்த ஜமதக்னி அவசர ஏழு இறங்க விழித்துப் பார்த்தார், பிறகு கடகடவென்று சிரித்தார். "அடடே! நிஜமா விசுவாமித்திரா? வாருங்கள், வாருங்கள்! மறுவேஷமா சமயமா வேஷத்தில்தான் வந்திருக்கி றீர்கள்!" என்றார்.

"என்ன சார், இன்று என்னவோ போல் இருக்கிறீர்கள்? ஏதாவது மனக் கஷ்டமா?" என்று பரிவுடன் விசாரித்தான் விசுவாமித்திரன்.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. வழக் போலும் போலத்தான் இருக்கிறேன்" என்று விஷாலக் குரலில் சொன்னார் ஜமதக்னி.

"நான் ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேசுவதற்காக வந்திருக்கிறேன்."

கண்களை இடுக்கிக் கொண்டு அவரை ஏறிட்டு நோக்கினார் ரிஷிஷிக் மைதாக்னி.

"அதாவது, நீங்கள் எனக்கு ஓர் உதவி செய்ய வேண்டும்..."

ஜமதக்னியின் பொறாமையில் விளிம்பு நகர்ந்து வந்தார். ஏதோ சொல்லத் துவங்குவது போல் வாயைத் திறந்து மூடிய விசுவாமித்திரன் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, "மைடர்டன் சார்! என்னை விட்டால் ஒரு தகராறு. நான் வெளியே வந்து விட்டேன். அந்த விவரங்களைப் பிறகு சொல்கிறேன். இப்போது நான் கேட்கும் உதவி இது தான்: இந்த உங்களின் வீட்டு மாடி காலியாகத்தானே இருக்கிறது? எனக்கு அவசர அவசரமாக ஒரு ரகசிய வாடகைக்கு விடுங்கள்! மறுக்காமல் இந்த உதவியைச் செய்யுங்கள்!" என்றான் கண்களில் இரைஞ்சலுடன்.

ஜமதக்னி இவரைக் கேட்டு வெடித்துச் சிரித்தார். சிரிப்பதைச் சட்டென்று நிறுத்தி விட்டு அவர் ஆவலுடன் "என்ன நிஜமாகவே விசுவாமித்திரன்! ஆட்டைக் கடித்து மாட்டைக் கடித்துக் கடைசியில் மனி தனைக் கடிக்கவே ஆரம்பித்து விட் டாயா?" என்று கேட்டார்.

விசுவாமித்திரன் நிமிர்ந்தான்.

"என்ன நிஜம், விழிக்கிறீர்? அந்தக் கோமாளிப் பையல் நாரதன் சந்தர்ப்பத்தை சரியாகப் பயன்படுத்தி பத்தாயிரம் ரூபாய் பறிக்கத் திட்டம் போட்டு விட்டான்! அதற்காகவாக என் னிடமே வந்து கட்டளை போட்டு மிரட்டுகிறான். நானும் எனது மனைவி மக்களை வேறு வழியில்லாமல் இங்கே அனுப்பி விட்டு இவனுக்கு ஏற்ற மாதிரி ஒரு நாடகத்தை நடத்திக் காட்டலாம் என்று இங்கே வந்தேன். ஆனால் பாருங்கள் சார், நான் நினைத்தபடி எதுவுமே நடக்கவில்லை. நாரதன் என்னை ஏமாற்றி விட்டான்! அவனுக்கு ஏற்ற மாதிரி ஒரு நாடகத்தை நடத்திக் காட்டுவதற்கு நான் இங்கே வந்தால், அவ

கேசப்
பராமரிப்பின்
ரகசியம்

ஸ்வஸ்திக்
பெர்ப்யூம்டு காஸ்டர் ஆயில்

தயாரிப்பாளர்: ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ்
லிமிடெட், பம்பாய்

Registered as a Newspaper in Ceylon

சிறிதளவு சன்லைட்
ஏராளமான துணிகளை வெளுக்கிறது
—காரணம், அதற்கு நுரை அதிகம்

கல்லுரல் காலமதே கேள்; சிலரி வெறுத்த சட்டைகள் வேர்வை நாற துணிகள் முகத்தில் வீழ்ச்சியைப் பிரதி லிக்கிறது. ஆடைகள், விரிப்புகள், துண்டுகள் அடங்கிய அதிகமாய் பாருங்கள்— வெண்மையாகப் பளிச்சிடும் இவைகளும் அவர் உபயோகித்த சன்லைட் சோப்பினால்!

சன்லைட் சோப்பின் செறிவான நுரை அழுக்குத் துணிகளையே அழகாக அறவே அகற்றி, தூய்மையாக வெளுத்து விடுகிறது. இனிமேல் உபயோகித்துப் பார்த்துத் திருப்தி பெறுங்கள்!

சன்லைட் வெண்மையையும் சலவை வசதியும் சன்லைட் சோப்